

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1967 ஜூலை 12]

பதற்காகவோ அல்லது அதை மறுத்துச் சொல்வதற்காகவோ அவர் சொல்லவில்லை என்பதையும் நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பத்திரிகைக் குறிப்பு கிடைத்தவுடன் நாளைக்கு தீர்ப்புச் சொன்னால் நாங்கள் அதற்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால், அதே சமயத்தில் பத்திரிகைக் குறிப்பு இல்லாததால் இது எடுத்துக்கொள்ளப் படவில்லையென்று தீர்ப்புக் கொடுக்காமல் அதையும் நாளைக்குப் பேசிக் கொள்ளலாம் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : With regard to the privilege notice given by the hon. Member Mr. Martin, I have already said that he has not given me a copy of the newspaper. If it is merely a technical error, I can excuse the technical error. On technical ground alone I have not disallowed it and I have allowed the matter to lie over until tomorrow. But in the meantime I find from the paper handed over to me that an allegation is made against the Speaker. The passage reads as follows :

“காங்கிரஸ் என்றால் நான் காமராஜர், கருத்திருமன் போன்றவர்கள் . . . ”.

It makes all the difference. I hold that this allegation against the Speaker that the same passage has been held to constitute a breach of privilege is a wrong allegation and I hold that making a wrong allegation against the speaker in this House is itself a breach of privilege.

When I hold that there is a breach of privilege *prima facie* committed by the hon. Member, I can deal with it in two ways. Under Rule 189 of the Rules, I can allow the matter to be referred to the Committee of Privileges for enquiry or I can place it before this Hon'ble House. If he says that it is merely an error through carelessness or negligence this hon'ble House will no doubt be gracious and magnanimous enough to exercise its generosity in his favour and excuse the error. I leave the matter at that till tomorrow. But if he still contends that this is the passage I held to constitute a breach of privilege, that allegation itself will constitute a breach of privilege and I will send the matter to the Committee of Privileges for enquiry. That is the end of the matter. Let us see what happens and wait until tomorrow.

3. 1967-68-ம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

மானியக் கோரிக்கை எண் IX—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கழக்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்.

“கோரிக்கை எண் IX—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,31,10,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டுமே.”

1967 ஜூலை 12]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, ரெவின்யூ இலாகாவில் ஒழுங்கினைங்கள் அதிகமாகி வருவதைத் தடுத்தா நிறுத்து வதைப் பற்றி எடுத்துக் கூற—

“கோரிக்கை எண் IX—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,31,10,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. செ. பாலகம்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, தற்போதுள்ள கிராம மணியம்-கர்ணம் ஆகிய பதவிக்களை ரத்துசெய்துவிட்டு புதிய கிராம சேவை முறைகளை ஏற்படுத்துவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் IX—மாவட்ட நிர்வாகமும், பல்வகையும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 7,31,10,500-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU T. M. NALLASWAMY : To discuss about the retrenchment of staff in District Administration and Miscellaneous, I move the cut motion standing in my name, namely—

‘That the allotment of Rs. 7,31,10,500 under Demand IX—District Administration and Miscellaneous—be reduced by Rs. 100.’

மானியக் கோரிக்கை எண் XXXIII—பல்வகை.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் XXXIII—பல்வகை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,13,55,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை எண் XXXVI—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் XXXVI—ஏனைய பல்வகை இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,48,84,900-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை எண் XXXII—ஓய்வூதியங்கள்

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் XXXII—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,57,34,200-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஏழை வயோதிகர்கள் எல்லோருக்கும் பென்ஷன் கொடுக்காத நிலையைப் பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXXII—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,57,34,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

[1967 ஜூலை 12]

திரு. இல. பலராமன் : தலைவர் அவர்களே, அகவிலைக்குத் தகுந்தபடி ஓய்வுத் தொகையை உயர்த்துவது பற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் XXXII—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,57,34,200-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

மானியக் கோரிக்கை எண் XLV—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்குதல்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“கோரிக்கை எண் XLV—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்குதல் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 7,10,000-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

THANU V. K. KOTHANDARAMAN : To discuss Policy, I move the cut motion standing in my name, namely—

“That the allotment of Rs. 7,10,000 under Demand No. XLV—Commuted value of pensions—be reduced by Rs. 100.”

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது முன்னுரை இருந்தால் கூறலாம்.

மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை : முன்னுரை ஏதும் இல்லை.

* திரு. தோ. மு. நல்லசாமி : அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் என்ற கோரிக்கையின் மீது நான் கொடுத்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையையொட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் என்பதில்தான் கிராமப் புறத்து நிர்வாகங்கள் நடைமுறைகள் இருந்து வருகின்றன என்பதை நான் இங்கே ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இந்த ஜில்லா நிர்வாகத் தைப்பற்றிச் சொல்ல ஆரம்பிக்கும்பொழுது கிராம நிர்வாகத்திலேயிருந்து படிப்படியாக சொல்வதுதான் முறை என்று கருதுகிறேன். கிராமப் புறங்களிலே வாழுகின்ற மக்கள் எல்லாக் காரியங்களிலும் கிராம அதிகாரிகள், மணியக்காரர்கள், கணக்குப்பிள்ளைகள், வில்லேஜ் அக்கவுண்டன்ட்ஸ் என்று சொல்கிறார்களே அவர்களோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

அப்படி இருக்கும்போது அந்தக் கிராமாதிகாரிகள் நடந்துகொள்ளுகின்ற, செயல்படுகின்ற தன்மையைப் பொருத்துத் தான் கிராமப் பணிகள் நன்றாக நடப்பதும், நடக்காமல் போவதும் இருக்கிறது என்று நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய நிலையில் கிராம நிர்வாகம் சரிவர நடப்பதில்லை என்பது தான் என்னுடைய கருத்து. இந்தக் கிராமாதிகாரிகளுடைய வேலைகள் பற்றியும், அவர்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய சிரமங்கள் பற்றியும் விரிவான விசாரணைகள் கடந்த காலத்தில் நடந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்ட மன்றத்திலும் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சமீப காலத்தில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தி வேலைகள் காரணமாக வேலைப் பளு அதிகமாகப் போய்விட்டது. ஆகையால் கிராமாதிகாரிகள் தங்களுடைய வேலைகளைச் செவ்வனே செய்ய முடியவில்லை என்ற கருத்தைக் கூறுகிறார்கள். அதே சமயத்தில் கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் எல்லாக் காரியங்களுக்கும் கிராமாதிகாரிகளை அணுகவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிற காரணத்தால் துரிதமாக வேலைகள் நடைபெறுவதில்லை. கிராம மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை என்ற பழைய முறையை மாற்றி வேறு முறையைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்ற கருத்து முன்பு இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ரெவினியூ கிராமங்களில் இருக்கக் கூடிய வேலைகளை ஆலோசித்துப் பார்த்து பெரிய கிராமங்களாக இருந்தால் தக்கவாறு பிரித்து ஒரு மணியக்காரர், கணக்குப்பிள்ளை

1967 ஜூன் 12]

[திரு. தோ. ஞா. நல்லசாமி]

வேலை பார்க்கிற அளவுக்குச் சிறிய கிராமங்களாக மாற்றியமைக்கவேண்டும். மணியக்காரர், கணக்கப்பிள்ளி ஆகியவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். அப்படி ஊதியம் கொடுக்காத காரணத்தால் அவர்கள் தவறான வகையில் தங்களுடைய வருவாய்க்கு வழிவகை தேடிக்கொள்ளுகின்ற நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சபையில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது போன்று இந்த அமைப்பை மாற்றி லோயர் டிவிஷன் கிளார்க் என்று போட்டு கிராம ஆபீஸ்களாக இயங்கி மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செய்ய முன்வரவேண்டும்.

வேலை வளர்ந்திருக்கும் நிலையைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது முன்பு அவர்களுக்கு நில வரியை வசூல் செய்வது, பிறப்பு-மரண விதிங்களைப் பதிவு செய்வது மட்டும் செய்து வந்த அவர்கள் இன்று அபிவிருத்தி வேலைகளின் காரணத்தால், வீட்டு வரி, நில வரி, பஞ்சாயத்து வரி போன்றவற்றையும் மற்றவற்றையும் சேர்த்துக் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. வீட்டு வரி, நில வரி ஆகியவற்றை வசூலிக்கும்போது அவர்கள் வாய்மொழியாக என்ன தொகையைச் சொல்லுகிறார்களோ அந்தத் தொகையைத்தான் விவசாயிகள் செலுத்தி வருகிறார்கள். நிலவரி இவ்வளவு, தண்ணீர் வரி இவ்வளவு, பஞ்சாயத்து யூனியன் வரி இவ்வளவு என்ற விவரம் இல்லை. அதற்கு மாறாக டிமாண்ட் கொடுக்கப்பட்டு அந்த அடிப்படையில் வரிகளைச் செலுத்த வேண்டுமென்பதுதான் நியாயமான, 'ரேஷனல்' என்று சொல்லும் அடிப்படையில் இருக்கும்; பகுத்தறிவுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கும். கிராமங்களில் நான்கு பேருக்குச் சொந்தமான நிலங்களுக்கு ஒரே சர்வே நம்பர் இருக்கிறது. இப்போது இருக்கிற முறைப்படி குறிப்பிட்ட சர்வே நம்பர் உள்ள நிலத்திற்கு கிஸ்தி வசூலை வசூல் பண்ணிவிட்டால் போதும். இரண்டு பேரிடத்தில் அதிகமான தொகை வசூலித்து, இரண்டு பேரிடத்தில் குறைத்து வசூல் பண்ணினால் கூட மேலே இருக்கிறவர்கள் ஏதும் கேட்கப்போவதில்லை. இந்த நிலைமை மாற்றப்படாது வேண்டும். இதற்கு தீவிரமாக கிராம நிர்வாகங்கள் நடைபெற வேண்டும். டிமாண்ட்ஸ் கொடுத்து என்ன வரி வசூலிக்கிறோம் என்பது அந்த மக்களுக்குத் தெரியும்படி வசூலிக்க வேண்டும். அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்போது இருக்கக்கூடிய அமைப்பு நீடிக்கும் வரை கிராம ஊழியர்களுக்குத் தக்க ஊதியம் கொடுத்து தவறான செய்கிறார்கள் என்றால் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரும்போது தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சபையில் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். மணியக்காரர், கர்ணம் ஆகியவர்களுக்கு இன்று இருக்கக் கூடிய வாழ்க்கைத்தரத்தை உத்தேசித்துப் பார்க்கும்போது அவர்களுடைய ஊதியம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் தங்களுடைய வருமானத்தை வேறு வகையில் திரட்ட வேண்டிய நிலைக்குச் செல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தற்போது கொடுக்கக் கூடிய சம்பளம் தாலூகா ஆபீசுக்குச் சென்று வருவதற்கான பிரயாணப் படிக்குக் கூடக் காணாது. ஆகவே, போதிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு ஊதியம் கொடுப்பதோடு, திறமையான மாற்று அமைப்பு தேவை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

தற்போது ஒரு பிரிக்காவுக்கு ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். 'ஜோக்கிராபிகல்' ஆக-பூகோள அமைப்பில் பார்க்கும்போது பல பிரிக்காக்கள் நீண்ட பிரிக்காக்களாக இருப்பதோடு நிர்வாகத்திற்கு உகந்த தரம் இல்லை. அப்படிப்பட்ட இடங்களில் பிரிக்காக்களை இரண்டாக்கப் பிரிக்க வேண்டும். பூகோள ரீதியாகப் பார்க்கப்போது ஓரக் லோடு-வேலைப் பளுவின் அளவையும் பார்த்து பிரிக்காக்களைப் பிரித்தால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களுடைய சேவை மக்களுக்கு நெருக்கமாகக் கிடைப்பதற்கான வழிவகைகள் ஏற்படும். அதற்கான நடவடிக்கைகளைப் பற்றி இந்த அரசு ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தாலூகா ஆபீஸ் நிர்வாகத்தைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் பல காலமாக எடுத்துச் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். அபிவிருத்தி வேலைகளையொட்டி வேலைகள் அதிகமாக வளர்ந்திருப்பதால் தாலூகா ஆபீஸ்களில் பல வேலை

[திரு. தேர. மு. நல்லசாமி]

[1967 ஜூலை 12]

கள் சணக்கமாக, தவக்கமாக நடந்து வருவதைப் பார்க்கிறோம். புதிய வேலைகள் என்று சொல்லும்போது நில ஆர்ஜித வேலை, வயோதிகர் களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கக்கூடிய வேலை, பட்டா வழங்குவது போன்ற பல காரியங்கள் தாலுகா அலுவலகங்களில் நடைபெறும் சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு தாசில்தாரால் இவ்வளவு வேலைகளையும் துரிதமாக பார்க்க இயலாதாகையால் போதிய அளவு டெபுடி தாசில்தாரர்களை நியமிக்கவேண்டும். அவர்கள் அபிவிருத்தி வேலைகளைக் கவனிப்பதோடு, மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆகவும் பணியாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. கல்வி சம்பந்தமான சலுகைகளைப் பெற மற்றும் பலவற்றுக்கும் தாசில்தார் அத்தாட்சிகள் கொடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார். ஓயாமல் பொதுமக்கள் தாலுகா ஆபீசில் தொடர்பு கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. தற்போது பெரிய தாலுகாக்களாக இருக்கின்ற இடங்களில் அவர்கள் அத்தனை வேலையையும் சரிவரச் செய்ய முடியவில்லை. ஆகவே, இது போன்ற காரியங்களைக் கவனிக்க டெபுடி தாசில்தாரர்களை நியமித்து அவர்களுக்கு இந்த அதிகாரங்களை டெலிகேட் செய்யும் வகையில் டெபுடி தாசில்தாரர்களை நியமிக்க வேண்டும். கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக இது பற்றிப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரிய வட்டங்களாக இருக்கக்கூடிய இடங்களில் அவர்களுக்கு வாகனங்கள் கொடுக்கவேண்டும். அதைத் தவறாகப் பயன்படுத்தக்கூடிய நிலை இருந்தாலும், அரசுக்கு அதிகச் செலவு ஏற்பட்டாலும் அபிவிருத்தி வேலைகளைச் செவ்வனே கவனிக்க, துரிதமாகக் கவனிக்க வாகனங்கள் இருந்தால், வசதியாக இருக்கும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ரெவின்யூ டிவிஷன்களில் சப்-கலெக்டர்கள் நிர்வாகம் பண்ணக்கூடிய டிவிஷன்கள் பொருத்தமற்றவையாக, பெரிய டிவிஷன்களாக இருக்கின்றன. அவர்களுக்கும், மாஜிஸ்ட்ரியல் பவர்ஸ், லா அண்டு ஆர்டர்—பராமரிப்பு, நிலச் சட்டம் போட்ட காரணத்தால், ரெண்ட் கோர்ட் அதிகாரங்கள் இவைகள் எல்லாம் இருக்கிற காரணத்தால், இந்த டிவிஷன்கள் மிகப் பெரியவையாக இருக்கின்ற காரணத்தால், செவ்வனே பணியாற்ற முடியவில்லை என்ற கருத்தும் நீண்ட நெடும்காலமாக நிலவி வருகிறது.

ஒரு ஜில்லாவைப் பிரிக்கவேண்டும். பெரிய யூனிட்டாக இருப்பதால், நிர்வாகத்திற்கு அசௌகரியமாக இருக்கிறது என்று பேசும்போது ஜில்லாக்களை இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற கருத்து முன்னர் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்பிருந்த அரசு அதுபற்றி விரிவான ஆராய்ச்சி நடத்தியிருக்கிறார்கள். அந்தமாதிரி பிரிவினை சம்பந்தமாக என் கருத்து ஏற்கெனவே இருக்கிற மாவட்டங்களை இரண்டாக பிரிப்பது என்பதில்லை. சௌகரியமான அமைப்புக்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். ஏற்கெனவே உள்ள மாவட்டங்களைப் பிரிப்பது என்றில்லாமல் தனித்தனியாக ஜில்லாக்களைப் பிரிக்கும்போது மத்தியில் உள்ள தலைநகரின் தூரம் இவைகளை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டு புதிய ஜில்லாக்கள் அமைக்கவேண்டும். இப்போது இருப்பதை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்ற கொள்கையுடையவன் அல்ல நான். பிரிக்கப்படும் வரையில் இருக்கக்கூடிய நிர்வாகத்தைத் திறம்பட நடத்துவதற்கு ரெவின்யூ டிவிஷன்களை அதிகமாக ஆக்கவேண்டும். டெவலப்மெண்டல் ஆக்டிவிட்டீஸ் வந்த பிறகு கலெக்டர்களுக்கு அதிக வேலைகள் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே பல முறைகள் கையாளப்பட்டன. டி.ஆர்.ஓ. என்ற முறையிலும், கோவையில் ஜாயின்ட் கலெக்டர் என்ற முறையையும், சேலத்தை இரண்டாகப் பிரித்திருப்பது போன்ற முறைகளின் மூலம் நமக்கு அனுபவம் ஏற்பட்டுள்ளது. அதை அனுசரித்து மாவட்ட கலெக்டர்கள் டெவலப்மெண்டல் ஆக்டிவிட்டீஸையும் சேர்த்துப் பார்க்கப்படால் எல்லாத் துறைகளிலும் நல்ல கவனம் செலுத்தும் சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவேண்டும். நமக்கு போதிய அனுபவம் ஏற்பட்டுள்ளது. டி.ஆர்.ஓ. முறை, சேலம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பது, கோவையில் ஜாயின்ட் கலெக்டர் லிஸ்டம் இவற்றை

1967 ஜூலை 12]

[திரு. தோ. மு. நல்லசாமி]

றினால் நாம் நல்ல அனுபவத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஆகவே எந்த அமைப்பு திறம்பட இயங்குகிறது என்று பார்த்து அதற்கேற்றவாறு செயல்பட வேண்டும். அதே மாதிரி கலெக்டர்கள் நியமிக்கும்போது, ஐ.ஏ.எஸ். படித்தவர்களை இரண்டு மூன்று வருட அனுபவம் பெற்றவர்களை கலெக்டர்களாகப் போடுவதால், அனுபவம் பற்றாத காரணத்தினால் பல தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே குறைந்தபட்சம் பத்து ஆண்டுகள் அனுபவம் பெற்றபின்னர்தான் ஜில்லா கலெக்டர்களாக நியமிக்கவேண்டுமென்ற என் கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அனுபவப்பட்டவர்களைப் போடுவதால் பல தவறுகளை நீக்க வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. அவர்கள் படித்து வந்து பயிற்சி பெறுகிற காலத்தில்கூட நல்ல அனுபவப்பட்ட கலெக்டர்களின் கீழ் வேலை பார்த்த பின்னர் பத்து வருட அனுபவத்திற்குப் பிறகு அவர்கள் கலெக்டர்களாகப் போடவேண்டும். கலெக்டர்கள் அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாக இருந்து பணியாற்றுவதால், அவர்கள் திறம்பட செயல்பட்டால்தான் மாவட்டத்தின் கீழ் மட்டத்தில் உள்ளவர்களும் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு நேரமாகி விட்டதால் என் கருத்துக்களை இத்துடன் முடித்துக்கொண்டு அமர்கிறேன். வணக்கம்.

*THIRU R. N. ARANGANATHAN: Mr. Chairman, Sir, the District Administration, in the present context, requires many reformatory measures because unless there is a reorientation of thinking, the institution of the Collector and the subordinate officers under the Collector do not serve the purpose in regard to the national development works which the Welfare State is now undertaking. Previously during the British regime they thought of Collectors purely within the meaning of a person who was to collect the taxes because during their rule, they did not envisage or implement any development works which we are now implementing. Now, the powers of the Collector has been day-by-day increasing and he is now empowered to deal with any aspect of the matter within the district. At least we have to curtail the judicial powers of the Collector which are vested with him now because in regard to the decisions that the Collector can take, he should be equipped with at least some knowledge of law. Nowadays even though at the time of training of I.A.S. officers, Collectors are given some knowledge of law, they are not capable of disposal of matters purely from the judicial point of view. For instance, the Collector is the Road Transport Authority in the district but in disposing of the matters relating to grant of permits or routes to a particular applicant, some sort of judicial mind has to be exercised in deciding his application and the procedure laid down has to be followed or the rules of evidence have to be observed. Simply he hears the views or the contention of the applicant and then he reserves his judgment and then pass orders in favour of some applicant. When the Appellate Tribunal is a person who is a senior judge, the person who is lower in rank next to him should be a person who is clothed with legal knowledge. So, the powers which are judicial or quasi-judicial should be taken from the Collector and they should be entrusted with a judicial authority like the District Munsif or the Subordinate Judge. Now, in view of the Public Works Minister's announcement regarding nationalisation of the transport that the routes which are above 75 miles would be taken over by the Government, from now onwards there will be a heavy inflow of applicants for the short routes. In such cases,

[Thiru R. N. Aranganathan]

[1967 ஜூலை 12]

It is always better to leave the matter to the discretion of a judge, either a Subordinate Judge or a District Munsif. Similarly, R.D.O.s are empowered to deal with the applications under the Tenants Protection Act. Here also, the same sort of things exist because he does not follow any judicial procedure at all. He does enquire the petitioner and examines the evidence of the witness but he does not follow the judicial procedure. Here again that power should be entrusted to a judicial officer. Similarly, some Sub-Magistrates are asked to transfer some criminal calendar cases to the Tahsildars or Deputy Tahsildars who do not at all know, what is the Evidence Act. Sometimes they begin to read a particular section of the Evidence Act when a particular case is argued by the persons concerned. The Evidence Act is not so easy or simple enough to be understood by the concerned Third-Class Magistrate or Tahsildar. It is a wide legislation and it has to be interpreted in various ways by the Judges and not by Tahsildars. There is likely to be miscarriage of justice in entrusting these judicial powers to the Tahsildars.

Then, with regard to the dual system of the D.R.O. and the Collector, almost some powers are overlapping and the District Revenue Officer is asked to deal with certain matters with regard to the appointment of village munsifs and karnams. With regard to these appointments, the Collector can also hear objections but the decision is left to the D.R.O. and it has also to be reconsidered, whether such a dual system of D.R.O. and the Collector is necessary in the present context of things, is to be thought of by this Government.

When the Government have changed, everybody will expect that the attitude of the Officers who are functioning as limbs of the Government should also change. The change of the Government is felt only by the party people, whether they belong to the Congress or the D.M.K. or any other party. But the rural illiterate population are not able to feel the change because the attitude of the officers right from the beginning, from the karnam to the Collector has remained the same. Hon. Ministers are very anxious to implement their proposals in order to advance the economic development of the State but those measures which are proposed by the Hon. Ministers should be carried down to the lower ranks, to the village munsif, etc., but if they hesitate to implement such proposals of the Government, no useful purpose will be served. So, that aspect of the matter also should be taken into account when we are thinking of the reorganisation of the entire machinery of the district administration.

Then, with regard to the offices of the village karnam and the village munsif, these village officers are having the rural population in their clutches and they do so many mischiefs. It is always the prevalent view that every karnam or a village munsif is a corrupt man and there is no necessity for such an office and this should be changed. This can very easily be done. Now the house tax is

1967 ஜூலை 12]

[Thiru R. N. Aranganathan]

collected by the staff of the Panchayat Board. They do more efficient work than these village munsifs. Similarly these village officers can be integrated with that of the Panchayat Board. These persons can be merely clerks to collect land tax or the land revenue. Particularly when this Government has already abolished the land revenue on punja lands and is likely to abolish the land revenue on nanja lands, there may not be much work for the village munsifs. So their powers can be minimised and their offices can easily be incorporated and by this arrangements many of the evils which are prevailing in the society can be removed.

Delimitation of taluks and districts is another need of the day. Previously districts and taluks were formed on the basis of many factors. Now it is found that many districts and taluks are unwieldy. In this context I would request that at the time of the formation of the Kancheepuram district the Walaja taluk, which is unwieldy, can be split into two and a Sholinghur taluk can be formed. The existing Tiruttani taluk is unwieldy. There is an Independent Tahsildar in Palliput which is part of this taluk. Tiruttani taluk can be split into two and a part attached to the new district. This will simplify administration and ensure quick disposal of files.

With regard to assignment of lands, powers are vested in the Tahsildar, the Revenue Divisional Officer and the Collector. There is a provision that with regard to assignment of poromboke land the panchayat board concerned should pass a resolution. Suppose a poor farmer wants the assignment of a poromboke land. If the panchayat and its president are against him, the panchayat will not pass a resolution. Without such a resolution the officers will not consider any applications for assignment. This procedure really causes hardships to many landless people. Lakhs of applications for assignment are pending at the offices of the Tahsildars and Revenue Divisional Officers and there is no remedy at all. I would suggest that this insistence on the resolution of the panchayat can be dispensed with. If necessary the officer empowered to grant the assignment can issue a notice to the panchayat, hear its objections and then dispose of the application. Unless this impediment is removed, the difficulties of the landless poor cannot be solved. With these words I conclude my speech.

DR. H. V. HANDE : Hon. Speaker, Sir, I wish to offer a few remarks in the discussion on the Demands relating to District Administration and Pension. I had the privilege of living in a number of districts because my father was a Government doctor and knowing how different districts give different degrees of satisfaction to the persons living there. Certain districts have earned a good name for speedy administration ; in the other districts there is the chronic legacy of very very slow administration. This has been the unfortunate state of affairs for the past nearly, I should say, twenty or twenty-five years. I want this Ministry to bestow maximum attention on District Administration for the simple reason that it lies completely in the hands of the Collectors to see that all the

[Dr. H. V. Hande]

[1967 ஜூலை 12]

wonderful ideas that emanate from the Fort St. George are properly put into practice. Ultimately it lies with the Collectors to see that the laws passed by the Legislature and the orders passed at the Secretariat level are properly administered even in the smallest village. It is in this aspect that I request the Chief Minister to bestow his maximum attention on the speed with which files move about and on the proper administration of justice to the poor people. Most of the villagers do not know even to read, write or understand properly and these villages have to pathetically depend upon the Tahsildars, Revenue Divisional Officers and Collectors. Unfortunately the general trend in the villages is that the small petty officer looks at these villagers with scant courtesy and even with disrespect. I want the Chief Minister to study this carefully to find out where the loopholes are and how they can be plugged and see how administration can be speeded up. If the Ministry wants to increase its reputation, the only way is to see that the district administration is carried on properly. Whatever may be the excellent reputation that this Ministry enjoyed in the past, its maintenance lies with the Collector and he can make or mar the future of the Ministry. Whenever Ministers go out to districts, I want each individual Minister to bestow as much attention as possible and find out where exactly the files get stuck up—is it at Collector's office, the Revenue Divisional Officer's table, the Tasildar's office or at the level of the Village officers. I am making only a general observation. I am not casting any aspersion against any particular officer. The general malady is that the laws are administered very very slowly and that is the most important crux or genesis of corruption. If at all we want to wipe out corruption, we should increase the speed with which laws are administered. Most of the corruption takes place at the small offices. We do not hear of corruption at the Secretariat. Here we have an efficient set of non-gazetted and gazetted officers. We find that the laws are administered so slowly in the villages that maximum corruption is rampant at the village level, taluk level and the revenue division level. I want these things to be noted.

I come to the next point. There is a school of thought that the districts are unwieldy. Let us compare the work of the District Collector a few years ago and at the present time. As one of my hon. Friends here said, the nature of his work has so completely changed that the Collector—the designation 'Collector' implies that he has to collect land revenue and remit it to Government—is gradually, ceasing to be a Collector of land revenue. This is an anomaly and also an anachronism. The Collector is vested with wide powers and he is called upon to attend to a number of welfare measures. So I request the Chief Minister to see whether anything can be done to strengthen the hands of the Collector. Take food for instance. Whenever any question regarding food arises, the Collector is contacted.

1967 ஜூலை 12]

[Dr. H. V. Hande]

Whenever any question of law and order arises, it is the Collector that is contacted for information. The whole thing has to be re-examined and reoriented for speeding up the administration.

The question of bifurcating unwildly districts was referred to. I heard a rumour that Chingleput district would be bifurcated. I do not know whether it is true and I think it is only a rumour. Chingleput district need not be bifurcated. There are quite a number of big districts like Coimbatore, Ramanathapuram and Madurai. When the Government think of bifurcating districts, let it be done on a State level, on a mass scale. Once for all we will bifurcate the districts and see that proper administration is ensured. If there is some pressure from some place, some petitions may come, we should not succumb to those pressures at that moment because we may bifurcate districts which need not be bifurcated or we may fail to bifurcate districts which need to be bifurcated.

Then I come to another point, viz., pension. I am extremely grateful to the Hon. Chief Minister for having been good enough to come forward to examine the question of necessity for increasing the pension of retired persons and the commitment to this Government on that account. Of course, he has very clearly stated that that should not be taken as an assurance. This is a serious question which involves thousands of pathetic people who are getting a pension of only Rs. 20 or Rs. 30 after their retirement. There are two aspects in regard to this matter. One aspect to be considered is their economic condition. They are in a very deplorable condition. This has to be taken into consideration and there is no question of difference of opinion on this point and all persons belonging to all parties are of the view that their economic condition should be improved. The second aspect is the financial commitment of the Government if they propose to increase the pension by 10 or 20 per cent. If the Government can appoint a committee, they can go into the matter and from their report the Government would be in a position to know the financial commitment. Then we can sit together and discuss whether the increased pension could be given only by way of taxation. Now, I come to the other side of the picture. If we increase the pension to these persons, it will give a great impetus and incentive to the persons who are already in service to work more as they will feel that their parents who had worked for Government for more than 30 years are to be given increased pension. My father who had worked for more than 30 years got a pension of only Rs. 108 and he retired as a Civil Assistant Surgeon. Of course, he had nothing to worry because his sons are well-off. But the point is that if we increase the pension, it will give an impetus to the persons who are in the Government service.

(Thiru K. Vezhavendan in the Chair.)

Then, I come to the last point, viz., cut motions. Hon. Members give notice of cut motions. The Hon. Member, Thiru Kothandaraman, has given notice of a number of cut motions. With regard to

[Dr. H. V. Hande]

[1967 ஜூலை 12]

the matters contained in those cut motions, the Government can provide answers by getting them from the departments concerned. If answers are given, it would promote enlightened discussion on the various matters contained in the cut motions and we will be in a position to know what is exactly right or wrong. This is my only submission. Thank you, Sir.

* திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, பொது நிர்வாகம் பற்றிய மான்யக் கோரிக்கையின் மீது எனக்கும் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாம் பல நாட்களாக பல மான்யங்களை நிறைவேற்றியும், அதற்குரிய தொகையை வழங்கியும் வந்திருக்கிறோம். அத்தனை மான்யத்தையும் ஏற்று செயல்படுத்துகின்ற முறையும், நல்ல முறையிலே பொது மக்களுக்குப் பயன்படுகிறதா என்பதைக் கட்டிக் காக்கவேண்டிய பொறுப்பும் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள தலைமைச் செயலகத்தைச் சார்ந்ததும் அதன் கீழ் பணியாற்றும் ஏனைய குறையைச் சார்ந்துள்ளவர்களுடைய பொறுப்பும் கடமையுமாகும். இப்படிப்பட்ட நல்ல முறையில் பொது நிர்வாகம் நடந்தால், நம்முடைய ஆட்சி நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்பதை நாட்டு மக்கள் நன்றாக உணர்வார்கள். இந்த வழியில் எடுத்துக் கொண்டால், மாவட்டத்திலுள்ள தலைமைச் செயலகம் எந்த அளவுக்கு பணியாற்றுகிறது என்பதை இங்கு வீற்றிருக்கும் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், பொது மக்களும் தெரிவித்தெனத் தெளிய அறிவார்கள். கடந்த 20 ஆண்டுகளில் ஏற்பட்ட சங்கடங்களினால் ஒரு சில செயல் முறைகள் தாமதமாக ஏற்படுகின்றன என்று பொது மக்கள் மெத்த வருத்தத்தோடு இருந்து வருகிறார்கள் என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். இது போன்ற நிலைமையை மாற்றத்தான் பொது மக்கள் நம்முடைய அறிஞர் அண்ணை அவர்களின் தலைமையில் புதிய அரசை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். ஆகவே மாவட்டங்களிலுள்ள தலைமைச் செயலகங்கள் சிறப்பாக நடந்தால்தான், பொது மக்கள் உண்மையிலேயே நல்ல முறையில் வாழ முடியும், இவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிற கடன்களும், ஏனைய உதவித் தொகையும் உரிய காலத்தில் கிடைப்பதற்கு வழி வகைகள் பிறக்கும். ஆகவே, மாவட்ட செயலகங்கள் துரிதமாக நடைபெறுவதற்கும், அங்கே பணியாற்றும் அதிபர்கள் சிறப்பாக பணியாற்றுவதற்கும், பொது மக்களுக்கு கிடைக்கவேண்டிய உதவித் தொகைகள் உரிய காலத்தில் கிடைப்பதற்கும், நம்மால் இயன்ற வரையில் துரிதப்படுத்த ஆவன செய்யவேண்டும் என்று விரும்பி, வேண்டிக்கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கிற குறைகளை எடுத்துச் சொல்ல இரண்டு அலுவலகங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று மாவட்ட அளவிலே உள்ள வட்டார வளர்ச்சி மன்றம் ஆகும். வட்டார வளர்ச்சி மன்றத்தில் என்னுடைய தொகுதியில், நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெருக்கவேண்டும் என்பதற்காக குடகனறு திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொடுத்திருந்தன. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் பொறியாளரை அழைத்து இந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் காலம் கடப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்டார். அதற்கு ஏற்கனவே ஆண்டவர்கள் இதை ஏன் நிறைவேற்றவில்லை என்று கேட்ட பொழுது, பொருள் நிறையச் செலவு ஆகிறது என்று கூறியதாகவும், அதனுடைய பொறுப்பு ஆட்சிக்கு இருக்கிறது என்றாலும், பொறியாளர்கள் அவர்கள் சொல்கின்ற காரணத்தை ஏற்றுக்கொண்டு இதுவரை காலம் கடத்திப் போட்டு விட்டார்கள் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு நமது மாண்புமிகு நல்லசாமி அவர்கள் "பொறியாளர் நீனைத்தால் நிறைவேற்றலாம்" என்று கேட்பொழுது, "பரிசீலனை செய்தால் நிச்சயம் நிறைவேற்றலாம்" என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, ஆட்சிக்கும், அலுவலர்களுக்கும் பொது மக்களுக்கும் இடையே பணியாற்றுகின்ற பொறியாளர்களும், ஏனைய அலுவலர்களும் சிறந்த முறையில் பொது மக்களின் நலன் கருதி எந்த அளவுக்கு செயல் செய்கின்றார்களோ, அந்த அளவுக்குத்தான்

1967 ஜூலை 12] [திரு. பெ. செளந்தரபாண்டியன்]

நான் அளிக்கின்ற மான்யமும், நடத்துகின்ற பொது நிர்வாகமும், சீர்படவும், செம்மைப்படவும், சிறப்பாக நடைபெறவும் வழி வகுக்கும் என்று நான் கூறிக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இரண்டு போக்குவரத்து, ஏற்கெனவே விடப்பட்ட போக்குவரத்து நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இதைப்பற்றி மாவட்ட தலைமைச் செயலகத்தில் நான் எடுத்த துரைத்தபோது, அதற்குச் சாலைகள் சரியில்லை என்ற காரணத்தைக் காட்டினார்கள். சாலைகளை செப்பணிடுவதற்கு, சாலைகளைத் திருத்தி அமைப்பதற்கு யார் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டதற்கு அதற்கும் நாங்கள்தான் பொறுப்பு என்னார்கள். ஆகவே பொறுப்பிலுள்ளவர்கள் தட்டிக் கழிக்கிற காரணத்தினால், பொது மக்களுடைய கோரிக்கைகள், பொது மக்களுக்கு ஏற்படவேண்டிய சில நன்மைகள் காலம் கடத்தப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, இதுபோன்ற நிலைமை நீடிக்காத வண்ணம் ஏனைய போக்குவரத்துத் துறையிலும், ஏனைய நீர்ப்பாசனத் துறையிலும், ஏனைய பொது மக்கள் நலன் கருதி பணியாற்றுகின்ற ஊராட்சித் துறையிலும், ஊராட்சி ஒன்றிப்புத் துறையிலும் பணியாற்றுகின்ற அலுவலர்கள் பொது மக்களுடைய கோரிக்கைகளை உடனுக்குடன் கவனித்து திறம்பட செயலாற்றவேண்டும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று நான் விரும்பி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களை நல்ல முறையில் கட்டுப்படுத்தி கண்காணிக்கவேண்டும்.

அடுத்து, ஒரு அலுவலகத்தில் பணியாற்றும் அலுவலர்கள் பொது மக்களிடமிருந்து கிடைக்கப் பெறுகிற கோரிக்கைகளைத் தக்க நேரத்தில், தக்க சமயத்தில் சிறந்த முறையில் பரிசீலித்து அவர்களுக்குப் பதில் அளிக்குமாறும் கோரிக்கையை ஏற்று, உண்டா, இல்லையா என்பதை அறிவிக்குமாறும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படியில்லாமல் காலம் கடத்துகிற காரணத்தினால், பொது மக்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை அணுகி, இது என்ன ஆயிற்று பாருங்கள் என்று கேட்க, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அலுவலகத்திற்குச் சென்று என்ன ஆனது என்று கேட்க, ஒரு சில அலுவலர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று மதிப்பு அளித்து பதில் சொல்வதும், ஒரு சிலர் இவர்களுக்கு என் பதில் சொல்வேண்டும் என்று தட்டிக் கழிப்பதும், ஒரு சில அலுவலர்கள் அமைச்சராலையே போய்க் கேளுங்கள் என்று பதில் கூறுவதும், இது போன்ற நிலைமையை பல அலுவலகங்களில் நான் நேரில் கண்டிருக்கிறேன். இதுபற்றி பொது மக்கள் கூறுவதையும் காதால் கேட்டிருக்கிறேன். இதுபோன்ற பொறுப்பற்ற தன்மையில் அலுவலர்கள் நடக்காத வண்ணம் நாம் கண்காணிக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் இந்த மாமன்றத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஏற்கெனவே இருந்த அரசு எதிர்க்கட்சியினர் நடத்துகின்ற கூட்டத்திற்கு அனுப்பிய சுருக்கெழுத்தாளர்களை நம்முடைய புதிய அரசு நிறுத்திவிட்டது. அந்தப் பெருந்தன்மையை நான் பாராட்டுகிறேன். இப்படிப்பட்ட அலுவலகங்களில் நிர்வாகம் சீராக நடைபெறுகின்றதா, லஞ்சம் இல்லாமல் இருக்கிறதா, பொதுமக்களுடைய கோரிக்கைகள் உடனுக்குடன் கவனிக்கப்படுகிறதா என்பதை அறியும் முகத்தான் அந்த சுருக்கெழுத்தாளர் நிருபர்களை கண்காணிப்புக் குழுக்களாக அமைத்தும், மாவட்டம் தோறும், வட்டம் தோறும், ஊராட்சி ஒன்றிப்பு தோறும் அலுவலகங்களைப் பராமரிப்பதற்கும், கண்காணிப்பதற்கும், குறைபாடுகளையும் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களையும் அரசுக்கு அறிவிப்பதற்கும் நம்முடைய புதிய அரசு ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி, அதை ஏற்று நிறைவேற்ற ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக நாம் அளிக்கின்ற மான்யம் மாநில பொதுமக்களுடைய நன்மைக்காகத்தான். நாம் நடத்துகின்ற ஆட்சி பொது மக்களுடைய நன்மைக்காகத்தான். ஆகவே, பொது மக்கள் எந்த அளவுக்கு நன்மை அடைந்து, எந்த அளவுக்கு அமைதியாக வாழ்க்கை நடத்துகிறார்களோ, அந்த அளவுக்குத்தான் நாம் எல்லோரும் மனநிறைவு அடைய முடியும். ஆகவே, இயற்றுகின்ற சட்டமும், அளிக்கின்ற மான்யமும் நல்ல முறையில்

[திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்]

[1967 ஜூலை 12]

மு.ப.
11-30

செயல்படுகிறதா என்று கண்காணிக்க, கட்டிக்காக்க வேண்டிய பொறுப்பு நம்முடைய மாவட்ட, தலைமைச் செயலகத்தைச் சார்ந்திருந்தாலும், ஏனைய பொது அமைதியைக் கட்டிக் காக்கவேண்டிய பொறுப்பு அங்கே இருக்கிற போலீஸ் துறையையும் சாரும். ஆகவே, போலீஸ் துறை ஒரு சில சமயத்திலே நம்முடைய ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு ஒரு சில ஊர்களில் பீதியைக் கிளப்பிவிட்டு, மக்களைத் தொந்தரவுக்குள்ளாக்கி வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட அச்சப்பாடு ஏற்பட இடம் இருக்கிறது. நம்முடைய நிர்வாகம் நல்ல முறையிலே நடைபெற தலைமை அலுவலகமும் போலீஸ் நிர்வாகமும் சேர்ப்பவேண்டும். அதேநேரத்திலே, நீதி மன்றங்களுக்குப் போகும் போது, ஏனைய பொதுமக்கள் என்னென்ன மனவேதனையோடு வருகிறார்கள் என்பதை வழக்கறிஞர் என்ற முறையில் கண்டும் கேட்கும் இருக்கிறேன். அதுபோன்ற துறையில் அரசு போதுமான அக்கறை செலுத்த வேண்டும் என்று வேண்டிய விரும்பிக் கேட்டுக்கொண்டு, அதோடு, அலுவலகங்களில் பணியாற்றும் அலுவலர்கள் மூன்று ஆண்டுக்கு ஒரு முறை மாற்றப்படவேண்டும் என்கிற நிலையை கண்டிப்பாக அமுல்படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. என். சங்கரய்யா : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியங்களின் மீது பின்வரும் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட அதிகாரிகளைக் கொண்டும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக்கொண்டும் மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் என்ற அமைப்புகள் செயல்பட்டு வருகின்றன. மதுரை மாவட்ட கவுன்சில் கூட்டம்—அங்கே இரண்டு கவுன்சில்கள் இருக்கின்றன. கிழக்கு, மேற்கு என்று—நடந்து, ஒவ்வொரு கூட்டமும் இரண்டு மணி நேரத்தில் 50 ஐடங்களுக்கு மேல் இருக்கின்ற நிகழ்ச்சிநிரல் முடித்தது. அங்கே பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், எம். எல். ஏ. க்கள், இன்னும் அதிகாரிகள் இவர்களுள்ளும் வந்து கூட்டம் போட்டு, வினாக்கள் போகிறது என்பதுதான் என்னுடைய பலமான அபிப்பிராயம். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் அரசாங்கத் திட்டங்கள் மாவட்டங்களிலே நல்ல முறையிலே நடக்க, ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கு, அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டங்களை நடத்தும்போது, இரண்டு மூன்று தினங்களுக்குப் போட்டு, நிகழ்ச்சிநிரலையும், ஐடங்களின்மீது விளக்க அறிக்கையையும் முன்னதாகவே உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பி, கவுன்சில் கூட்டத்தில் ஜனநாயக முறையில் விவாதம் நடத்தினால், அது மிக்க நலமாக இருக்கும். மாநில ரீதியில் சட்டமன்றத்திலே விவாதங்கள் நடத்துகிறோம். அதே மாதிரி, மாவட்ட ரீதியில் அரசாங்கம் ஆக்சுபூர்வமாகச் செயல் படவேண்டிய காரணத்தால், மக்களுடைய பிரதிநிதிகள், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள், மற்றவர்கள் கொடுக்கும் ஆலோசனைகள் பயன்படும் வகையிலே அது அமையவேண்டும். அதோடு என்னுடைய ஆலோசனை ஒன்றும் இருக்கும். அமைச்சர்களும், யாராவது ஒருவர் பல்வேறு மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டங்களில் கலந்து கொண்டால், முறைவகுத்துச் செய்தால், அது அபிவிருத்தி வேலைகள் நல்ல முறையிலே செயல்பட உதவியாக இருக்கும். முதலிலே பிரிடிஷ்காரர்கள் ஏற்படுத்திய அமைப்பு ஜில்லா கலெக்டர்கள் என்பது. பெயரிலிருந்து தெரியும். அவர்கள் வருமானத்தை வசூலிக்க ஏற்படுத்தப் பட்டவர்கள் என்று. ஆர்.டி.ஏ. களும் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்களும் வருமானத்தை வசூலிக்க என்று ஏற்படுத்தப்பட்ட அமைப்பு. அதேபோல, லா அண்ட் ஆர்டர், சட்டம் அமைதி இவற்றைப் பராமரிக்க போலீஸ். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைமைகள் மாறியிருக்கின்றன. வருமானத்தைப் பெறுகிறவர்களும், அபிவிருத்திக்காகவும் ஆக்சுபூர்வமான வேலைகளைச் செய்வதற்காகவும் இருப்பவர்கள் பிரிக்கப் பட்டு, அவர்களுடைய பெயர்கள் மாற்றப்பட வேண்டும். கலெக்டரை நிர்வாகியாகவும், மற்றவர்களையும் அந்த வகையிலும் பெயர்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும். அதைப் பற்றி யோசனை செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

தாலூகா ஆபீஸ்களைப் பற்றியும், கிராம கர்ணம், முன்சீப் இவர்களைப் பற்றியும் சொன்னார்கள். கர்ணங்களில் லட்சக்கணக்காகச் சம்பாதித்தவர்களும் இருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு பள்ளி மாணவர்கள், ஒரு சர்ட்டிபிகேட்

1967 ஜூலை 12]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

வேண்டுமென்றால், கிராம அதிகாரிகள் டணம் வாங்குவது சாதாரணப் பழக்கமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நான் அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏதாவது ஒரு புதிய முறையைக் கண்டுபிடித்து, சர்ட்டிபிகேட்டுகள் கிராம அதிகாரிகளிடமிருந்து வாங்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இல்லாமல் செய்ய வேண்டும். சர்ட்டிபிகேட்டுக்கு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் மேலொப்பமும், ஹெட்க்வார்ட்ரீஸ் டெப்டி தாசில்தார் கையொப்பமும் வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆக மூன்று வகைமுத்துக்களை வாங்குவதற்குள், மாணவர்கள் அதிகமான நேரத்தையும், பொருளையும் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதை மாற்றி ஒரு ஏற்பாடு செய்தால் நலமாக இருக்கும்.

இன்றைக்கு ஒரு செய்தியை பத்திரிகையில் படித்தேன். ஆறு இலாகா களை மாநில மட்டத்தில், ரெவின்யூ போர்டின் ஒரு உறுப்பினர்மூலம் ஒன்றாக இணைக்க முடிவு செய்திருப்பதாகச் செய்தி பார்த்தேன். இது ஒரு நல்லமுடிவு. இன்னொரு முக்கியமான விஷயத்தையும் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். மதுரை மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டத் திலே கலெக்டர் கூட கூறினார்கள், எனக்கே தெரியாது கலெக்டருக்கே தெரியாது என்று. இந்த மாவட்டத்திலே இருக்கும் பல்வேறு எஞ்ஜினியரிங் பிரிவுகள் எத்தனை, அவை எங்கெங்கே இருக்கின்றன, என்னென்ன வேலைகளைச் செய்கின்றன என்று எனக்கே சரியாகத் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியிருக்கும் போது அங்கத்தினர்களுக்கு எப்படிச் சொல்லமுடியும் என்றார்கள். ஆகவே, மாநில அரசாங்கத்தின் யோசனையில் எடுத்து, இந்த எஞ்ஜினியரிங் பிரிவுகளை ஒன்றுபடுத்தி ஒரே பிரிவின் மூலம் பணிகளைச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்படுவது அவசியம் என்பதை இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஜில்லா நிர்வாகம் என்கிற இந்த மானியத்தின் கீழ் பல்வேறு அலுவலகமும் வருகிறது. கிராம உத்யோகஸ்தர்கள், கிராம சேவக்குகள், அவர்களுடைய பயிற்சி எல்லாம் வருகிறது. அதோடு பூமி தானம், கிராம தானம், நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுப்பது, இன்னும் பர்மா அகதிகளுக்கு நிலம் கொடுத்தல் இவைகளெல்லாம் இந்த நிர்வாகத்தின் கீழ் வருகிறது. அப்படி இருக்கும் போது, தாலுகா ஆபீஸ்களில் காலதாமதம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு தாசில்தார்களையும், ஆர். டி. ஓ. களையும் அபிவிருத்தி என்ற தலைப்பில் நிர்வாகிகள் என்று சொல்லி, ரெவின்யூ வேலைகளைச் செய்பவர்களை வேறு பெயரிலும் மாற்றி, ஒரு ஆக்கபூர்வமான ஏற்பாடு தேவை என்கிற யோசனையைத் தெரிவிக்கிறேன். அதோடு, மாவட்ட கலெக்டர் அலுவலகங்களில் பல்வேறு இலாகாக்களும், எவை எவை என்னென்ன வேலையைச் செய்கிறது என்று கரும்பலகைகளில் எழுதி, அவற்றை ஆங்காங்கே வைத்து அங்கே போகும் பொது மக்கள் என்ன காரியத்திற்கு யாரைப் பார்க்க வேண்டும் என்று யாராவது அவர்களுக்கு அறிவிப்பார்கள் என்றால் அது மிக்க உதவிகரமாக இருக்கும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், தாலுகா ஆபீஸ்களுக்கு மனுக்கள் கொடுத்தால் நீண்டகாலம் பதில் வருவதேயில்லை. மாவட்ட கலெக்டர் அலுவலகத்திற்கும், மற்றவர்களுக்கும் அனுப்பப்படும் மனுக்கள் அவ்வப்பொழுது “அக்னாலெஜ்” செய்யப்பட்டு, “மனு கிடைத்தது”. “பரிசீலனையில் இருக்கிறது” என்பது போன்ற முன் பதிலை கொடுக்கச் செய்யவேண்டும். பரிசீலனைக்கும் பிறகு பைசல் செய்யப்பட்டது என்கிற பதிலும் கொடுக்க வேண்டும்—கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்ளட்டும், நிராகரிக்கட்டும்—ஒரு திட்ட வட்டமான பதிலை மனுதாரருக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று ஜில்லா கலெக்டர்களுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் மாநில அரசாங்கம் உத்தரவு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவ்வாறு செய்வதால், மனு யாருடைய கவனத்தில் இருக்கிறது, அதற்கு “இன்டிவிஜுவல் ரெஸ்பான்ஸி பிலிடி”யும், தனிப்பட்ட பொறுப்பும் நிர்ணயிக்கப்படும்—யாருக்கு அனுப்பப் படுகிறது என்பதை அறிவிப்பதோடு, அவற்றை பைசல் செய்தற்கும் ஒரு காலவரம்பு வைக்க வேண்டும். நாட்டில் இருக்கும் ஏழை மக்களுக்கு நியாயம், அனுசூலம் கிடைக்கவேண்டும் என்று செய்யவேண்டும்.

[திரு. என். சங்கரய்யா]

[1967 ஜூலை, 12]

இதே சமயத்தில் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட வேண்டும். ஆசிரியர்களை மாற்றுவது குறித்து ஒரு கமிட்டி போட்டதை மக்கள் பாராட்டினார்கள். இப்பொழுது நிர்வாக அமைப்பில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. ப்ளாட் டெவலப்மென்ட் ஆபீசர், தாசிஸ்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர், இப்படிப்பட்ட அமைப்பும், அதோடு, முனிசிபல் சர்வீசம் இருக்கிறது. முனிசிபல் சர்வீசைக் கூட மாநில சர்வீசாக ஆக்க வேண்டும் என்பதை யோசித்து, அதற்காக ஒரு “அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் சர்வீஸ்” ஒன்றைப் போட்டு, மாநிலத்தில் சிலில் நிர்வாகம் முறைப் படுத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அல்லது அந்த விஷயத்தை அமைச்சர் குழுவே ஆழ்ந்து சிந்தித்து விரைவிலே ஒரு முறையை ஏற்படுத்தினால், நலமாக இருக்கும்.

அது மட்டுமல்ல, இன்றைக்கு இந்த ஜில்லா நிர்வாகம் நில ஆர்ஜிதம் செய்கிறது. அந்தப் பொறுப்பும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நஞ்சை நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்கிறார்கள். புஞ்சை நிலங்களைச் செய்வதில்லை. கிராமத் தகராறுகள் காரணமாக, குறிப்பிட்ட சில நபர்களுடைய நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டியவர்கள் தூண்டுதல் பேரில், செயல் படுகிறார்கள். கூடுமான வரையில் சாகுபடிக்கு லாயக்கற்ற நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய உத்தரவு போட்டால் உதவிகரமாக இருக்கும்.

பர்மா அகதிகளைப் பற்றி ஏராளமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ், டிரிஸ்ட் பங்களாக்கள், மில்க் பவுடர் சப்ளை செய்வது, ஜாகை ஏற்பாடு செய்வது இன்னும் பல்வேறு பிரிவுகளும், உப பிரிவுகளும் இருக்கின்றன.

இறுதியாக நான் இந்த மன்றத்திலே குறிப்பிட விரும்புவது, இன்றைக்கு ஜில்லா போர்டில் அதிகாரிகளும் மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டங்களுக்கும் வரக்கூடிய முறையில் உத்தரவுகள் போடவேண்டும். சட்டமும் அமைதியும் தனியாக இயங்காமல், அவர்களும் அபிவிருத்தி கவுன்சில் கூட்டங்களில் கலந்துகொண்டால், வெளித் துறைகளில்—விவசாயம், தொழில் போன்ற துறைகளில்—ஆக்கபூர்வமான காரியங்கள் என்னென்ன செய்யப்படுகின்றன என்பதையெல்லாம் அறிந்துகொண்டு இந்த அரசின் கண்ணோட்டம் என்ன என்பதும் புரியும். ஆகவே, மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் ஜனநாயகக் காற்று இன்னும் அதிகமாக அடித்தால்தான்—கேள்விகள் கேட்கப்பட்டு, விவாதங்கள் நடத்தப்பட்டு செயல்பட்டால்தான்—அதன் காரியங்கள் சரியாக நடக்க நல்ல முறையில் வசதிகள் ஏற்படும். மாவட்டச் சீரமைப்புக்கும் அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றிய வெட்டுப் பிரேரணையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். மாவட்ட நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இன்றையதினம் மிக முக்கிய, ஆனால் மிகச்சிறிய நிலையில் இருப்பவர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இன்று அவர்களுக்கு நிலவரி வசூல், மற்றும் அதன் தொடர்பான மற்ற மற்ற வேலைகள் தரப்படுகின்றன. பஞ்சாயத்துக்களின் வரி வசூல்கள் செய்யும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். நிலங்களிலே வரி வசூல் செய்வதில் பஞ்சாயத்துக்களிலும், அங்கிருக்கும் நகர் மன்றங்களிலும் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகள் சேர்ந்துவிட்ட பாக்கிகளைக் கூட அந்த கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை வசூல் செய்ய வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. இம்மாதிரி நகராட்சி மன்றங்களும், பஞ்சாயத்துக்களும் பல ஆண்டுகளாக வசூல் செய்யாமல் நிறுத்தி விட்ட பாக்கிகளைக் கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வசூல் செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. அதற்குக் கட்டளை பிறப்பிக்கப்படுகிறது. அந்த விதிகள் சம்பளம் வாங்கும் நிலைமையைக் கூட பாதிக்கும் நிலையில் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி இந்தச் சர்க்கார் ஆலோசித்து தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1967 ஜூலை 12]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுள் வேலையைப் பொறுத்தவரையில் நிலவரி வசூல் செய்ய வேண்டிய பெரிய வேலை நீங்கிவிட்டது என்றாலும்கூட இனி எப்படி அவர்களை மாற்ற வேண்டுமென்றால், ஒன்று அவர்களை முழு நேர ஊழியர்களாகப் பணியாற்றச் செய்யப்படுமா அல்லது பகுதி நேர ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டுமா என்பதைப் பற்றி மிகத் திட்டவாட்டமான அறிவிப்பை அவர்களுக்குச் செய்தார்களானால் அது மிகவும் நன்மை பயக்கும். ஒன்று முழு நேர ஊழியர்களாக ஆக்கப்பட வேண்டும். அல்லது இன்று இருப்பது போல் கௌரவ ஊழியர்களாக நடத்தப்பட வேண்டுமென்றால் அதற்குரிய அந்தஸ்து, மரியாதை அளிக்கப்பட வேண்டும்.

ஜில்லா நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில் ரெவினயூ துறை மிகமிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிலையில் இருக்கிறது. மிகப் பெரிய அளவில் அலுவலர்கள், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்கள் கொண்ட பகுதி. அந்தப் பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் வேலைக் குறைப்பு செய்யப்படும்பொழுது இந்தத் துறையில் மிகப்பெரிய உயர்தர அதிகாரி ஒருவர் வேலையிலிருந்து ஒரு படி குறைக்கப்படுகிறார் என்று சொன்னால் அதன் விளைவாக அந்தத் துறையிலுள்ள கடைநிலை ஊழியர், கடைசி ஊழியர் வெளியே செல்ல வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே, முக்கியத்துவம் வாய்ந்த அந்தத் துறையிலே அரசாங்கம் சிக்கன நடவடிக்கைகளைக் கையாளும் காலத்தில் மிகக் கவனத்தோடு இருக்க வேண்டும் என்ற இந்த ஒரு கருத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அந்தத் துறையில் அரசாங்க ஊழியர்கள் பல பகுதிகளில், பல நிலைகளில் வேலை உயர்விற்கான தேர்வுகளை எழுதியிருக்கிறார்கள். அதில் சிலர் வெற்றிபெற்றும் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள், உயர்பதவிக்குப் போகவேண்டி தேர்வுகளை எழுதி வெற்றிபெற்று உயர் பதவியை எதிர்ப்பார்க்கும் நேரத்தில், இருக்கும் பதவியே குறைகிறது என்றால் அவர்கள் மேற்கொண்டு உற்சாகத்தோடு வேலை செய்யும் நிலை குறைந்து அவர்களுக்கு வாழ்க்கையிலே ஏமாற்றம் ஏற்படும். இந்த நிலையை அரசாங்கம் கவனிக்க அணுக வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலை ஏற்படாது என்று உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும்.

பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து மன்றங்கள் கடன்களை விவசாயிகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் கொடுப்பது பற்றி ஒரு வார்த்தை. பெரும்பாலும், பஞ்சாயத்துக்கள் அல்லது பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புகள் முடிவு செய்து அவைகளின் மூலமாக இந்தக் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இந்தக் கடன்களை வசூல் செய்யவேண்டியது ஒரு துறை. கடன்களை வசூல்செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு தாலுகா தாசில்தார்கள், மணியக்காரர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. ஒருவர் கடன் கொடுக்க இன்னொருவர் வசூல் செய்ய வேண்டிய பொறுப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது. அதனாலே கடன் கொடுப்பவர் எப்படி வேண்டுமானாலும் கொடுத்துவிடலாம். அதற்கான கவனம் செலுத்தாமலே கடனைக் கொடுத்துவிடலாம் என்ற நிலையும், கடன் வசூலிப்பவர்கள், கடன் கொடுக்கும் பொறுப்புகள் எல்லாம் ஒருவரிடத்திலே, ஆனால் வசூல் செய்ய வேண்டிய நிலை மட்டும் நமக்கு ஏன் என்று எண்ணக்கூடிய நிலையும் ஏற்படுகிறது. மேலும், யாருக்குக் கொடுக்க வேண்டும், யாருக்குக் கொடுத்தால் நல்லபடியாக இருக்கும் என்று ஆராயாத நிலையில் கடன் கொடுப்பதும், அதை ஏன் நாம் பொறுப்பேற்று வசூல் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் வசூல் செய்பவர்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. இதைப் பற்றி இந்த அரசவை சிந்திக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களைப் பொறுத்தவரையில் பெரும்பாலும், “அட்வைசரிபாடி” ஆலோசனை சொல்லும் மன்றங்களாக விளங்குகின்றன. அந்த ஆலோசனைகள் எந்த அளவிற்கு மதிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அவர்களால் செய்யப்படும் முடிவுகள் எந்த அளவில் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அவைகள் நிறைவேற்றப்படாமல் இருக்குமானால் அதற்கான காரணங்கள் என்ன? உடனடியாக நிறைவேற்றுவதற்கு என்ன வழிவகைகள் இருக்கின்றன? நிறைவேற்றப்படாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய காரணங்கள் குறிப்பிட்ட அதிகாரிகள் மீது இருக்க

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1967 ஜூலை 12]

மாணல் அவர்கள் மீது எப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்? என்பதுபோன்ற அதிகாரங்கள் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கு இல்லை. இந்த ஒரு அதிகாரத்தை மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்க அரசு மிகத் தீவிரமாக ஆலோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நம்முடைய தமிழகமெங்கும் “ஜமாபந்தி” என்னும் ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெறுகிறது. எப்பொழுது நிலவரியை நீக்கிவிட்டோமோ அப்பொழுதே ஜமாபந்தியை நீக்க வேண்டும். ஜமாபந்தி நிலவரியோடு இணைக்கப்படவில்லை என்றாலும் அந்த நிகழ்ச்சி இன்றைய தினம் பெரிய அளவிலே இருக்கிறதே தவிர அதற்கான முக்கியத்துவம் இல்லை. இந்த நிகழ்ச்சியில் கொடுக்கப்படும் குறைகளுக்குப் பரிகாரம் எந்த அளவில் தரப்படுகிறது என்று பார்த்தால் இது வெறும் கேலிக்கூத்தாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் இந்த நிகழ்ச்சி அவசியமா என்பதை அரசு ஆலோசித்து இதனை நீக்க ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அதே நேரத்தில் பொதுமக்களின் குறைகள் தாலூகா அலுவலகங்கள் மூலமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற நேரத்தில், பொதுமக்கள் நேரடியாகத் தங்களுடைய மனுக்கள் என்ன ஆயிற்று? எந்த நிலையிலே இருக்கின்றது என்பதை அறிந்துகொள்ள மாதக்கணக்கு, வருஷக்கணக்கு ஆகியும் முடிவுகளைத் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருக்கின்றனர். அந்த நிலையில், ஒவ்வொரு தாலூக்கா அலுவலகத்திலும், பப்ளிக் ரிலேஷன் ஆபீசர் உத்தியோகம் போன்ற அளவில் இல்லையென்றாலும், அந்த அளவில் பொதுமக்களோடு தொடர்பு கொண்டு அந்த அதிகாரி, ஒவ்வொரு நாளும் எத்தனை மனுக்கள் வந்திருக்கின்றன? அதன்மீது என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை பார்த்து, அதனைப் பொதுமக்களுக்கு, மனுதாரர்களுக்கு தெரியப்படுத்தினால், பொதுமக்கள் தங்களுடைய நிலையைத் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் பல நேரங்களில் அவர்களுடைய பதவியிலிருந்து, நம்பிக்கையில்லாத தீர்மானத்தின் மூலமோ அல்லது மற்ற காரணங்களுக்காகவோ நீக்கப்படும் நேரத்தில் அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கும் உதவி பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பொறுப்பினை எடுத்துக் கொள்வதற்கான “நோட்டிபிகேஷன்” மிக மிகக் காலதாமதமாக வருகிறது. அதற்கான மறுதேர்தல் நடத்தவும் பெரிய காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் பஞ்சாயத்து சரிவர இயங்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே இந்த நிலைமைகளை நீக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பொதுக் கூட்டங்களுக்குச் சுருக்கெழுத்தாளர்கள் இருப்பது நல்லது. அப்படியிருந்தால் அங்கு பேசும் பேச்சாளர்கள் தங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு பேசமுடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : தலைவரவர்களே, மாவட்ட நிர்வாக மானியக்கோரிக்கையின் மீது சில யோசனைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்று சிக்கனம் நமக்குத் தேவையாயிருக்கிறது. சாதாரணமாக ஒரு ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் இரண்டு வகையான தாசில்தார்கள் இருக்கிறார்கள். (1) தாசில்தார் ஃபார் ரெவினியூ வில்லேஜஸ், (2) தாசில்தார் ஃபார் டேக்கன் ஓவர் எஸ்டேட் வில்லேஜஸ் என்று இருவகையாக இருக்கிறார்கள். ஒரே பகுதியில் ஒரு கிராமம் ரெவினியூ தாசில்தாரிடமும், அடுத்து இருக்கக்கூடிய கிராமம் டேக்கன் ஓவர்-எஸ்டேட் வில்லேஜஸ் தாசில்தாரிடமும் இருக்கிறது. இதை யோசனை செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்னவென்றால் இரண்டு விதமான அதிகாரிகள், இரண்டு விதமான பொறுப்புகள் இருக்கும்பொழுது நிர்வாகச் செலவு அதிகம் ஏற்படுகிறது. ஒரு தாசில்தார் ஒரு இடத்திற்கு வந்து விட்டு அடுத்த கிராமம் பற்றி இன்னொரு தாசில்தாருக்கு எழுதியனுப்ப வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

1967 ஜூலை 12] [திரு. எ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

ஆகையால், இதை இணைப்பதன் மூலமாக நமக்கு ஒரு சிக்கனம் ஏற்படலாம். ஜில்லா அடிப்படையிலே கூட இணைப்பு தேவை. தாலுக்கா லெவலிலே கூட இணைப்பு தேவை. அதற்கு உதாரணம் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தென்காசி தாலுக்கா 1,030 சதுர கிலோமீட்டர் விஸ்தீரணம் உள்ள இடம். ஜனத்தொகை 3 லட்சம் 35 ஆயிரம். செங்கோட்டை தாலுக்காவை எடுத்துக்கொண்டால், அது 194 சதுர கிலோமீட்டர் விஸ்தீரணம் உள்ளது. ஜனத்தொகை 66,000. தென்காசி தாலுக்காவில் ஜந்தில் ஒரு பகுதி உள்ள செங்கோட்டை தாலுக்காவிற்கு ஒரு தாசில்தார், ஒரு டெபுடி தாசில்தார் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். தென்காசி போன்ற பெரிய இடத்திற்கும் ஒரு தாசில்தார், ஒரு டெபுடி தாசில்தார் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு தாலுக்காக்களையும் இணைப்பதன் மூலமாக சிக்கனத்தை நாம் கடைப்பிடிக்கலாம். அதன் மூலமாக சிக்கனம் மட்டுமல்ல, நிர்வாகத் திறமை ஏற்படவும் வழி இருக்கிறது. குறைந்த சதுர மைல் உள்ள தாசில்தாருக்கு வேலை இல்லை. நல்ல வழியில் அதிகாரத்தைச் செலவிடுவதற்கு நேரம் குறைவாக இருக்கிறது என்று கூடுதலாகத் தாங்கள் வேலை பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காக வேண்டாத அதிகாரத்தை கூட சில தாசில்தார்கள் உபயோகப்படுத்தக் கூடிய நிலைமை சில சந்தர்ப்பங்களில் இருக்கிறது. விஸ்தீரண அடிப்படையிலும், ஜனத்தொகை அடிப்படையிலும் மாறுதல் செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் திரு. ரங்கநாதன் அவர்கள் சொன்ன படி, கலெக்டர், தாசில்தார், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசர், இவர்களுக்கெல்லாம் சில சட்ட சிக்கலான அதிகாரங்கள் இருப்பதால், அதில் அனுபவம் உள்ளவர்களாகப் பார்த்து நியமிக்க வேண்டும். பதவிகளில் உள்ளவர்களுக்குள்ள அனுபவத்திற்கும், சட்டக் கல்விக்கும், சம்பந்தம் இல்லாமல் இருக்கிறது என்று சொல்வதை நான் வரவேற்கிறேன். ஜூடிஷியல் சம்பந்தமான வேலைகளையும் அவர்கள் பார்க்க வேண்டியிருப்பதால், அதிகமாக ஜூடிஷியல் வேலையில் இருக்கக்கூடியவர்களைச் சேர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஜில்லா கலெக்டருக்கு பல அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. அதுவது ஒரு மராமத்து செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்கு கண்காண்ஸ் ஆப் தி கலெக்டர் தேவை என்று இருக்கிறது. ரெவின்யூ சம்பந்தமாகவும், பூமி சம்பந்தமாக ஏதாவது பின்னால் விவகாரம் வரும் என்பதற்காக கலெக்டருடைய கண்காண்ஸ் தேவையான. ஆனால், ஒரு வருஷம் ஆனாலும் கண்காண்ஸ் கொடுக்கப்படா விட்டால், அந்த மராமத்து செய்யப்படாமலேயே நின்று போகிறது. முக்கியமாக, மராமத்து என்னும்போது, அது டெக்னிகல் அதிகாரிகளுடைய பொறுப்பு ஆகிறது. மராமத்து செய்ய வேண்டியது அவசியம். நீர்ப்பாசன வசதி அவசியம். இதெல்லாம் அவசியம் என்னும் போது, எக்ஸ்பீடியூய் இன்ஜினீருக்குத்தான் அந்தப் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆனால், மராமத்து வேலையைக் கலெக்டருடைய கண்காண்ஸ் கிடைத்த பிற்பாடுதான் செய்ய முடிகிறது. எல்லாவிதமான அதிகாரங்களையும் கலெக்டரிடம் கொடுக்கும்போது, அவர் என்ன செய்கிறார் என்றால், அவர் படிப்படியாக கீழே அனுப்பி அது கிராமத்திலுள்ள கர்ணம் வரை போய், ஒவ்வொருவராகப் பரிசீலனை செய்து கடைசியில் கலெக்டருக்குத் திரும்பவும் வந்து, அவர் கண்காண்ஸ் கொடுக்கிறார்கள். ஒரு எக்ஸ்பீடியூய் இன்ஜினீர் டிஸ்ட்ரிக்ட் லெவலில் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கும் போது, மறுபடியும் ஒரு செயின் ஆப் ஆக்ஷன் நடைபெறும்போது கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதனால் மராமத்தும் தடைபடுகிறது. ஆகையால், அந்தந்த இலாக்காவிற்கு அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டால், இம்மாதிரி கஷ்டங்களெல்லாம் வராது. நிர்வாகச் சிக்கலும் ஏற்படாது. விவகாரம் குறையவும் வழி ஏற்படும்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீசர் என்று ஒரு அதிகாரி போடப்பட்டிருக்கிறார். டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ அதிகாரி என்று அந்தக் காலத்தில் போடுவதற்குக் காரணம், 'டெவலப்மென்ட் ஓர்க் கலெக்டருக்கு அதிகமாக இருக்க

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்]

[1967 ஜூலை 12]

கிறது. ரெவினியூ ஒர்க்கைப் பார்க்க ஜில்லா லெவலில் ஒரு அதிகாரி தேவை, கலெக்டருக்குள்ள அதிகாரம் அவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்றுதான் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவினியூ அதிகாரி நியமனம் செய்யப்பட்டதாகச் சட்டசபைக் குறிப்பில் சொல்லப்பட்டது. ஆனால், இன்று நடைமுறையைப் பார்த்தால், டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவினியூ ஆபீசர் என்பவர் ஸூபர் ஹெட்களார்க் மாதிரிதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார். எந்தப் பேப்பரானாலும், கலெக்டர் கையெழுத்து ஆனால்தான் பேப்பர் வெளியே வரக்கூடிய நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது டெவலப்மென்ட் ஓர்க் குறைந்து விட்டது. நமக்கு வரக்கூடிய கடன் தொகை, திட்டத் தொகை எல்லாம் குறைவாக இருப்பதால்தான் டெவலப்மென்ட் ஓர்க்குக்குத் தனிக் கலெக்டர் தேவையில்லை. டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவினியூ ஆபீசர் போஸ்ட்டைத் தற்காலிகமாக நிறுத்தலாம் என்று கூட இப்பொழுதிருக்கும் சர்க்கார் எண்ணிக் கொண்டிருப்பதை உறுதி செய்தால் அதன் மூலமும் நமக்குச் சிக்கனம் ஏற்படும்.

கலெக்டரைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, இன்று திரு. நல்லசிவம் அவர்கள் சொல்லுவதை நான் ஆதரிக்கிறேன். குறைந்தது பத்து வருஷ அனுபவமாவது உள்ளவரைக் கலெக்டராகப் போடுவது நலம். அதிக அனுபவம் ஏற்படுவதன் மூலமாகத்தான் ஜில்லா நிர்வாகத்தைச் செவ்வனே செய்வதற்கு வழி ஏற்படும். குறைந்த அனுபவம் உள்ளவர்களுடைய, குறைந்த வயதுள்ளவர்களையும் ஜில்லாக் கலெக்டராகப் போடும் போது, அனுபவக் குறைவினால் கலெக்டருடைய தீர்ப்பில் அடிக்கடி மாறுதல் ஏற்படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. அதிக வயது உள்ளவர்கள் அல்லது அதிக அனுபவம் உள்ளவர்களை; குறைந்தது பத்து வருஷ அனுபவத்திற்கு மேற்பட்டவர்களைத்தான் ஜில்லா கலெக்டராகப் போடுவது நலம் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

விலேஜ் முன்சிப் போஸ்ட்டை எடுத்து விடலாம். பரம்பரை பாத்தியம் போய்விட்டது. ஆகவே, வருங்காலத்தில், கிராம சேவக்கை வைத்துக் கொண்டு, அவர்களுக்கு எல்லா அலுவல்களையும் கொடுத்தால், ரெவினியூ சம்பந்தப்பட்ட பணம் வசூல் செய்வதற்கான அதிகாரம் கொடுத்து, அத்துடன் டெவலப்மென்ட் ஓர்க்கையும் இணைத்துச் செய்ய வாய்ப்பு இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : கனம் தற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களை நான் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள், மாவட்டங்கள் பிரிக்கப்படவேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தி, மாவட்டங்கள் பிரிக்கப் படுகிற நேரத்தில் செயல்படுவதற்கு மிகவும் வழிவகை செய்யும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், செங்கற்பட்டு மாவட்டம், காஞ்சீபுரம் மாவட்டம் என்று பிரிக்கப்படுகிற ஒரு சூழ்நிலை இருப்பதை அறிந்து அதை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். அப்படிப் பிரிக்கப் படுகிறபோது, குறிப்பாக, மதுராந்தகம் மட்டும் பெரிய பகுதியாக இருக்கும் காரணத்தால், அதையும் இரண்டு வட்டங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்ஸிலைப்பற்றிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள், சம்பந்தப் பட்ட மாவட்ட போர்டில் அதிகாரி அவர்களும் அதிலே கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற கருத்தை வலியுறுத்தினார்கள். அதன் அடிப்படையிலே நானும் என்னுடைய கருத்தைச் சொல்லும் நேரத்தில் மாவட்ட போர்டில் அதிகாரி அவர்களும், அதே போன்று மின்சாரத் துறைக்குச் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிற அந்த மாவட்டத்தைச் சார்ந்த பெரிய இன்ஜினீர்

1967, ஜூலை 12] [திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

அவர்களும் அதிலே கலந்து கொள்ளுவார்களானால் மின்சாரம் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை, கொடுக்கப்படுவதில் மிகவும் தாமதம் ஏற்படுகிறது என்ற கருத்தை நாங்கள் அங்கே சொல்ல வழிவகை செய்வதாக இருக்கும்.

மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டங்கள் நடைபெறுகிற நேரத்தில், முன்னால் “கேள்வி நேரம்” என்ற ஒன்று இருக்குமானால், அதிலே எங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லவும், அவர்களுடைய கருத்துக்களை நாங்கள் தெரிந்து கொள்ளுவதற்கும் மிக வசதியாக இருக்கும் என்ற கருத்தை நான் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளுகின்றேன்.

தாலுக்கா ஆபீஸ்களைப்பற்றி சொல்லும்போது, நீண்ட நெடுங்காலமாக அவர்கள் பழக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினாலோ என்னவோ, புதிய அரசு வந்தபிறகு, அவர்களுக்கு இருக்கிற அதிகமான வேலைகள், ஏற்கனவே நிறுத்தப்பட்டிருக்கிற வேலைகளை உடனடியாகச் செய்ய முடியவில்லையோ என்னவோ, அது இன்றையதினம் தாலுக்கா ஆபீஸைப் பொறுத்த வரையில் இருக்கின்ற ஃபைல்கள் அப்படியே கட்டுக் கட்டாகத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அது முன்னாலே இருந்த நிலைமை காரணமாக இருக்கலாம். காலம் குறுகிய காலமாகையால், பின்னாலே அதிலே நல்ல தொரு முன்னேற்றம் ஏற்படவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் விரும்பி வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, குறிப்பாக, பட்டா வழங்குவதில் இருக்கும் பெரிய சிக்கல் ஆகும். முன்பு நான் இந்த மன்றத்தில் பேசும்போது, ஜமாபந்தியைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். ஜமாபந்தி என்று ஒரு நான் குறிப்பிட்டிருவிட்டு, அந்த நேரத்தில் அங்கிருக்கும் பஞ்சாயத்து கிராம மக்களுக்கு ஒரு வாரம் என்று அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு வார காலத்திற்குள், எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் ஒருவர் கூறியபடி, பஞ்சாயத்து போர்டு தீர்மானம் போட்டு, அதற்குப் பிறகு தாசில்தார் பரிந்துரை அளித்து, இவை எல்லாம் நடைபெறுவதற்கு ஆண்டு ஆண்டுக் காலமாக ஆகிறது. என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், ஏறக்குறைய ஆயிரக்கணக்கான மனுக்கள் இன்னும் பரிசீலனை செய்யப்படாத நிலையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இன்னும் சொல்லும்போனால், முன்னால் இருந்த நிர்வாகத்தின் காரணமாகவோ என்னவோ, 15 ஆண்டுகள், 16 ஆண்டுகள் புறம்போக்கு நிலத்தை ஒருவர் பயிரிட்டால், அவர்களுக்கு அந்த நிலம் பட்டா ஆய்விட்டா, இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளுவதற்கும் அது ஆகாமல் இருக்கும் நிலைமை இருக்கிறது தான் இப்பொழுது எங்க ளால் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது. ஆகையால், முன்னால் சொன்னக் கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன். மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால், மனுக்கள் வாங்கிவிட்டு, பரிசீலனை செய்யப்பட்டு, ஜமாபந்திக்கு வருகிற அதிகாரி அவர்கள், இது கொடுக்க முடியும், முடியாத என்ற நிலையை மிகவும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படி பட்டா வழங்கப்படுகிற நேரத்தில், குறிப்பாக ராணுவத் துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு முதலிடம் தரப்பட வேண்டுமென்று விதி இருந்தும் கூட, அது நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை. உதாரணமாக, என்னுடைய தொகுதியைச் சேர்ந்த ஒருவர்—ராணுவத்திலே பணி புரிந்துகொண்டிருக்கும் ஒருவர்—கடந்த ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் 200-க்கும் மேற்பட்ட ரிஜிஸ்தர் மனுக்களை மட்டும் ஒன்றாக இணைத்து, கலெக்டர் முன்னால் காட்டினார். ராணுவத்தில் பணி புரிபவர்களுக்கு உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று விசேஷ சலுகை இருந்தும் கூட, அந்த விதி முறைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் செயல்படுத்தப்பட முடியாத நிலையில் இன்று இருந்து வருகிறது.

மாவட்ட நிர்வாகமும், பலவகை ஊதியமும் என்ற மானியத்தின் பேரிலே, குறிப்பாக “ரிஸிஜிஸ்ட்ரேஷன் என்டென்மென்ட்” டைப்பற்றிப் பேசினாம் என்று கருதுகிறேன். சம்பந்தப்பட்ட நிர்வாகத்தின்கீழ் இருக்கிற கோயில்களுடைய நிலத்தை, இன்று எழை விவசாயிகள் பயிரிட்டு வந்தால்

[திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம்]

[1967 ஜூலை 12]

கூட, அவர்களுக்குச் சாதாரணமாகக் கிடைக்கின்ற நன்மைகூட கிடைக்கவில்லை. அதை நிர்வகிக்கின்ற தர்மகர்த்தாக்களோ அல்லது அந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற அதிகாரிகளோ, தாங்கள் ஜமீந்தார்களாக எண்ணிக்கொண்டு, மிக மோசமான நிலையிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். சொந்த நிலம் வைத்திருப்பவர்கள்கூட அம்மாதிரி நடந்துகொள்வதில்லை. பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் எத்தனை ஊழல்கள் இருக்கின்றனவோ அத்தனையும் செய்திட்டு, சாதாரண விவசாய மக்களுக்கு செய்ய வேண்டிய பல நல்ல காரியங்களை மனமுவந்து செய்யாமல் நடந்துகொண்டு வருகின்றார்கள். ஏழை விவசாயிகள் எல்லாம் அடிமையாக்கப்பட்டு, மிக மோசமான நிலையில் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையில் தக்க கவனம் செலுத்தி, ஏழை விவசாய மக்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் என் தொகுதியாகிய மதுராந்தகம் வட்டத்திலிருந்து அரிசி ரயில் மூலமாக வேகமாகக் கடத்தப்படுகிறது. மதுராந்தகம் வட்டத்தில் உணவு நிலைமை நல்லபடியாக இருந்தபோதிலும், அரிசி வெளியிடங்களுக்கே கடத்திக்கொண்டு போவதினால், அங்கம் அரிசியின் விலை ஏறிக்கொண்டே போகிறது. பஸ்விலோ, சாலைவழிகளிலோ அரிசி எடுத்துக்கொண்டு போகின்றவர்களை சோதனைச்சாவடியில் தடுத்து நிறுத்தி விடுகிறார்கள் என்பதால், ரயில் மூலமாக அரிசியைக் கடத்திக் கொண்டு போகிறார்கள். ரயிலில் சோதனை செய்வதில்லை. ஜங்ஷன்களில் தான் ரயில் அதிக நேரம் நிற்கும். அங்கேதான் சோதனை நடத்த முடியும். மற்ற இடங்களில் ரயில் அதிக நேரம் நிற்பது இல்லை. ஆகவே, ரயில் மூலம் அரிசியைக் கடத்திக்கொண்டு போவதைத் தடுக்க, ரயிலிலும் பிரத்தியேகமாகச் சோதனை செய்வதற்கான தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கும் ஒரு கூட்டுறவு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டைப் பொறுத்த வரையில்—கனம் உறுப்பினர்கள் முன்னாலே சொல்லியிருப்பவர்களைப் பார்க்கின்றபொழுது, “ரெவின்யூ இலாகாவிலே எந்த விவகாரம் போனாலும் உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவில்லை. அங்கே போகின்ற பேப்பர்கள்—விவகாரங்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால், அண்டுக் கணக்கில் காத்திருக்க வேண்டும்” என்று கூறினார்கள். அதே நேரத்தில் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு, எந்த வகையிலே மக்களுக்கு உடனடியாக நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற எண்ணம் இருந்து வருகிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கும் ஒத்துப் போவதில்லை. குறிப்பாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடு போட வேண்டுமென்றால், மதலிலே லேண்டை அக்பூர் செய்ய ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு தீர்மானம் அனுப்புபவர்கள். அந்த இடத்தில் அந்த பேப்பர் காலதாமதமடைந்து விடுவதால் உரிய நேரத்தில் ஒன்றும் செய்ய முடிவதில்லை. எந்த வேலையும் ஒழங்காக, நல்லபடியாக நடைபெறுவதில்லை. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கும் இருக்கும் இந்த ஒட்டுறவைப் பிரித்து, இதன் நிர்வாகம் வேறு—அதன் நிர்வாகம் வேறு என்ற அடிப்படையில் செய்யப்படுமானால், மக்களுக்கு உடனடியாக நல்ல பலன்கள் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இம்மாதிரி உடனடியாகச் செயல்படுவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு பேச வாய்ப்பு அளித்ததற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாகக் கோரிக்கை எவ்வளவு முக்கியமான கோரிக்கை என்பதை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்று, இந்த மாமன்றம் முடிவு செய்த கொள்கை, இரண்டாவது இந்த அமைச்சரவை முடிவு செய்த கொள்கை ஆகியவைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவந்து பொது

1967 ஜூலை 12] [திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

மக்களுக்கு நன்மை செய்வது மாவட்ட நிர்வாகம்தான். சென்ற காலத்தில் இருந்த ஊழல் அமைப்புகள் எல்லாம் சீர்ப்படுத்தப்பட்டால்தான் நாம் நல்ல கொள்கைகளை எல்லாம் அமுல்படுத்தி, அதனால் நம் மக்கள் எல்லோரும் நன்மை—நல்ல பயன் அடைய முடியும். மாவட்ட நிர்வாகத்திலே அமற்படையாக அமைந்திருப்பது கிராம நிர்வாகம் தான். கிராம நிர்வாகத்தின் அதிகாரிகள் கிராமக் கர்ணமும், கிராம மனியக்காரரும் தான். இவர்கள் எல்லாம் கிராமத்திலேயிருக்கிற விவசாயிகளுக்கு, விதி முறைகளை மீறி கெடுதலான பல காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மாவட்ட நிர்வாகத்திலே ஊழல், நிர்வாகத் திறமையின்மை இருப்பதாகக் கூறினால் அதற்கு மூலகாரணம் கிராம நிர்வாகமே அகும். இப்போது கிராம மணியம் பரம்பரை பாத்தியதை முறை ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால், பதிதாக யார் மணியக்காரராக வர முடியும்? பதிதாக யார் வேண்டுமானாலும் அந்தப் பதவிக்கு வர வாய்ப்பு இருந்தபோதிலும் இப்போதுள்ள விதிகளின் பிரகாரம், அந்தக் கிராமத்தில் இருக்கும் எவராவது தமக்கு வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் போட்டால் அவருக்கே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்று ரெலின்யூ விதிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, அந்தக் கிராமத்திலுள்ள ஒருவரை மீண்டும் மணியக்காரராக வந்து, தனது சொந்த விநோதங்களை மனதில் வைத்துக் கொண்டு, அதனால் பொதுமக்களுக்குப் பல இடைஞ்சல்கள் செய்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த முறையை மாற்றிவிட்டு, வேறு ஒரு புதிய முறையைக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமக் கர்ணங்களுக்கும், மணியக்காரருக்கும் கொடுக்கப்படுகின்ற ஊதியம் மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. இவர்களுக்குக் குறைந்தது லோயர் டிவிஷன் கிளார்க் என்ற அளவிற்கோ, அல்லது கிராம சேவக் என்ற அளவிற்கோ சம்பளம் கொடுத்து, அரசாங்கமே இவர்களை அங்காங்கு நியமிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் இன்று கிராம நிர்வாகத்திலே இருக்கின்ற அந்தக் குறைகளைப் போக்க முடியும். முக்கியமாக முதலில் கிராம அமைப்புகளை மாற்றியமைக்க வேண்டும். ஒரு சில கிராமங்கள் பெரிய அளவில் இருக்கின்றன. ஒரு சில கிராமங்களுக்கு அதிக வருமானம் சேடக்கிறது. குறைந்த வருமானம் சேடக்கக்கூடிய கிராமங்களும் இருக்கின்றன. ஒரு சில கிராமங்களில் வரக்கூடிய வருமானம், அங்கிருக்கும் கிராமக் கர்ணம், மணியக்காரர், தோட்டி, தலையாரி இவர்களுக்குக் கொடுக்கக் கூடிய சம்பளத்திற்குக்கூட போதாத நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே, தனிச்சகல ரீசர்வே செய்து, ஊனத் தொகை—நிஸ்ப்பரப்பு—வருமானம் ஆகிய எல்லாம் ஒரே சீரான அடிப்படையில் சீரான கிராமங்களை அமைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சீரான கிராமங்களுக்குப் பொறுப்பாக இருக்க, ரெலின்யூத் துறை அதிகாரி ஒருவரையோ, கிராம சேவக் ஒருவரையோ அமைத்துவிட்டால், அதனால் ரெலின்யூவம் வரும், பஞ்சாயத்தும் இருக்கும்—அதனுடைய வேலைகளும் நடைபெறும். வரிகளை வாங்கக் கூடிய பொறுப்பு கிராமங்களை நிர்வகிக்கும் அதிகாரியிடம் கூட்டாக ஒப்படைத்துவிட்டால் நிச்சயமாக ஊழல் குறைந்து நிர்வாகம் சீர்ப்பட்டு விடும்.

அடுத்தபடியாக, கிராம நிர்வாக அமைப்புக்கு அடுத்தபடியாக இருப்பது பிரிக்கா என்ற அமைப்பு. அங்கு ரெலின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் என்று ஒருவர் இருக்கிறார் அவர் ஏதோ போஸ்ட் ஆபீஸ் வேலைபோல் செய்துகொண்டிருக்கிறார். இந்த அமைப்பு முறையினால் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் காலதாமதம் அடைகின்றன. இந்த ரெலின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் என்பது தேவையற்ற அம்சம். அதை அறவே ஒழித்துவிட்டு, நேரடியாக தாலுகாவின் மேற்பார்வையில் வைத்துக்கொண்டால் நல்லது. அங்கு தாலுகா கௌன்சில் களை ஏற்படுத்திக்கொள்ளலாம். தாலுகாவிலுள்ள தாசில்தார்களை கெஜட் ஆபீசர்களாக ஆக்கி, அவர்களையே தாலுகா யூனியன்களுக்கு கமிஷனராக ஆக்கிவிட்டால், எந்த வித காலதாமதமும் ஏற்படாது. இதனால் சீரான நிர்வாகமும் ஏற்படும். அடிப்படையிலே கிராமக் கவுன்சில், தாலுகா கவுன்சில் ஏற்படுத்த வேண்டும். கிராமப்புறத்தில் ரெலின்யூ

[திரு. செ. பாலகப்பிரமணியன்]

[1967 ஜூலை 12]

வருவாய்க்குத் தாசில்தாரி, கிராம மணியம் இரண்டு பேருமே பொறுப்பு ஏற்க வேண்டும். இந்த மாதிரியான அமைப்பினால் ஸ்தல நிர்வாகம்—அபிவிருத்தி வேலைகள் துரிதமாகவும், விரிவாகவும் நடைபெற வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக ஆர். டி. ஓ. என்ற அமைப்பு இருக்கிறது. இதுவும் ஒரு போஸ்ட் ஆபீஸ் வேலை மாதிரிதான். இவருக்கு மேலே கலெக்டர் ஒருவர் இருக்கிறார். மாவட்ட ரீதியிலே, கலெக்டர் ஒருங்கிணைப்பு அதிகாரியாகச் செயல்படுகிறார். ஆகவே, ஆர்.டி.ஓ. என்ற அமைப்பு டிவிஷன் ரீதியிலே இருக்க வேண்டுமா என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், நிச்சயமாக அந்த அமைப்பு வேண்டாம் என்றே சொல்லலாம். ஆகவே, ஆர்.டி.ஓ. அமைப்பை எடுத்துவிட்டு, கிராம நிர்வாகம், தாலுகா நிர்வாகம், ஜில்லா நிர்வாகம் என்ற ரீதியிலே அமைத்துக்கொள்ளலாம். ஜில்லா கலெக்டரிடத்தில் எல்லா அதிகாரமும் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இந்தச் சபைகள் எல்லாம் கூடி, மாவட்ட அளவில் டிஸ்ட்ரிக்ட் கவுன்சில் என்ற ஒரு அமைப்பை வைத்துக்கொண்டால், அதனால் மூன்று ஜனநாயக ஸ்தாபனங்களும் இயங்கும்; மூன்று வித நிர்வாகங்களும் செயல்படும். இங்கிலாந்து தேசத்தில் இருக்கும் 'கவுன்ட்டி கவுன்சில்' கூட அப்படித்தான் இருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே, இந்த அரசு இந்த முறையை துணிந்து செயலாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரு பிரச்சினை இந்த தேசத்திலே அடிபடுகிறது. டெக்னோக்ராப்ட்ஸ் வெர்ஸஸ் ப்யூரோக்ராப்ட்ஸ் என்று சொல்லுவதைப் போல, இப்பொழுதிருக்கும் ஜில்லா கலெக்டர் அந்த மாவட்டத்தில் இருக்கும் பல தொழில் நுணுக்க இன்ஜினீர்கள், விவசாய அதிகாரிகள், வைத்திய அதிகாரிகள் போன்றவர்களுடைய வேலைகளையும் மேற்பார்வை பாரக்கும் அதிகாரியாக இருக்கிறார். கலெக்டருக்குத் தொழில் நுணுக்க அறிவு இல்லாததால், அது பற்றிய வேலைகளில் சில சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. இந்த தேசத்திலே கூட, 'டெக்னோக்ராப்ட்ஸ்' என்று சொல்லப்படுகிற தொழில் நுணுக்க நிபுணர்களுக்கெல்லாம் தாங்கள் ஏதோ அதிகாரிகளால் ஆளப்பட்டு வருகிறார்கள் என்ற குறை இருக்கிறது. இங்கேயும் கூட, நான் ஒரு யோசனை கூற விரும்புகிறேன். தற்போது ஜில்லா கலெக்டருக்குள்ள வேலையை இரண்டு பகுதியாகப் பிரித்து, ரெவின்யூ வேலையை, அதாவது வரி வசூல் செய்கிற வேலையோடு நிர்வாக வேலைகளை பொறுப்பையும் ஒருவரிடம் ஒப்படைத்துவிட வேண்டும். அபிவிருத்தி வேலைகளை மட்டும் கவனித்துக்கொள்ளக்கூடிய பொறுப்பு இன்னொரு கலெக்டரிடம் விடப்பட வேண்டும். விவசாய நிபுணர்கள், இன்ஜினீரிங் நிபுணர்கள், வைத்திய நிபுணர்கள் இப்படிப்பட்டவர்களுடைய வேலைகளையெல்லாம் ஒருங்கிணைக்கக் கூடிய வகையில், அபிவிருத்தி வேலைகளை இந்த இரண்டாவது கலெக்டரிடம் ஒப்படைத்தால், நிச்சயமாக நல்ல பலன் ஏற்படும். துரிதமாக அபிவிருத்தி வேலைகளெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு விடும். அதன் மூலம் பொது மக்களுக்கும் நன்மை ஏற்படும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

'கலெக்டர்' என்கிற பெயர் பிரிட்டிஷ்காரன் காலத்தில் ஏற்பட்ட பெயராகும். முக்கியமாக, இந்த கலெக்டர் என்கிற பதவி பொது மக்களிடம் இருந்து வரி வசூல் செய்வதற்காக மாதிரம் ஏற்பட்டதாகும். மற்ற அபிவிருத்தி வேலைகளெல்லாம் அப்பொழுது இரண்டாம் பட்சமாகத்தான் இருந்தது. இப்பொழுது கலெக்டர் பதவியில் இருப்பவர்களுக்குப் பல அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்ட காரணத்தினால், அவருக்குப் பல கடமைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, கலெக்டர் என்ற பெயரை எடுத்து விட்டால், பழைய ஏகாதிபத்திய மனோபாவம் கூட ஒழிந்துவிடும். கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்கள், 'கலெக்டர்' என்ற பெயரைச் சொன்னாலே, பயப்படுகிறார்கள். அவரிடம் போகவும் அவர்கள் அஞ்சுகிறார்கள். ஆகவே கலெக்டர் என்ற பெயரை எடுத்துவிட்டு, 'கமிஷனர்' என்று மாற்றிவிட்டால், மிகவும் நன்றாக இருக்கும்.

சென்ற நான்கைந்து வருஷங்களுக்கு முன்பு, அமெரிக்காவிலிருந்து யங் ஃபார்மர்ஸ் க்ளப் என்பதைச் சேர்ந்த ஒரு விவசாயி எங்களுடைய ஊருக்கு வந்து, எங்களுடன் தங்கி, அங்குள்ள விவசாய முறைகளைக்

1967 ஜூலை 12]

[திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்]

கற்றுப் போவதற்காக வந்திருந்தார். அவர் கேட்ட பல விஷயங்களுக்கு நான் பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். மாவட்ட அளவில் கலெக்டர் என்பவர் இருக்கிறார் என்று நான் சொல்லிக்கொண்டு வந்தபோது, அவர், “வாட் ஈஸ் ஓர் கலெக்டிங்?” என்று கேட்டார். அவர் எதை வசூல் செய்கிறார்? என்று அவர் கேட்க, “அது அப்படியல்ல, பிரிட்டிஷ்காரன் இருந்த காலத்தில் “கலெக்டர்” என்ற பெயரை ஏற்படுத்திவிட்டுப் போனான், இப்பொழுது அது அப்படியே இருக்கிறது என்றாலும், பல அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு அவர்தான் பொறுப்பாக இருக்கிறார்” என்று நான் சொன்னேன். இதை எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், கலெக்டர் என்ற பெயர் தற்போதைய நிலைமையில் சரியாக இருக்காது என்பதற்காகத்தான். ஆகவே, கலெக்டர் என்ற பெயரை அகற்றிவிட்டு “கமிஷனர்” என்ற பெயர் வைத்தால் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். மற்ற பல மாநிலங்களில்கூட, “கமிஷனர்” என்ற பெயரையே வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அந்த முறையை நம் மாநிலத்திலும் ஏற்படுத்திவிட்டால் நன்றாக இருக்கும்.

ஆகவே, அடிப்படையில் கிராம நிர்வாகம். அதற்கடுத்தபடியாக தாலுக்கா நிர்வாகம். நடுவிலே இருக்கக்கூடிய பிரக்கா நிலையில் ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கக்கூடாது. அதேபோல், ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் என்ற அமைப்பும் தேவை இல்லை. ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் என்ற பதவியை எடுத்துவிட்டு, நேரடியாக நிர்வாகப் பொறுப்பை ஜில்லா நிர்வாகம் என்ற அடிப்படையில் கொண்டுவந்தால், நிர்வாக அமைப்பும், ஜனநாயக அமைப்பும் ஒருங்கிணைந்து? முறையாக இருக்கக் கூடும். அந்த முறையில், நிர்வாகச் சீர்திருத்தம் செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, “ரிவிஜியஸ் என்டொளமென்ட்ஸ்” என்பதும் இதிலே வருகிறது என்ற அடிப்படையில் அதிலும் ஒரு யோசனையை மாத்திரம் நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது) நேரம் இல்லாததால், இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, ஜில்லா நிர்வாக மானியக் கோரிக்கை மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய தர்மபுரி மாவட்டம் சேலம் மாவட்டத்தில் இருந்து சமீபத்தில் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜில்லா நிர்வாகம் செளகரியமாக நடைபெற வேண்டும் என்பதை முன்னிட்டு பெரிய மாவட்டமாக இருந்த சேலம் மாவட்டத்தை இரண்டாக பிரிக்கவேண்டுமென்று முன்பிருந்த அரசு அவசரகால நிலைமையையும் கருதாது, எதிர்பாராது அதிகச் செலவு ஏற்படுவதையும் கருதாது, தர்மபுரி மாவட்டத்தை தனியாகப் பிரித்தார்கள். இப்போது ஏறக்குறைய இரண்டு ஆண்டு காலமாக தர்மபுரி மாவட்டம் தனியாகவே இயங்கி வருகிறது. சேலம் மாவட்டத்தோடு இணைத்திருந்த நேரத்தில் தர்மபுரி மாவட்டப் பகுதிகளுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை, நிர்வாக ஒழுங்கு அமைப்பு சரியாக இயங்கவில்லை என்ற காரணத்திற்காக தர்மபுரி மாவட்டம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டு பல திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் கல்வி, சமுதாயம், பொருளாதாரம், போக்குவரத்து போன்றவைகள் மிகவும் பின் தங்கிய நிலையில் இருப்பதால் நிர்வாகச் சீரமைப்புச் செய்யவேண்டி இருக்கிறது. நான்கு ரெவினியூ தாலுக்காக்களைக்கொண்ட மாவட்டமாக தற்போது அது இயங்கி வருகிறது. இன்னும் மூன்று ரெவினியூ தாலுக்காக்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பது வரவேற்கத்தக்கது. ஊர்தங்கரை, டெங்கனி கோட்டை, பெண்ணைகரம் போன்ற பகுதிகளை தனித் தாலுக்காவாகச் செய்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது. அது ஒரு இண்டிபென்டன்ட் பெட்டி தாசில்தார் பகுதியாக இயங்கும் வகையில் அரசாங்கம் முடிவு எடுத்திருப்பதாகக் கருதுகிறேன். ஊர்தங்கரைப் பகுதியை ஒரு தாசில்தார் நிலைமையில் இயங்கக்கூடிய ஒரு தனி வட்டமாக

[திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

[1967 ஜூலை 12]

செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மிகவும் பின் தங்கிய வட்டமாகிய ஊத்தங்கரை போன்ற பகுதிகளை சென்ற அரசு பஞ்சப் பிரதேசங்களாக பிரகடனம் செய்திருந்தார்கள். அங்கு விவசாயிகள் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் மின்சார வசதி இல்லை. நீர்ப்பாசன வசதி இல்லை. விவசாயிகளின் முன்னேற்றத்துக்குத் தேவையான கல்வி வசதி பெருகவில்லை என்ற காரணத்திற்காக அந்தப் பகுதியிலுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு எல்லாம் கூட பஞ்சப்படி முன்பு கொடுத்து வந்தார்கள். தற்போது அது நீக்கப்பட்டிருக்கிறது. தர்மபுரி மாவட்டத்தில் அந்த வட்டாரத்தை அபிவிருத்தி செய்யும் வகையில் மின்சார வசதிகளை எல்லாம் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரெவினியூ நிர்வாகமும் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகமும் கிராம மக்களுடைய வாழ்க்கை முன்னேற்றுவதற்கு முக்கியமான நிர்வாகங்களாக இருந்து வருகின்றன. ரெவினியூ நிர்வாகம் சரியாக இயங்குவதற்குத் தாலுக்காவிலுடைய தலைமை அதிகாரி அந்தந்தத் தலைநகரில் இருப்பது தான் சிறந்தது. அந்த முறையில் ஊத்தங்கரை போன்ற பகுதியைத் தாலுக்கா தலைமை ஸ்தலமாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஊத்தங்கரைக்கு சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட் ஒன்றும் இருக்கவேண்டும். இப்போது ஹொர்லிதான் இருக்கிறது. ஊத்தங்கரைப் பகுதி மக்கள் ஏறக்குறைய ஐம்பது, அறுபது மைல் தூரத்திலுள்ள ஹொர் நீதி ஸ்தலத்திற்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஊத்தங்கரையைத் தனித் தாலுக்காவாகச் செய்யும்பாது, ஊத்தங்கரையிலேயே ஒரு நீதி ஸ்தலத்தை (சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்) ஏற்படுத்த அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

ஊத்தங்கரை பெரிய பஞ்சாயத்து யூனியனாக இயங்குகிறது. அது 58 கிராமப் பஞ்சாயத்துகளைக்கொண்ட ஒரு யூனியனாக இருக்கிறது. பாலக் கோடு பஞ்சாயத்து யூனியன் 56 கிராமப் பஞ்சாயத்துகளைக் கொண்டதாக இருக்கிறது. இதையெல்லாம் இரண்டு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் சமமாகப் பிரிவார்த்தனை செய்து, சமமாகக் கிராமமும் வழங்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஆரம்பக் கல்வி, சுகாதாரம், கிராம வைத்தியசாலை, விவசாய முன்னேற்றம் போன்ற பல கிராமாந்திர வேலைத் திட்டங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டு, பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தின்கீழ், பல விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகளும், ஆணையாளரும், சேர்மன், அங்கத்தினர்கள் போன்றவர்களும் நிர்வாகத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிர்வாகத்தில், ஆரம்பக் கல்வியைப் பொறுத்த வரையில், ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு ஒரு நியமனக் குழு இருக்கிறது. ஆசிரியர்களை ஒரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு மாற்றுவதற்கும் ஒரு குழு (Ad-hoc Committee) அமைத்திருக்கிறார்கள். இடைக்காலத்தில் ஆசிரியர்களை மாற்றவேண்டும் என்றால், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய அனுமதி பெற்றுத்தான் மாற்றவேண்டும் என்ற முறையெல்லாம் இருக்கிறது. இதெல்லாம் ஒரு இழுபறி அதிகாரமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது. முன்பு ஜில்லா போர்டு தலைவருக்கு இருந்த மாதிரி ஒரு பொறுப்புள்ள அதிகாரம் தரப்பட வேண்டும். ஆசிரியர்களை நியமிப்பதற்கும், மாற்றம் செய்வதற்கும், ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் ஸ்டாப்கூடரி அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால், கல்வி இலாக்காவில் எப்படி செகண்டரி எஜுகேஷன் இயங்குகிறதோ அந்த முறையிலேயே இதையும் செய்துவிடுவது நல்லது என்ற அபிப்பிராயத்தை இந்தச் சமயத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், நான் இரு முறை பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக இருந்து வருகிறேன். அதில் இருக்கக்கூடிய

1967 ஜூலை 12] [திரு. தி. தீர்த்தகிரி கவுண்டர்]

சிரமங்கள், சிக்கல்கள் காரணமாக நிர்வாகம் சரியாக இயங்கவில்லை என்ற காரணத்தினால், ஒன்று அதிகாரிகளே பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும்; இல்லையென்றால், அதிகாரத்தை ஒரு தனி இலாக்காவிடம் ஒப்படைத்து விடுவது சிறந்ததாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு மின்சார பம்பு செட்களுக்கான கடன் வசதிகள் வட்டார வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் நாம் செய்கிறோம். அந்தக் கடன் வசதிகளைப் பெறுவதில் விவசாயிகளுக்குப் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன. விவசாயி மின்சார மோட்டார் வாங்குவதற்குக் கடன் பெற வேண்டும் என்றால், கடன் மனு போட சம்பந்தப்பட்ட அந்த விவசாயி எந்த கிராமத்தில் இருக்கிறாரோ அந்தக் கிராமத்திற்கு மின்சாரம் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதற்கான அத்தாட்சியை—லோடிங் சர்ட்டிபிகேட் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிக்கு அனுப்பவேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த அத்தாட்சியை வைத்து சம்பந்தப்பட்டவர் விண்ணப்பித்து இருக்கிறாரா என்று பரிசீலித்து அதற்குப் பிறகு பட்டாதாரருக்கு கடன் அனுமதிக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரி அந்தப் பட்டாதாரருக்கு சர்வீஸ் கொடுக்கப்படுகிறதா என்று கேட்கிறார்கள். இப்படி கேட்பதால் காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகவே கடன் சாங்ஷன் செய்கிற அதிகாரிகளுக்கும் மின்சார சர்வீஸ் கொடுக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் இடையே பெரிய காலதாமதம் ஆகிறது. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப் படக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. விவசாயிகளுடைய இப்படிப்பட்ட இடையூறுகளைப் போக்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தாலுகா தலைநகரங்களிலே ஆஸ்பத்திரிகளை வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எங்களுடைய ஜில்லா ஒரு மலேரியல் பகுதி என்பது அரசாங்கத்திற்கு தெரியும். அங்கே தர்மபுரி ஜில்லாவில் அரூர், ஊத்தங்கரை, ஓசூர் போன்ற இடங்களில் காலரா, பிளேக் ஏற்பட்டு, அங்கே சுகாதார அதிகாரிகள் அதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கேயெல்லாம் தலைமை ஆஸ்பத்திரிகள் இல்லை. சிறிய சிறிய ஆஸ்பத்திரிகள்தான் இருக்கின்றன. ஆகவே சுகாதார வசதிகளோடு கூடிய படுக்கை வசதிகளோடு கூடிய ஒரு ஆஸ்பத்திரியைக் கட்டி, அங்கே பயிற்சி பெற்ற முறையான வைத்தியரை நியமிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை எல்லாம் அரசாங்கம் கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது மாவட்ட நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அதிகமான விவசாயிகளுடைய சாதாரண மக்களுடைய கோரிக்கைகளுக்குப் பரிசாரம் காணமுடியாத முறையில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது, அதை மாற்றவேண்டும். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் முதியோர் பென்ஷன், தியாகிகள் பென்ஷன் இவற்றைப் பெறுவதற்காகக் கொடுக்கப்பட்ட மனுக்கள் எல்லாம் ஏறக்குறைய கொடுத்து இரண்டு மூன்று வருடங்கள் ஆகியும்கூட பதில் வராத நிலைமைதான் சில இடங்களிலே இருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, குறிப்பாக ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய நிலங்களுக்குப் பட்டா வழங்கும் ஏற்பாடு முறையாக இருப்பதில்லை, சாகுபடி செய்யக்கூடியவர் ஒருவர், இன்னொருவருக்குப் பட்டா இருக்கிறது. நிலம் விற்பனைக்கோ அல்லது அது கை மாறுகிற காலத்திலோ அந்த விவசாயிக்கு உண்டான பட்டாவில் எந்த எந்தப் பகுதிகள் இருக்கின்றன. எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது என்று பட்டா வழங்கினால் நலமாக இருக்கும். அப்படி இல்லாததால் சர்க்கார் கொடுக்கக்கூடிய பலவிதமான கடன்களை விவசாயிகள் பெறமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே இது விஷயமாக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1967 ஜூலை 12]

ஜமாபந்தி முறையிருக்கிறது. இது சென்ற காலத்திலே ராஜாக்கள் பட்டத்திற்கு வருகின்றபொழுது சில நன்மைகளைச் செய்யக்கூடிய தர்பார் முறையில் இருந்தது. அந்தக் காலத்திற்குத்தான் அந்தமுறை சரி. ஆனால் இப்பொழுது அதற்குப் பதிலாக அதிகாரிகளிடத்தில் அதே மாதிரி மகஜர்களைக் கொடுக்கக்கூடியமுறை இருக்கிறது. ஜமாபந்தி காலத்தில்தான் மனுக்களைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அப்படியில்லாமல் எந்தக் காலத்திலும் எந்த அதிகாரியிடத்திலும் மனுக்கள் கொடுத்தால் அந்த அதிகாரிகள் உடனே கிராமங்களுக்குச் சென்று விசாரித்து அந்தக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். விளைச்சலைப் பெறுத்த வரையில் மகசூல் எவ்வளவு, எந்தக் காலத்திலே விளைந்தது என்பதையெல்லாம் அவ்வப்பொழுது போடாமல் ஒரு நாளில் இப்படித்தான் போடவேண்டுமென்று மேலதிகாரிகள் சொல்லி சாதாரணக் கர்ணங்கள் விளையாததைக்கூட விளைந்ததாக எழுதிவிடக்கூடிய நிலையெல்லாம் ஏற்படுகிறது. இதையெல்லாம் மாற்றவேண்டும். இந்த ரெவின்யூ இலாகாவினுடைய அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்பு அதிகாரிகளுக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்களிலே ரெவின்யூ இலாகா அதிகாரிகள் தலையிடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரிகளுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய கிணறு வெட்டுக் கடன் போன்ற கொடுக்கக்கூடிய கடன்களை பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் அவர்களே 5,000 ரூபாய் வரை கொடுக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் வழங்கவேண்டும். ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இதிலே தலையிடாத முறையை ஏற்படுத்தவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் அமைப்பு ஓரளவுக்கு ஜனநாயக அமைப்பாக இருப்பதால் அதிலே சாதாரண மக்கள், விவசாயிகள் அவர்களுக்குள்ள கோரிக்கைகளை தேவைகளை அங்கே போய்ச்சொல்லக்கூடிய அமைப்பாக அது இருப்பதால் அந்த ஸ்தாபனத்தில் ரெவின்யூ இலாகா தலையிடும் போக்கை மாற்றவேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன் அதிகாரத்திற்குப்பட்ட பிரதேசத்திலே புறம்போக்கு நிலத்தை யாராவது ஆக்கிரமித்துக் கொண்டாலும் அல்லது அந்த நிலத்தைச் சாகுபடிக்கு விட வேண்டுமென்றாலும்கூட ரெவின்யூ அதிகாரிகள் தான் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆணையாளர்களோ அல்லது சேர்மன்களோ கவனிக்கமுடியவில்லை. இதை மாற்றியமைக்கவேண்டும்.

மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சில் கூடுகிற கூட்டங்களுக்கு எல்லாம் கலெக்டர்கள் தலைமை தாங்குகிறார்கள். மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சில் உறுப்பினர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே ஒரு தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் வரக்கூடியவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை நல்ல முறையில் ஜனநாயக முறையில் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். சாகுபடி அடங்கலிலே நிலச்சவராதாரங்களுடைய பெயர்கள்தான் குறிப்பிடப்படுகிறதே தவிர சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுடைய பெயர்கள் குறிப்பிடுவது இல்லை. ஆகவே அடங்கலில் சாகுபடியாளர்களின் பெயர்களைப் பதிவு செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். தாலுகா ஆபீஸுக்கு யாராவது சாகுபடி சம்பந்தமாக எழுதினால் சரிவர பதில் வருவதில்லை. இப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளையெல்லாம் போக்கவேண்டும். மாவட்ட அதிகாரிகள் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடியவர்களாக இருக்க வேண்டுமேதவிர ஆட்சி செய்கிற கட்சி முக்கியஸ்தர்களை திருப்திப்படுத்தக் கூடிய போக்கு இருக்கக்கூடாது. அதைப்பற்றி இந்த அரசு ஆரம்பத்திலே கவனித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1967 ஜூலை 12]

*திரு. பி. துரைராஜ்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் அனுமதிக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள மாவட்ட நிர்வாக மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்ததற்காக நான் என்னுடைய நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாவட்ட நிர்வாகம் கடந்த காலத்திலே நல்ல முறையிலே செயல்படாததன் காரணமாக ஏழை மக்கள், ஹரிஜன மக்கள் கஷ்டங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வந்தார்கள். குறிப்பாக மாவட்ட தலைநகரங்களிலே வாரந்தோறும் திங்கட்கிழமை ஏழை மக்களுடைய கஷ்டங்களை நேரிலே கேட்டு அறிவதற்கும், அவர்களுடைய குறைகளை விசாரித்து நிவாரணங்கள் கொடுப்பதற்கும் குறைகளைத் தீர்க்கும் நாளாக அது கருதப்பட்டு வருகிறது. அங்கே வருகின்ற ஏழை மக்கள் குறைகள் தீர்க்கப்படும் என்ற நோக்கத்தோடுதான் தாங்கள் எவ்வளவு கஷ்டங்களை அனுபவித்தாலும் கடன்களை வாங்கிக்கொண்டு தலைநகரத்திற்கு வந்து குறைகளை கலெக்டரைப் பார்த்துத் தெரிவித்தாலும்கூட அவை கவனிக்கப்படுவதற்கு மாதக் கணக்கிலே வருஷக் கணக்கிலே ஆகின்றது. அவர்களுடைய குறைகள் உடனுக்குடன் தீர்க்கப்படுவதில்லை. ஆகவே அவர்கள் மேலும் மேலும் கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். அதனால் மேற் கொண்டு முயற்சியெடுப்பதில் தளர்ந்து போகக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டு அவதிக்காளாகிறார்கள். ஆகவே குறைகளை தலைநகரங்களில் மட்டுமல்லாமல், ஒவ்வொரு டிவிஷனிலும் ஒவ்வொரு வாரமும் கலெக்டர்கள் சென்று அறிந்து வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜமாபந்தி என்பது ஜில்லா கலெக்டர் அவர்களால் வருஷந்தோறும் ஒரு முறை நடைபெறுகின்றது. ஏழை விவசாயிகள் பட்டா மாறுதலிலே ஏற்படக்கூடிய குறைகளைத் தெரிவித்தால் உடனுக்குடனே விசாரித்து அவர் பதில் சொல்வார் என்ற நம்பிக்கையில் வருகிறார்கள். ஆனால் கலெக்டர் மனுக்களை வாங்கி ஒரு கையெழுத்து போட்டு அதை தாசில்தாருக்கோ மற்ற அதிகாரிகளுக்கோ அனுப்பிவிடுகிறார். அதைப்பற்றிய விவரம் அதற்குப்பிறகு தெரியாது. காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. விவசாய மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த ஆண்டுகூட இப்படித் தான் ஜமாபந்தி நடந்தது. ஆகவே அங்கங்கே கொடுக்கப்படுகிற மனுக்களை யெல்லாம் கர்ணம், கிராம முன்சிப் இவர்களை வைத்துவிசாரித்து அப்பொழுது கட்டளையிடுவதற்கு நம்முடைய அரசாங்கம் ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மாவட்டங்களிலே கல்வி இலாகா நிர்வாகமானது தாமதமான நிலையில் நடந்துகொண்டு இருக்கிறது. ஆசிரியரோ அல்லது மற்றவர்களோ ஏதாவது நிவாரணம் கேட்டால் அங்கே உள்ள மாவட்ட அதிகாரிகளிடத்தில் மனுச் செய்தால் அது கவனிக்கப்படுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, எவ்வளவு விரைவாக எந்த விதத்திலே இந்த இலாகாவை முருக்கி வைக்க சீர்திருத்த அதற்கான முறைகளைக் கையாளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரிசன மக்களுக்கு மாவட்ட அரிசன நல இலாகாவில் இருந்து என்னென்ன சலுகைகள் தருகிறார்கள், அரசாங்கத்தால் அவ்வப்போது கொடுக்கப்படுகிற கடன் வசதிகள் என்னென்ன, அவற்றுக்கு அரசாங்கத்தை எந்த முறையில் அணுக வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் விளம்பர இலாகாவின் மூலம் பொது மக்களுக்குத் தெளிவாகக் கூறவேண்டும். அரிசன மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட நிலம் 19 ஆண்டு காலம் ஆகியும் ஆர்ஜிதம் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதனால் அவர்கள் வீடுகள் கட்டிக் கொள்ளமுடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது என்று அவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு நிரந்தர பரிகாரம்

[திரு. பி. துரைராஜ்]

[1967 ஜூலை 12]

உடனடியாகத் தேவை. அவைபற்றி உடனடியாகக் கவனித்து
வீட்டு மனைகளை வழங்கி வீடு கட்டிக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய
வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பிற
பகல்
12 30

அடுத்தபடியாக, உணவுக் கொள்முதல் விஷயங்களில் அரசாங்கம்
ஒரு ஏக்கருக்கு குறைந்தவர்களிடமிருந்து கொள்முதல் செய்யக்
கூடாது என்று உத்தரவிட்டிருந்தம்கூட சிறு நிலச் சவாந்தார்
களிடமிருந்து கண்டிப்பான முறையில் உணவுக் கொள்முதல்
நடத்தியதைக் கண்டேன். நான் அதைக் கண்டித்த பிறகுதான்
நிறுத்தினார்கள். அந்த மாதிரி சிறு நிலச் சவாந்தார்களிட
மிருந்து கொள்முதல் செய்யக்கூடாது என்பதற்கு நல்ல முறையில்
உத்தரவிட்டு ஏழை உழவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுக்க
வேண்டும். நம்முடைய அரசாங்கத்திலே மாவட்ட நிர்வாக ஆட்சியானது
ஏழை மக்களுடைய குறைகளைத் தீர்க்கக் கூடிய முறையில் சீர்படும்
என்ற நம்பிக்கையைத் தெரிவித்து இந்த மானியத்தின் மீது பேசுவாய்
பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு மீண்டும் நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்
கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு கே. என். குமாரசாமி : தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாக
மானியக் கோரிக்கையின் பேரில் சில வார்த்தைகள் சொல்லக்
கூடும்பட்டிருக்கிறேன். பொதுவாக, தமிழகத்தில் நடை
பெறுகின்ற பொது நிர்வாகங்களில் பல குறைபாடுகள் இருப்பதை எனக்கு
முன்னாலே பேசிய சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பலரும் கூறினார்கள்.
இந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்க்க ரெவின்யூ டிபார்ட்மென்டில் உள்ள
ஊழல்களைக் களைந்தெரிய வேண்டும். சாதாரண மக்கள் போடுகிற விண்ணப்
பங்களுக்கு உடனடியான பதிலைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு
நிர்வாகம் செயல்பட வேண்டுமென்ற பிரச்சினைகளைப் பற்றிப்பல வருஷங்
களாகச் சொல்லிக் கொண்டதான் வருகிறோம். அது சரியான அமைப்பு
முறையிலே திருந்தி செயல்படுவதாக இல்லை.

அபிவிருத்தி மன்றங்கள் என்று சொல்லி அந்த மன்றத்தின்
மூலமாக பொதுமக்கள் கருத்தைத் தெரிந்து நிர்வாகத்திலுள்ள குறை
பாடுகளை நீக்கி வைக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இந்த அபிவிருத்தி
மன்றங்கள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அபிவிருத்தி மன்றங்களில்
சொல்லப்படுகிற கருத்துக்கள் எந்த அளவுக்கு நிறைவேற்றப்படுகிறது
என்று பார்த்தால், 'பழைய குருடி கதவைத் திறடி' என்று
சொல்லும் அளவுக்குத்தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்று நிர்
வாகக் குவியலின் காரணமாகவோ, நிர்வாக அதிகாரங்கள் அதிகமான
காரணத்தாலோ செயல்படாமல் இருக்கலாம். அவ்வளவு அபிவிருத்தி
வேலைகளையும் ஜில்லா லெவலில் அதிகாரிகள் மத்தியில் வைப்பதன் மூலம்
நிர்வாகங்கள் சரியாக நடைபெறுவதில் தடை ஏற்படுகிறது என்று
பொதுமக்கள் கருத்தைச் சொல்லியும் அமுலுக்கு வரவில்லை என்று
சொன்னால் அந்த மன்றங்களைப்பற்றி அலட்சியமான மனோபாவம் மக்
களுக்கு உண்டாகும் அளவுக்கு நிலைமை ஏற்படுகிறது. அதைத் திருத்த
வேண்டுமென்று சொன்னால் மன்றங்களில் சொல்லப்பட்ட ஆலோசனை
களில் 75 சதவிகிதத்தையாவது அமல்படுத்தும் முயற்சியை நிர்வாகம்
மேற்கொள்ளவேண்டும். அப்படிச் செய்வதன் மூலமாகத்தான் பிரச்சினை
களைச் சுலபமாக தீர்க்க வழிவகை ஏற்படும்.

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரம் சுலபமாகக் கிடைக்கவேண்டுமென்று
பல கட்டங்களில் பேசியிருக்கிறோம். கடந்த 3, 4 வருஷங்களாக விண்ணப்
பங்கள் கொடுக்கப்பட்டும் இன்னும் பைசல் செய்யவில்லை. ஆனால் மின்சார
இலாகாவின் சமாதானம் சொல்லுகிறார்களே தவிர, அந்தப் பிரச்சினை
யைத் தீர்க்க நடவடிக்கை எடுப்பதே கிடையாது. உணவு உற்பத்தியை
அதிகரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லும்போது நிர்வாகத்தில் இருக்கக்
கூடியவர்கள் நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டால்தான்
அது நிறைவேற்றமுடியும்.

1967 ஜூன் 12]

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

புறம்போக்கு நிலங்களில் ஜனங்கள் வீடு கட்டிக் கொண்டார்கள். சட்ட விரோதமானதுதான் என்றுமூன்று அனுமதி இல்லாமல் வீடு கட்டிக் கொண்டார்கள். அப்படி வீடு கட்டுகின்றவர்களை 6, 7 வருஷங்கள் வரை கவனிக்காமலே விட்டுவிட்டு, அதற்குப் பிறகு நடவடிக்கை எடுத்து அந்த வீடுகளை இடித்துத் தள்ளவேண்டுமென்று உத்தரவு போடுகிறார்கள். சர்க்கார் உடனடியாகக் கவனித்து வீட்டைக் கட்டக்கூடாது என்று கூறி இருக்கவேண்டும். தடுத்திருக்க வேண்டும். பல வருஷங்கள் கழித்து வீட்டை இடிக்கவேண்டுமென்று உத்தரவு போடுவது தங்களுடைய மூலத் தனத்தைப் போட்டு வீடு கட்டியவர்களுக்கும் நஷ்டம்; சர்க்கார்மேலும் அதிருப்தி ஏற்படக் கூடிய நிலை. ஆகவே, இதை ஆரம்பத்திலேயே தடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

ரெலின்யூ டிப்பார்ட்மெண்டில் லோன் அப்ளிகேஷன் போட்டால், “உனக்கு 500 ரூபாய் மானியம் வரப் போகிறது, எனக்கு 100 ரூபாய் கொடு” என்று கேட்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. சர்க்கார் 500 ரூபாய் மானியமாகக் கொடுப்பதிலே 100 ரூபாய் லஞ்சமாகக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன? இந்த நிலைமை இருக்கும் வரை விவசாயத்தில் அபிவிருத்தியை எதிர்பார்க்க முடியாது. நிர்வாகத்தில் உள்ள குறைபாடுகளை எவ்வளவு சீக்கிரம் களைந்தெரியவேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் களைந்தெறிவதற்குச் சுறு சுறுப்பான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டாகவேண்டும். நிர்வாகத் துறையிலுள்ள இத்தகைய குறைபாடுகள் சீர்படவில்லையென்றால் எந்த ஆட்சி வந்தாலும் மக்கள் குறை சொல்லிக் கொண்டுதான் இருப்பார்கள். கூட்டுப் பட்டாக்களைத் தனிப்பட்டாக்களாகப் பிரித்துக் கொடுப்பதுபற்றிப் பல வருஷங்களாகச் சொல்லி வந்தும் அதற்கான ஏற்பாடுகள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அதைப் பிரித்துக் கொடுப்பதில் என்ன தடை? ஒன்றும் கிடையாது. மனம் வைத்து அதைச் செய்வது கிடையாது. இதைச் செய்யாத காரணத்தால் விவசாயிகள் கடன் முதலியவற்றைப் பெறுவதில் மிகுந்த கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள். கிணறு வெட்டப் பணம் கேட்டால் கிடைக்கவில்லை. இந்த நிலைமையைச் சீர்திருத்த உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

விவசாயிகள் தங்களுடைய எந்தத் தேவைக்கும் தாசில்தார் ஆபீசுக்குத்தான் போக வேண்டியிருக்கிறது. அவர்கள் காலையில் போனால் சாயந்திரம் வரை கூடப் பதில் சொல்லுவதில்லை. ‘மறுநாள் வா’ என்று சொல்லுகிறார்கள். இதனால் விவசாயிகள் தாலுகா ஆபீஸ் என்றால் அது ஒரு எம்கண்டம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த பல ஆண்டுகளாக அபிவிருத்தி கவுன்சில் இத்தகைய குறைபாடுகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அவற்றைத் தீர்த்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லியும் எதையும் சரியாக ஏற்று அமல்படுத்துவதில்லை. குட்டை குளங்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று நூற்றுக் கணக்கான விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன. கவுன்சில் தீர்மானங்களை அமல்படுத்துவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுவதால் பயன் ஏற்படுவதில்லை. விவசாயிகள் நன்மை அடையத்தக்க நிலை இல்லை.

இன்றைக்குப் புன்செய் நிலங்களுக்கு தீர்வை ரத்து செய்யப்பட்டு விட்டது. ஆகவே, நகர பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் பில் கலெக்டர்களை அதிகமாகப் போடுவதற்குப் பதிலாக கிராமக் கணக்கப்பிள்னை, மணியக்காரர்களிடத்தில் பஞ்சாயத்து வரிகளை வசூலிக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைத்தால் பஞ்சாயத்துக்கும் செலவு குறையும். அதே சமயத்தில் இவர்களுக்கும் கொஞ்சம் அதிகப் படியான சம்பளத்தைக் கொடுப்பதிலும் நியாயம் இருக்கும். அவர்கள் சம்பளம் 16 அல்லது 17 ரூபாய் என்றால் வாழ்க்கைக்கு வேறு வழி தேடுகிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுக்க ஒரு மார்க்கம் தேட வேண்டும். இப்போது 55 வயதில் ரிட்டயராகிறார்கள். 55 வயதிலும் அவர்கள் திடகாத்திரர்களாகவே இருக்கிறார்கள். அந்தவயதில் வேலையில்லிருந்து விலகி விடவேண்டுமென்றால் அவர்கள் குடும்பங்களின் நிலை என்ன வாகும்?

[1967 ஜூலை 12]

*திரு சி. வே. வேல்பன் : மதிப்பிற்குரிய மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மாவட்ட நிர்வாகத்துறை மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். மாவட்டத்துறை என்று சொல்லும்போது எங்கள் மாவட்டமாகிய சேலம் மாவட்டம் பின்தங்கிய மாவட்டமாக இது வரையில் இருந்து கொண்டு வந்திருக்கிறது. இந்தத்துறை நிர்வாகத்துறையாக இருந்தாலும் மாவட்டம் என்று வருகிறபோது எங்கள் மாவட்டம் பின்தங்கிய நிலையில் இருக்கிறது. ஆகவே அதற்கு நல்வழிகளை இந்த அமைச்சரவை முயல்வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவாதம் தொடங்கப்பட்டு விவாத முடிவில் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் ஒவ்வொரு நிர்வாகத்துறைக்கும் ஒதுக்கப்படுகிறது. அப்படி ஒதுக்கப்படும் பணம் முழுவதும் செவ்வனே நல்வழியில் பயன்பட வேண்டுமென்றுதான் நாம் கருதுகிறோம். ஆனால் இங்கு ஒதுக்கப்படுகிற தொகை பூராவும் மக்களிடம் நல்வழியில் செலவு செய்யப்படுகிறது என்றால், அதற்கு மூல காரணம் மாவட்ட நிர்வாகம் தான். மாவட்ட நிர்வாகம் சிக்கல்கள் இல்லாமல், ஊழல்கள் இல்லாமல் நல்ல முறையில் செயல்படுமாலைதான் நம் எண்ணம் நிறைவேறும். அந்த வகையில் பார்க்கும்போது விவசாயிகள்தான் நம் நாட்டின் முதலெழும்பு என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அந்த விவசாயிகளுக்கு மாவட்ட நிர்வாகம் நடைபெறுவதில் பல இன்னல்கள், இடுக்கண்கள் ஏற்படுகின்றன. மாவட்ட நிர்வாகத்தில் உள்ள தலைமை அதிகாரிகள் கடவுள்களாக இருக்கிறார்கள். அதில் கீழே அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிறவர்கள் பூசாரிகளாக இருந்துகொண்டு கடவுளுக்குக் கெட்ட பெயரை உண்டாக்கும் வகையில் மக்களுக்கு கேடு விளைவிக்கும் வகையில் நடந்து கொள்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு கடன் வழங்குகிறபோது ஏராளமான ஊழல்கள் ஏற்படுகின்றன. அந்த ஊழல்கள் போக்கப்படவேண்டும். பாசனத் திட்டங்களை எடுக்கிறபோது அந்தத் திட்டங்கள் ஒழுங்காக செயல்படுவதில்லை காரணம், ஒரு துறைக்கும் இன்னொரு துறைக்கும் உள்ள அதிகாரிகள் அவற்றை எடுத்துச் செய்யும்போது கலந்து செய்வதில்லை. அப்படிப்பட்டதொரு நிலை இருப்பதன் காரணமாகத்தான் ஐந்து ஆண்டு காலமாக ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்படாமல் அதற்கு காரண காரியங்களைக் கேட்கிறபோது அந்த காரண காரியங்களை கொடுப்பவர்கள் யார்தவறு செய்கிறார்களோ அவர்களிடத்தில் இருந்துதான் மீண்டும் ரிப்போர்ட் பெறுகிற நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு துறையில் ஊழல்கள் இருக்கின்றனவா என்று கேட்கும்போது அங்கு நடந்தது ஊழலா இல்லையா என்பதை பரிசீலிக்க வேறு ஒரு துறையிலிருந்து அதிகாரிகள் வந்து பரிசீலிக்க வேண்டும்- அந்தந்த இலாக்காக்களில் உள்ளவர்கள் அவர்களுக்கு கீழுள்ளவர்களைக் காட்டிக் கொடுக்க விரும்பாது பூசி மறைக்கும் வகை இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் அப்படிப்பட்ட குறைபாடுகளை நாங்கள் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்களில் எடுத்துவைக்கிறோம். அப்படி எடுத்து வைத்து பேசும்போது ஒருசில குறைபாடுகள் ஒத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. சில குறைபாடுகள் ஒத்துக்கொள்ள முடியாத நிலையில் பூசி மறைக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக எல்லாத் துறைகள் பற்றியும் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்களில் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆனால் போலீஸ் துறையினர் செய்கிற நியாயத்திற்கு புறம்பான காரியங்களை, அப்படி நடந்துவிட்டால், அது பற்றி எடுத்துச் சொல்ல பெரிய போலீஸ் அதிகாரிகளையேதான் நாடேண்டியிருக்கிறது. அவர்களும் விட்டுக் கொடுக்கும் மனம் இல்லாத வகையில் மறைத்து விடுகிறார்கள். பிறகு இன்னார் வந்து உங்கள் மீது புகார் சொல்கிறாரே என்று கீழுள்ள அதிகாரிகளிடம் சொல்லி விடுகிறார்கள். அடுத்த நாள் பார்க்ரம் போது நியாயத்திற்காகப் போராடியவர்களைப் பார்த்து அவர்கள் மூகம் சளிக்கிற அளவிற்கு நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றங்களில் விவாதிக்கப்படுகிற பல துறைகளோடு போலீஸ் துறையையும் அதோடு இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் கிராமங்களில் தவறுகள் ஏற்படாமல் அதுபற்றி விவாதிக்க வாய்ப்பிருக்கும். அப்படி வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதைக் காட்டியே அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்கமுடியும். நாட்டு மக்களின் வாழ்வு மலரவேண்டு

1967 ஜூன் 12]

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

மாணல் கிராம அதிகாரிகள்தான் அதற்கு அடித்தளமாக இருக்கிறார்கள். கிராம கர்ணங்கள் கணக்கு எழுதும்போது ஒரு வீட்டுத் திண்ணையில் உட்கார்ந்து கொண்டே கணக்குகளை எழுதி முடித்துவிடுகிறார்கள். ஜமாபந்தி என்ற சடங்கோடு அது முடிந்துவிடுகிறது. ஆகவே கர்ணங்களைப் பொறுத்தவரையில், இப்போதுள்ள முறை மாற்றப்பட வேண்டும். கொஞ்சம் உயர்மட்ட அதிகாரிகளை கிராம கர்ணங்களாக ஆக்க வேண்டும். இரண்டும் மூன்று கிராமங்களுக்கு என்று நல்ல படித்த அதிகாரிகளை சர்க்கார் நியமித்து அவை திறம்பட இயங்கச் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்கள் தான். இங்கு சட்ட மன்றத்தில் கூட வைக்கப்பட்டு பதில் அளித்துக் கொண்டிருக்கிற நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்தப் புள்ளிவிவரங்கள் உண்மைக்கு புறம்பானவை என்று சொல்ல முடியும். ஆகவே இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இப்போது உணவுக்கட்டுப்பாட்டின் கீழ், செக் போஸ்ட்ஸ் வைத்திருக்கிறார்கள். இந்த செக் போஸ்ட்ஸ்க்கு யாரை காவலாக வைத்திருக்கிறார்கள்? 100 ரூபாய் ஊதியம், பெறுகிறவர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். செக் போஸ்டுகளில் உணவு தானியங்களைக் கடத்திச் செல்பவர்களை சலபத்தில் இவர்கள் மடக்கி விற்கிறார்கள். நானும் அந்தப் பகுதி தாசித்தாரும் ஒரு செக் போஸ்டுக்கு சென்றபோது அங்கு யாருமே இல்லை. பிறகு ஆள்விட்டு கூப்பிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே இவ்விடங்களில் உயர் மட்ட அதிகாரிகளைப் போடவேண்டும். அப்போது தான் ஒழுங்கினங்கள் நிவர்த்திக்கப்பட முடியும். யூனியன்களில் பல இலாகாவிலிருந்தும் அதிகாரிகள் போடப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாய இலாகாவிற்கு என்று தனி அதிகாரி, கல்வி இலாகாவிற்கு என்று தனி அதிகாரி என இப்படிப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கமிஷனர் கன்ட்ரோல் இல்லை. கமிஷனருக்கும் அவர்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. இந்த நிலையில் அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றே கமிஷனருக்குத் தெரியாது. இந்த நிலையை மாற்றியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின்மீது ஒரே கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு ஓர்படுகிறேன். குறிப்பாக ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில் என்று இயங்குகிற முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று இங்கு பல அங்கத்தினர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். இதற்கு தலைவராக ஜில்லா கலெக்டரை வைக்கக் கூடாது, நான்-அபிஷியல்ஸஸ் வைக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை பலரும் இந்த சபையில் வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார்கள். அது மிகவும் பொருத்தமான வாதம் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் மதிப்பிற் குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்காக கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இன்று ஜில்லா அபிவிருத்தி கௌன்ஸில் நடக்கும் போது பல அதிகாரிகளும் அங்கு வருகிறார்கள். ஆனால் சரியான முறையில் அவர்களிடம் இருந்து விவரங்களைத் தெரிய வேண்டுமானால் ஒரு நான்-அபிஷியல் சேர்மனாக இருந்தால்தான் போதிய அளவிற்கு நம் வசதிகள் பெருகும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஜில்லா கலக்டர் வேண்டுமானால் அந்த கௌன்ஸிலின் கன்வீனர் அல்லது காரியதரிசியாக செயலாற்றுவது சிறந்ததாக இருக்கும். கேள்வி நேரம் ஒன்றிரண்டு மணி நேரம் வைக்கவேண்டுமென்ற கருத்தையும் இங்கே கூறினார்கள். சட்டசபையில் கேள்வி நேரம் இருப்பது மாதிரி ஜில்லா அபிவிருத்தி மன்றங்களிலும் இந்தமாதிரி கேள்வி நேரம் வைப்பது சிறந்ததாக இருக்கும் என்றே நான் கருதுகிறேன். ஜில்லாவிலுள்ள மக்களின் அன்றாடப் பிரச்சனைகள் பற்றி ஜில்லாவில் உள்ள பிரதிநிதிகள் பஞ்சாயத்து ஒன்றிப்புத் தலைவர்களானாலும் சரி அல்லது சட்டசபை அங்கத்தினர்களானாலும் சரி ஆராய்ந்து காரியங்களை எளிதில் நடத்த இந்த மன்றங்களுக்கு அது பெரு உதவி புரியும். ஆகவே கேள்வி நேரத்தை இந்த மன்றங்களில் வைப்பதற்காக இந்தச் சட்டத்தை, வேண்டுமானால் அதற்கு திருத்தமும் செய்யவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1967 ஜூலை 12]

அடுத்தபடியாக, ஜில்லா கலெக்டர்கள் திங்கட்கிழமை அன்று க்ரீவன்ஸ்ஸு-டே—கோரிக்கை தினம்—என்று வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கோரிக்கை தினத்திலே பல்வேறு விதமான மனுக்கள் அவர்களுடைய பரிசீலனைக்காக சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன. சில வேளைகளில் அவருடைய அதிகார எல்லைக்கு உட்படாத கோரிக்கைகளைக் கொண்ட மனுக்களும் அந்த கோரிக்கை தினத்தில் சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றன என்பதைக் கண்காடாகக் கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். இந்தக் கோரிக்கை தினத்திற்குப் பதிலாக, கலெக்டர் ஏனைய பகுதிகளுக்கு விஜயம் செய்யும்போது அந்தப் பகுதியிலுள்ள அதிகாரிகளுக்குத் தெரியப்படுத்தி, கிராம அதிகாரிகளுக்கும் தெரியபடுத்தி, அங்கு பொது ஜனங்களுடைய க்ரீவன்ஸ்ஸைக் கேட்டால் மிகவும் சிறப்பாக இருக்கும் என்று நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னும் ஓரிரு விஷயங்கள் எனது ஜில்லா பற்றி எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். இன்று புன்செய் நிலங்களுக்கு வரி ரத்து செய்யப்பட்டது என்று அரசாங்கம் அறிவித்திருக்கிறது. ஆனால், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவிலே அங்கு ட்ரை லான்ட்ஸ்-க்கு இரண்டு ரூபாய் பேலூக் டாக்ஸாக வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அடிப்படை வரியை வசூல் செய்வது சட்டபூர்வமானதா இல்லையா என்ற பிரச்சினையை நான் இங்கு எழுப்பவில்லை. சுப்ரீம் கோர்ட்டில் மூப்பில் நாயர் கேவ்லிப் பேலூக் டாக்ஸ் வசூல் செய்வது சட்டபூர்வமானது அல்ல என்று தீர்ப்பு ஆனது. புன்செய் நிலத்திற்கு இந்த பசலியிலிருந்து வரி கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற ஆணையை உடனடியாகப் பிறப்பிக்க வேண்டும். ஒரு வேளை இரண்டு ரூபாய் தானே புன்செய் நிலங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள் என்று இருந்தாலும், இதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பெரும்பாலும் ஏழை விவசாயிகள் புன்செய் நிலங்களுக்கு உடைமையாளர்களாக இருக்கிறார்கள்; அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனடியாக மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், ஜமாபந்தியைப் பற்றியெல்லாம் எடுத்துக் கூறினார்கள். பட்டா பிரித்துக் கொடுப்பதில் காலதாமதம் இருக்கிறது. ஜமாபந்தியை டிமாண்ட்—கலெக்ஷன்—பாலென்ஸ் எப்படி இருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளக் கூடிய ஒரு சடங்கு என்று தான் கருதுகிறேன். டிமாண்ட்—கலெக்ஷன்—பாலென்ஸ் மட்டுமல்லாமல் பொது ஜனங்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பல காரியங்களும் இருக்கின்றன. இப்போது ஒரு வாரம், ஐந்து நாட்கள் என்று வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை அதிக நாட்கள் வைத்து ஒவ்வொரு கிராமத்திலும், அல்லது தாலுகா தலைநகரிலும் இதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து, பட்டாவைப் பிரித்துக் கொடுக்க துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் கூறிக்கொள்விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், ஜில்லாக்களின் எல்லையைத் திருத்தி அமைக்கப்போவதாகப் பலரும் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஜில்லாக்களின் எல்லையைத் திருத்தி அமைக்கும்போது, ஒவ்வொரு ஜில்லாவும் ஒரு வையபிள் யூனிட்டாக இருக்கும் முறையில் அமைக்க வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவிலே ரெவின்யூ அப்டிமைஸ்ட்ரேஷனில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ரெவின்யூ வில்லேஜ் என்று சொன்னால் பல சதுர மைல்கள் கொண்ட பெரிய பெரிய கிராமங்களாக இருக்கின்றன. அங்கு இருந்த ரெவின்யூ அப்டிமைஸ்ட்ரேஷன் தனியாக இருந்ததால் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. பெரிய ரெவின்யூ வில்லேஜாக இருப்பதை இரண்டாக அல்லது மூன்றாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று முன்பு அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்து, பிரிப்பதற்கான நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டது. ஆனால் அந்தக் காரியங்கள் இதுகாறும் பூர்த்தி அடையவில்லை. ஆகையால் அதற்கும் துரித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்பதையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1967 ஜூலை 12]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இன்னொரு கஷ்டமான நிலைமை இருப்பது என்னவென்றால், அந்தப் பகுதியிலே திருவாங்கூர்-கொச்சியில் உள்ள சட்டம் இன்னும் பல வகைகளில் இருக்கின்றன. குறிப்பாக லாண்ட் அலைன்மென்ட் ஸ்ட்ரீஸ் என்று திருவாங்கூர்-கொச்சி சட்டத்தை அந்தப் பகுதிக்குப் பிரயோஜனப்படுத்திக்கொண்டிருந்தோம். அது ஸ்டாண்ட் செய்யப் பட்டு நடை முறையில் இல்லாத காரணத்தினால் நிலங்களைப் பதிவு செய்து கொடுக்கப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அதற்குப் பதிலாக மெட்ராஸ் போர்ட் ஸ்டாண்டிங் ஆர்டர்ஸை அந்தப் பகுதிக்கு விஸ்தரித்தால் அந்தக் கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க ஏதுவாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குத்தகைப் பாட்டம் என்ற பெயரால் சர்க்கார் நிலங்களைப் பலரும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். திருவாங்கூர் அரசாங்கம் தியாகிகளுக்கும் ஒரு சில நபர்களுக்கும் குத்தகைப் பாட்டம் என்ற பெயரில் நிலங்களை வழங்கியது. நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை சொற்பக் குத்தகையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசாங்கத்திற்கு அந்த நிலங்களை எப்போது வேண்டுமானால் எடுத்துக்கொள்ள உரிமையும் இருக்கிறது. குறிப்பாக தக்கலை என்ற பகுதியில் புலவக்குறிச்சி என்ற கோட்டைப் பிரதேசம் இருக்கிறது. அங்கு 150 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறது. அதை திருவாங்கூர் அரசாங்கம் ஒரு தியாகிக்குக் கொடுத்தது. அந்த நிலத்தை கல்லூரிக்காக வேண்டுமென்று பொது ஜனங்களும், அங்கு இருந்த சட்டசபை பிரதிநிதிகளும் அதை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று அரசாங்கத்திடமும், அங்கு இருக்கிற அதிகாரிகளிடமும் பல முறை எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர்கள் சொற்பமாக அரசாங்கத்திற்குத் குத்தகைப் பாட்டம் கொடுத்து நிலத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்த நிலத்தை கீழ்ப்பாட்டம் கொடுத்து ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் வருவாய் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிற நிலை இருக்கிறது. சட்டப்பிரகாரம் அவர்களுடைய நிலத்தை எடுத்துக்கொள்ள எந்த விதமான தடஸ்தமும் கிடையாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமாக ரெவின்யூ இலாகாவில் இருக்கிறவர்கள் பல கஷ்டங்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து, முனிசிபாலிட்டியிலிருந்து பொது உபயோகத்திற்காக நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யவேண்டுமென்று தீர்மானம் திறைவேற்றி அனுப்பினால், நடவடிக்கை மேற்கொள்ள காலதாமதம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. ஒரே பகுதிகளில் உள்ளதை நான் குறிப்பாகச் சொல்ல முடியும். குறிப்பாக, நாகர்கோவிலில் ஒரு பஸ் ஸ்டாண்ட் அமைக்கவேண்டுமென்று திட்டமிட்டு, அன்று முதலமைச்சராக இருந்த திரு. காமராஜ் அவர்கள்—1958-ல் அல்லது 1959-ல் என்று நினைக்கிறேன்—பஸ் நிலையத்திற்குக் கால்நடு விழா நடத்தினார்கள். ஆனால் நிலத்தை ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு 7-8 வருஷங்கள் காலதாமதம் ஆனது. இதனாலும் பஸ் ஸ்டாண்டைத் திறப்பதற்குள்ள வழிவகை ஏற்படவில்லை என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இத்தகைய காலதாமதங்களைத் தவிர்க்க நடவடிக்கைகளை ரெவின்யூ இலாகா மேற்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே மாதிரி பட்டணங்கால திட்டத்திலே நில ஆர்ஜிதம் செய்யாத காரணத்தினால் வாய்க்கால்கள் வெட்டுவதில் பல கஷ்டங்கள், சங்கடங்கள் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. இருபத்தாறு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து இன்னும் முடியாத சூழ்நிலையைப் பல உறுப்பினர்களும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். நில ஆர்ஜிதத்தில் காலதாமதம் இருக்கிற காரணத்தினால் வேலைகள் தடைப்பட்டு வருகின்றன. துரிதமாக வேலைகள் நடக்க ரெவின்யூ இலாகாவிலே காலதாமதமில்லாமல் செய்யவேண்டும்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1967 ஜூலை 12]

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்தபடியாக, ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிக் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். இன்று உணவு சம்பந்தமான எல்லா அதிகாரங்களும் ஜில்லா கலெக்டர் கையில் இருக்கின்றன. ஒரு வேளை டிஸ்ட்ரிக்ட் சப்ளை ஆஃபீஸர் அவருடைய உதவியாளராக இருந்து, முழுப் பொறுப்பும் அவர்கள் கையில் இருக்கிற காரணத்தினால் ரெவின்யூ வேலைகள், மற்ற ஆக்கப் பணிகளில் ஈடுபட அவர்களுக்கு நேரம் இல்லை என்ற அபிப்பிராயம் பரவலாக இருக்கிறது என்பதை நான் அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கலெக்டர் கையில் நிவாரணங்களுக்காகக் கொஞ்சம் பணம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. தீயினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கோ, கடல் அரிப்பால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கோ, அல்லது வேறு காரணங்களால் துன்பத்திற்காளானவர்களுக்கோ, 30 ரூபாய் வழங்கும் அதிகாரம் தான் இருக்கிறது. இந்த 30 ரூபாய் கொடுப்பது என்பது முன்பு போடப் பட்ட ஆணையின் போல் இருக்கிறது. அதைத் திருத்தி அமைத்து 100 ரூபாய் அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டிய ஏற்பாடு செய்தால்தான் வீடு இழந்தவர்களுக்கு ஏதாவது செய்ய முடியும். குறிப்பாக சமீபத்தில் கடல் கொந்தளிப்பால் கடலோரப் பகுதியில் உள்ள மீனவர்கள் வீடுகளை இழக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. ஜில்லாக் கலெக்டரை அணுகிக் கேட்போது 30 ரூபாய்க்கு மேல் வழங்குவதற்குத் தனக்கு அதிகாரம் இல்லையென்றும், அதற்கு மேல் வேண்டுமானால் அரசாங்கம்தான் ஆணை பிறப்பிக்கவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். இந்த மாதிரிக் கஷ்டத்தில் இருக்கிறவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்க உடனடியாக அவர்கள் டிஸ்கர்ஷனரி ஃபண்டிலிருந்து கூடுதலாகச் செலவழிக்கும் அதிகாரத்தை வழங்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளைப் பற்றி, அவர்களுக்கு ட்ரைனிங் கொடுப்பதிலே வழக்குகளை அவர்கள் கையில் கொடுப்பதைப் பற்றி ஒரு மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் எடுத்துக் கூறினார்கள். இதிலே பல கஷ்டங்களும், துன்பங்களும் இருக்கின்றன. புதியதாக பெய்யுடி தாசில்தார், தாசில்தாராக வருபவர்களெல்லாம் இந்த வழக்கு விசாரணை செய்வதிலே பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. நிரந்தரமாக ஒரு 'கோடு' கிடையாது. அவர்கள் குறித்த நேரத்தில் வருவது கிடையாது. அதனால் வழக்கறிஞர்களும், பிரதிவாதி களும் கஷ்டப்படவேண்டிய நிலை பல இடங்களில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஜில்லா கலெக்டர் அதிகார வரம்பில் இருக்கிற காரணத்தினால், சரியான முறையில் அவர்களை கண்காணிப்பதற்கும், பராமரிப்பதற்கும், ஜில்லா மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கும் போதிய அதிகாரம் இருந்தாலும், அது முடியவில்லை நடைமுறையிலே என்று நான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்கள் ரெவின்யூ வேலை செய்துவிட்டு, கோர்ட்டு வேலைக்கு வருவது சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதற்கு ஒரு பரிகாரம் தேடிக்கொடுக்க வேண்டும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்: மாண்புமிகு சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே இப்பொழுது படைக்கப்பட்டிருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களை இரண்டு, மூன்று மணித்துளிகளில் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆணையோடு நான் சில கருத்துக்களை மட்டும் படைக்க இருக்கிறேன். இந்த மான்யக் கோரிக்கை அடிப்படையிலே பார்க்கிறபொழுது, இந்த மாநிலம் மாவட்டம் மாவட்டமாக பிரிக்கப்பட்டு, மாவட்டத்தின் தலைமைப் பொறுப்பு மாவட்ட ஆட்சி செயலகத்தினிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் ஒழுங்கின்கீழ் இரண்டு பகுதிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பகுதிகளைப் பார்க்கிறபொழுது, ஒரு பகுதி நேராக நிரல்பட்டு அமைக்கப்பட்டிருக்கிற பகுதியாக அமைந்திருக்கிறது. அதாவது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் வணக்காளி, அலுவலகங்களின் வழியாக கிராமத்தோடு தொடர்பு

1967 ஜூலை 12]

[புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்]

கொள்ளும் வகையில், நிரல் பட்ட அமைப்பிருக்கிறது. மற்றொரு அமைப்பைப் பார்க்கிறபொழுது, கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய ஊராட்சி மன்றம், அந்த ஊராட்சி மன்றங்கள் சிலவற்றை இணைத்து ஊராட்சி ஒன்றிப்பு என்று அமைத்து, அந்த ஊராட்சி ஒன்றிப்பு பெரும் தலைவர் என்றும் ஆணையாளர் என்றும் மற்றவர் என்றும் அலுவலகத்தை அமைத்து, அதன் பிறகு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அலுவலகத்தோடு ஓர் இணைப்பாக அமைந்திருக்கிறது. ஒரு வழி நேரான வழி, நிரல்பட்ட வழியாக இருக்கிறது. மற்றொரு வழி இடையிலே வெட்டுப்பட்டு, வெட்டப் பட்ட இரண்டு துண்டுகளைப்போல இணைக்கப்பட்ட ஒரு பகுதியாக அமைந்திருக்கிறது. இரண்டு பகுதிகளும் நிரல்பட்டு இருக்குமானால், எந்தக் குறைபாடும் இல்லாமல் இருக்கும் என்பதற்காக என்னுடைய ஒரு தாழ்மையான கருத்தை எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு விழைகின்றேன். முன்னாலே இந்த சட்டமன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன். என்னாலும், இப்பொழுதும் அதைக் குறித்து சிறப்பாக நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று தொகுதிக்குத் தொகுதி இருக்கிறார்கள். ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கு இருக்கக்கூடிய கடமைகளையும் பொறுப்புகளையும் வரையறுத்துச் சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. இன்னின்ன பொறுப்புகளுக்காக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று யாரும் சொல்ல முடியாத நிலை இருக்கிறது. சட்டமன்றத்திற்கு, வாங்கதால் தான் அவர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்ற அளவிலே இருக்கிறது. அப்படி இல்லை யென்றால் அவர்கள் தரக்கூடிய போன்ற நிலையில் அலையவேண்டிய தன்மையிலே இருக்கிறது. இப்படி தொகுதிக்கு தொகுதி இருக்கக்கூடிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்ன பொறுப்பு இருக்கிறது என்று பார்த்தால், எதுவுமில்லை என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. ஆனால் ஊராட்சி ஒன்றிப்பு அமைத்து, ஒன்றிப்புப் பெருந்தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிற முறையைப் பார்க்கிறபொழுது, 20 ஆண்டுக்கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எப்படிப்பட்ட முறை இருந்தது என்றால், அங்கு நிலை கொடுத்து வாங்கும் நிலை இருந்தது. அங் தூக்கும் நிலை இருந்தது. விருந்து வைத்து வாங்கக்கூடிய நிலை அல்லது அச்சுறுத்தக்கூடிய நிலை இருந்தது. அந்த அளவிலே தான் பெருந்தலைவர் என்பார் சில ஊராட்சியின் மன்றத் தலைவர்களை தங்கள் பக்கத்தில் அமைத்துக்கொண்டு, தன்னகப்படுத்திக் கொண்டு பெருந்தலைவராக வரக்கூடிய சூழல் இருக்கிறது. அந்த வகையிலே பார்க்கிறபொழுது அந்தத் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய ஊராட்சிமன்ற உறுப்பினர்களை அந்தத் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் அத்தனை பேர்களும் தங்களில் ஒருவர் என்று கருதக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. அந்த மக்கள் தகுதிக்குரிய சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைத் தான் எல்லா பொறுப்புகளுக்கும் ஆட்பட்டவர் என்று கருதுகிறார்கள். ஆனால் அந்த நேரத்தில் பார்க்கும்பொழுது சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு எந்த வாய்ப்பும் இல்லை, எந்த வசதியும் இல்லை, தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்யவேண்டுமென்றாலும், அப்படி சுற்றிவரத்தக்க வகையில் எந்த வசதியும் ஏற்படுத்திக்கொடுக்கவில்லை. எனவே தொகுதிக்கு தொகுதி சட்டமன்றத் தொடர்புகள் அமைக்கப்படவேண்டும். அப்படி அமைக்கப்பட்ட சட்டமன்ற தொடர்பகத்தின் மூலம் இங்கு இருக்கக்கூடிய அவையோடு தொடர்பு கொள்ளவேண்டும். இப்பொழுது தொகுதிக்கு தொகுதி இருக்கும் ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றிப்பு அலுவலகத்தில் கூடிப் பின் ஊராட்சி ஒன்றிப்புப் பெரும் தலைவர்கள் வட்டார வளர்ச்சி மன்றத்திற்கு வருகிறார்கள். ஆனால் சட்டமன்றத் தொடர்புகள் என்ற ஒரு அமைப்பை தொகுதிக்கு தொகுதி ஏற்படுத்தினால், அந்த சட்டமன்றத் தொடர்பகத்திற்கு தலைவராக சட்டமன்ற உறுப்பினர் இருக்கலாம். அந்தச் சட்டமன்றத் தொடர்பகத்தில் திங்களுக்கு ஒருமுறை அந்தத் தொகுதிக்குரிய கூட்டம் நடைபெறவேண்டும். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் அல்லது துணை ஆட்சித் தலைவராக இருக்கக்கூடியவர் அந்தத் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய அலுவலகத்திற்கு வந்து அந்தக் கூட்டத்தை நடத்தலாம். அந்த அளவிலே அமைப்பிருந்தால், கிராமத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராம ஊர் ஆட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கும்,

[புலவர் பொ. பொன்னம்பலம்] [1967 ஜூலை 12]

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்படும். அப்படி ஏற்படக்கூடிய தொடர்பு நல்ல பலனைத் தரும். ஆனால் இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய தொடர்பு கிராமத் தலைவர்கள் பெருந்தலைவரோடு தொடர்பு கொள்வது, பெருந்தலைவர் அங்கே தொடர்பு கொள்வது என்ற நிலை எப்படி இருக்கிறது என்றால், சண்டைக்கும் மனவிக்கும் நல்ல உறவு ஏற்படுத்த இடையிலே ஒரு வழக்கறிஞரை அமைத்துக்கொள்வது போன்ற சூழல் இருக்கிறது. இப்படிப் பார்க்கிறபொழுது கிராமத்திற்குக் கிராமம், எத்தனையோ இக்கட்டான சூழ்நிலை இருக்கிற காரணத்தினால் தான், நான் இங்கே இப்படிக் குறிப்பிடவேண்டிய கடமை உடையவனாக இருக்கிறேன் என்பதையும் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த வகையிலே பார்க்கிறபொழுது பொதுவாக

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்

சேரா தியல்வது நாடு”

என்ற கருத்து சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே கிராம நலனைக் கருதி, கிராம நலன் அடிப்படையிலே மாவட்ட ஆட்சி நிறுவி உறு பசியைப் போக்கவேண்டும், ஓவாப்பிணியைப் போக்கவேண்டும், இந்த நாட்டு நிலையை உயர்த்தவேண்டும் என்பதைச் சொல்லி, எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வாய்ப்புத் தந்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: சட்டப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தில், புதியதாக வீடு கட்டுவதாக இருந்தால், நஞ்சை நிலத்தில் நிச்சயம் கட்டக்கூடாது புஞ்சை நிலத்தில் அல்லது புறம்போக்கு நிலத்தில் தான் கட்டவேண்டும் என்று இந்த அரசு ஆணையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு கிராமத்தைப்பற்றியும், ஒரு கிராம மக்களைப்பற்றியும், கிராம வயல் களைப் பற்றியும், சொத்துக்களைப் பற்றியும் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் பெரும் பொறுப்பு கிராம அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற ஊதியம் வாழ்க்கைத்தரத்தையும், விலைவாசியையும் பொறுத்துப் பார்க்கதால், மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. எனவே அவர்களை முழுநிலை ஊபியர்களாக அக்கி, கீழ்நிலை எழுத்தர்களுடைய நிலைக்கு அவர்களையே நிலையை உயர்த்தி, சம்பளத்தையும் அந்த அளவுக்கு உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன் அவர்கள் பணத்தைக் கட்டுவதற்காக கருவூலத்திற்கு வருகின்ற நாட்களுக்கு அவர்களுக்கு பிரயாணப்படி கொடுக்கவேண்டும். எந்த கிராம அதிகாரியை நியமித்தாலும், அவர் அந்த கிராமத்தில் நிச்சயம் வசிக்கவேண்டும் என்று அரசு ஆணையிடவேண்டும்.

தாசில்தார், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் கிராம அதிகாரிகளை சந்திக்க விரும்பினால், அவர்களை அந்தந்த கிராமத்தில் தான் சந்திக்கவேண்டும் என்று ஆணையிடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ராமநாதபுரம் மாவட்டம் பெரிய மாவட்டம். மேற்குப் பகுதி மேற்கு தொடர்ச்சி மலையையும், கிழக்குப் பகுதி வங்காள விரிகுடாக்கடலையும் தொட்டுக்கொண்டு, மொத்தத்தில் மதுரை மாவட்டத்தைச் சுற்றி வீளைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும். ஒன்று கிழக்கு ராமநாதபுர பகுதியை ராமநாதபுரத்தை தலைநகரமாகக் கொண்டு ஒரு மாவட்டமாகவும், மேற்கு ராமநாதபுரம் பகுதியை விரிது நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஒரு மாவட்டமாகவும் ஆக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் அந்தப் பகுதி மக்களிடையே இருக்கிறது. எனவே அரசு அந்த மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் திருமங்கலம், நிலக்கோட்டை ஆகிய இரண்டு தாலுக்காக்களையும் சேர்த்து ஒரு கோட்டாட்சியாக இருக்கிறது. இப்பொழுது உசிலம்பட்டியில் இருக்கிற அந்தக் கோட்டாட்சி அலுவலகத்தை திருமங்கலம்

1967, ஜூலை 12]

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

கலத்தில் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் தாலூக்காக்களில் உள்ள இரண்டு, மூன்று பெரிய நகரங்களிலே திருமங்கலம் தான் பெரிய நகரம். அங்கே அரசாங்க வங்கி இருக்கிறது. துணைக் கரூவுமல் இருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக டெல்லியிலிருந்து கன்யாகுமரி செல்லும் நெடுஞ்சாலை திருமங்கலத்தைத் தொட்டுக்கொண்டு செல்கிறது. ஆகவே திருமங்கலத்தில் கோட்டாட்சி அலுவலகம் ஏற்படுத்தப் படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனது உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேச எனக்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம், மிகவும் பின் தங்கிய மாவட்டம். அந்த மாவட்டத்திலே கிராமவாசிகள், விவசாயிகள், மின்சாரத்திற்காக பல வருஷக்கணக்கிலே அபிவிருத்தி போட்டு, அவர்களுக்கு மின்சாரம் கிடைக்காமல் அல்லல் பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு மின்சாரம் உடனடியாகத் தந்து உதவி செய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசாங்கத்தை கேட்டுக் கொள்கிறேன். தர்மபுரி பகுதியிலே ஸ்டேட் ஃபாரஸ்ட் இருக்கிறது. அந்த ஸ்டேட் ஃபாரஸ்ட்களை பஞ்சாயத்துகளுக்கு அளித்து, அங்குள்ள கிராம வாசிகளுக்கு அவர்களுடைய ஆடு மாடுகளை நல்லமுறையில் மேய்க்கவும், நல்ல வசதி செய்து கொள்ளவும் ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தர்மபுரி பகுதியிலே தேட்டப்பட்ட கிராமம், தெங்கரைக்கோட்டை, பம்பேடு முதலிய கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பக்கங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் மேய்ச்சல் காடுகளாக இருக்கின்றன. அவற்றை நமது கனம் விவசாய அமைச்சர் நேரிலே பார்வையிட்டு, அந்தப் பகுதியிலே உள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கும், அரிசன மக்களுக்கும், தலா ஒவ்வொரு வரக்கும் ஐந்து ஏக்கர் மாதிரி பிரித்துக் கொடுக்கும்படி அந்த ஜில்லா கலெக்டருக்கு உத்தரவு போடும்படியும், அந்த வகையில் விவசாய மக்களை ஊக்குவிக்கும் படியும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அந்தப் பகுதியிலே அடிக்கடி நெருப்பினால் சேதங்கள் ஏற்பட்டு, அங்கே மக்கள் அல்லல் படுகிறார்கள். தர்மபுரியில் ஒரு ஃபைர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷன் இல்லாத காரணத்தால் சேலத்திலிருந்து வரவேண்டிய நிலையிருப்பதால், அந்தப் பகுதியில் ஃபைர் சர்வீஸ் ஸ்டேஷனை அமைக்க, தர்மபுரியிலே அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய ட்ராக்டர்கள், புல்லோசர்கள், இன்னும் விவசாயக் கருவிகள் இல்லாத காரணத்தால், சேலத்திலிருந்து வருவதால், வேண்டிய நேரத்தில் விவசாயத்திற்கு, உழவதற்கு கிடைப்பதில் கஷ்டம் இருக்கிறது. ஆகவே அந்த ஆபீசை தர்மபுரியிலே வைத்து தர்மபுரி வாசிகளுக்கு உதவிசெய்ய ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று நம்முடைய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி புதிதாக ஏற்பட்ட மாவட்டம் என்கிற காரணத்தால், அங்கே ஒரு ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டு இல்லை; தர்மபுரி மக்கள் சிறிய சிறிய கேசுகளுக்கும் கூட அப்பீல் செய்ய, 30 மைல் தொலைவில் இருக்கும் கிருஷ்ணகிரிக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, அங்கே ஒரு ஃபர்ஸ்ட் க்ளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட் கோர்ட்டை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. பலராமன் அவர்கள் என்னோடு செய்துகொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி இரண்டு நிமிடங்கள் பேசும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

***திரு. இல. பலராமன் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் கீழ் இரண்டு நிமிஷம் பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக நன்றி.

[திரு. இ. பலராமன்]

[1967 ஜூலை 12]

ஜில்லா நிர்வாகத்தின் அடித்தளமாக இருப்பது, கிராம மணியம், கர்ணம் இவர்கள் தான். இவர்களுடைய நிலை பரிதாபமானதாக இருக்கிறது. அதுபற்றி அநேகமாக எல்லோரும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். முந்தைய அரசாங்கம் அதை மாற்ற உத்தேசித்தும் கூட அதைச் செய்ய முடியவில்லை. அதை யு.டி.வி. அனவிலோ அங்ஙனம் வேறு கிளாரிக் லெவலிலோ நிர்வாகத்தைச் செப்பனிட வேண்டும். அல்லது அவர்களுக்கு நல்ல ஊதியத்தைக் கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் ஊக்கத்துடன் கணக்குகளை வைத்துக்கொள்ளச் செய்ய வேண்டும். அந்த வகையில் ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த ஜமாபந்தி முறையை மாற்றவேண்டும். “ஜமாபந்தி” என்பதே தமிழுக்கு அப்பாற்பட்டது. அது என்ன பந்தியோ தெரியவில்லை. அதை நகரப்புறத்திலே நடத்துவது வினோதமானது, விசித்திரமானது. கிராம மக்களுக்கு உபயோகப்படும் முறையில் அமைத்தால், கிராமங்களில் நடத்தினால், இந்தப் பந்தி அவர்களுக்கு நல்ல விருந்தாக இருந்தாலும் இருக்கும். அப்படி நடத்தினால், விவசாய மக்களுடைய குறைகளைப் போக்கக்கூடிய வாய்ப்பினை அடைவதாக இருக்கும். விவசாய மக்கள் தங்களுடைய குறைகளைக் கூறக் கூடிய நேரம், அவர்கள் அதிகாரிகளைப் பார்க்கக்கூடிய நேரம், ஒரே ஒரு நேரம் அதுதான். ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுதான் ஆங்கிலேயர்கள் விட்டுச் சென்ற செம்மையான டிபார்ட்மெண்ட். ஆங்கிலேயர்களைப்போல, இந்த அதிகாரிகளைப் பார்க்க எவ்விதத் தடங்கலும் இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் விவசாயிகளுக்கு வேண்டியதைச் செய்ய, அன்புக் கரங்களாகவும், ஆதரவுக் கரங்களாகவும், இருக்க ஒரு சில மாறுதல்களைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து அபிவிருத்தி கவுன்சிலில் பல அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அதற்குத் தலைவர், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் என்பது வேதனைக்குரியதுதான். அவர் செய்யும் காரியங்கள் பற்றிக் குறை கூறுவது அவரிடமே குறை கூறுவது போல இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்கு ஒரு நான்-அபிஷியலை, அதிகாரப் பற்றற்ற ஒருவரைத் தலைவராகப் போட்டு செயல் பட்டால் அது நல்ல முறையில் நிர்வாகம் செய்ய முடியும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களும், அதிகாரிகள் குறை செய்கிறார்கள் என்று விளக்கமாகச் சொல்ல நேர்மையாக இருக்கும், அதோடு அதிகாரிகளும், சற்று அஞ்சி காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று கருதிச் சொல்லுகிறேன்.

மேலும் ஒன்று, இந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகமோ, அதிகாரிகள் இருப்பதைப் பார்த்தால், நலக்கிரகங்கள் என்று சொல்லுவார்களே, அதுபோல ஒவ்வொரு கோணத்திலிருந்தும் பார்க்கிறார்கள். இவர்களை ஒழுங்குப்படுத்துவது சற்று சிரமம்தான். இதை நல்ல முறையில் அமைத்து, இவர்களை ஒரே அதிகாரியின் கீழ் அமைக்க வழி காண வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

பென்ஷன் விவகாரங்களில், அதிகப்படியாக அகவிலைகள் உயர்ந்திருக்கும் காரணத்தால், அவர்களுக்கும் அதிகமாக உயர்த்த வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். தலைவர் அவர்களுடைய கட்டளைப்படி பேசி, நன்றி தெரிவித்து, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. ஞானசம்பந்தன் அவர்களுக்கு நான் ஒரு குறிப்பு அனுப்பினேன். அவர்கள் பேசலாம்.

***திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் :** தலைவர் அவர்களே, முதலிலே மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலுக்கு அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூற விரும்புகிறேன். ஒரு சாங்ஷனிங் அதாரிடீ தேவை. பல கமிட்டிகள் போட்டிருக்கிறோம். என்ன நடக்கிறது என்று தெரியாது. முடிவுகள் எடுக்கிறோம். பின்னால் ஒன்றும் நடக்கிறது இல்லை. ஜில்லா வைப் பொறுத்தவரை எல்லா வேலைகளையும் மாவட்ட அபிவிருத்திக்கு முடியும் முறையில் சாங்ஷனிங் அதாரிடீ கொடுக்க வேண்டும் என்று கருத்தைத் தெரிவிக்கிறேன்.

1967 ஜூலை 12]

[திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

அடுத்தப்படியாக, நிச்சயமாக இந்த ஆட்சியிலாவது, சாதாரண குடிமகனுக்கு அவனுடைய குறைகள் தீர்க்கப்படும் என்கிற உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டும். பத்து நாட்களுக்கு முன்னால் ஒரு விஷயம் நடந்தது. ஒரு கிராமவாசி கலெக்டரைப் பார்க்கப் போயிருந்தார். அது திங்கள்கிழமை. திங்கள்கிழமை “மிஸ் அ மில்” என்பது போல, அவர் விஷயம் தெரிந்தவர்; அவர் கலெக்டரிடம் பெட்டிஷன் ஒன்றைக் கொடுத்தார். கொடுத்தது விட்டு தயவு செய்து என்னுடைய பெட்டிஷனை “உ.மு.”க்கு “ஒ.மு.”க்கு போட்டுவிடாதீர்கள் என்று சொன்னாராம். இன்றைக்கு என்ன நடக்கிறது? திங்கள்கிழமை மனு கொடுத்தால், “என்.டிஸ்.” என்று போடுகிறார்கள். கீழே போனதும், அதற்கு “எல்.டிஸ்.” போட்டுவிடுகிறார்கள். திங்கள்கிழமை போய்விடுகிறது. ஆகவேதான் விஷயம் தெரிந்த கிராமத்தார், “ஒ.மு.”க்கு அனுப்பி குழப்பாதீர்கள் என்று, இதை திங்கள்கிழமைக் கணக்காக்காதீர்கள் என்றாராம். “ஒ.மு.”க்குப் போகாமல், “உ.மு.” என்று போடும் முறையை மாற்றி அதற்கென்று ஒரு தனி செக்ஷன் போட்டு, பெட்டிஷன்களை அவ்வப்போது பைசல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதற்கான உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து ஜமாபந்தி. அது ஒரு பெரிய தரப்பார். அந்த முறையை உடனடியாக ஒழித்து விடவேண்டும். அதுதான் லஞ்சம், ஊழல் இவற்றிற்கு உறைவிடமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஜமாபந்தியை நிச்சயமாக நீக்க வேண்டும். கணக்குகளை மற்ற டிபார்ட்மெண்டுகள் போல, ஆடிட் செய்யச் சொல்லலாம். அடிப்படையில் லஞ்சத்திற்கும், ஊழல்களுக்கும், புகலிடமாக இருக்கும் இந்த முறையை ஒழித்தாக வேண்டும்.

அடுத்து, பூமிதானம், கிராம தானம். லாண்ட் லீலிங் நிலம், என்றெல்லாம் எடுத்து, காடுகளை எடுத்து சாகுபடி செய்வது எல்லாம் இந்த நிர்வாகத்தில் வருகிறது. இதில் நிலத்தை மக்கள் அனுபவிக்கும் முறையில் சீக்கிரமாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டும். பொதுமக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கலந்து கொண்டு, மேலே குறிப்பிட்டவைகளிலிருந்து நிலமற்ற உழவர்களுக்கு நிலம் கிடைக்கத் துரித நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல் பர்மா அகதிகள் பிரச்சினை. இந்தப் பர்மா அகதிகள் பிரச்சினை பற்றி நீண்ட நாளாகப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் மனுக்கொடுத்து “டிஸ்போஸல்” செய்வதில் பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது நகரங்களிலே வீட்டு வாடகை எக்கச்சக்கமாக இருக்கிறது. இதனால் என்.ஜி.ஓ.-க்களும், மற்றவர்களும் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே வீட்டு வாடகையைக் கண்ட்ரோல் செய்ய அதிகாரம் இருக்க வேண்டும். அதனால் வாடகை அதிகமாகப் போவதைத் தடுக்க முடியும். மற்றவர்களுக்குக் குடியிருப்புக்கு இடமும் கொடுக்க முடியும். எனவே அதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இப்பொழுதிருக்கும் சப்-கலெக்டர், அசிஸ்டெண்ட்-கலெக்டர் ஆகிய இவர்களுக்கு ரெகுலர் ஃபங்ஷன் இருக்கிறதா என்று தெரியவில்லை. கீழே தாசில்தார்கள் செய்வதை மேலே அனுப்புகிறார்கள். இவர்களுக்கு பஞ்சாயத்து இன்ஸ்பெக்டர் செய்வதைத் தவிர, வேறு வேலைகள் இருப்பதாக புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. எனவே, இதுபற்றி முதலமைச்சரவர்கள் சிந்தித்து முடிவு செய்ய வேண்டும். மேலே ஜில்லா கலெக்டர், கீழே தாசில்தார், நடுவிலே இவர் என்ன செய்கிறார் என்று தெரியவில்லை. இதற்குச் சரியான முடிவு எடுக்க வேண்டுமென்று, அரசைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. கோ. இர. ஞானசம்பந்தன்]

[1967 ஜூலை 12]

அடுத்தபடியாக கர்ணம் அடங்கல் எழுதும் விஷயம். திருவாரூக்கு அருகிலுள்ள வேளூருடி கிராமத்தில் 30 வருஷமாக அடங்கல் எழுதவில்லை என்று ஒரே காரணத்திற்காக, அந்த நிலத்தில் உழைத்தவர்களை, அதற்காக உயிரை விட்டவர்களை வெளியேற்றியிருக்கிறார்கள். கிராமத்திலிருக்கும் முறை உண்மை சாகுபடியாளரின் பெயரை அடங்கல் எழுத வேண்டுமென்பது. ஆனால் மிசாசதாரர்கள் “இன்ப்லுயன்ஸ்” மூலம் தாங்கள் எழுதிக் கொள்ளுகிறார்கள் எனவே சாகுபடியாளர்கள் பெயர்தான் அடங்கலில் எழுத வேண்டுமென்று கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதுதான் விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுவது தடுக்க முடியும். அதற்குத் திட்டவட்டமான முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கர்ணம், பட்டாமணியம் ஆகியவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு 20 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இதனால் பல தவறுகள் செய்ய வேண்டி வருகிறது. அவர்கள் பிரயாணம் செய்ததற்கு “ஆக்ஸுவல் பிரயாணப்படி” போட்டுக்கொள்ளலாம் என்று ஜி.ஓ. போட்டால் கொஞ்சம் நன்றாக இருக்கும். கிராமம், பட்டாமணியம் ஆகியவர்களுக்கு அந்த விதத்தில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சாதாரணக் குடிமகன் ஒரு ஆபீசுக்குப் போனால் வேலை முடியும் என்ற ஒரு நிலை இல்லை. அந்த நிலையை நாம் ஏற்படுத்த வேண்டும். சாதாரணக் குடிமகன் ஒரு அலுவலகத்திற்குக் கடிதம் எழுதினால், அதன்பேரில் உடனடியாகப் பதில் வர வேண்டும். அந்த முறையில் அதிகாரிகளுக்குக் கண்டிப்பான உத்தரவுகள் இடவேண்டும் என்று பேசிக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சட்ட மன்ற உறுப்பினராகியே நானே பல இலாக்காக்களின் தலைவர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும், எழுதிய பல கடிதங்களுக்கும் பதில் வரவில்லை. இதுவே இப்படி என்றால் சாதாரண மக்கள் கொடுக்கும் மனுக்கள் எவ்வளவு அஸ்திபப்படுத்தப்படும் என்பதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். இந்த நிலை மாறி, சாதாரண மக்களுக்கு அவ்வப்பொழுது பரிகாரம் கிடைக்க உத்தரவாதம் ஏற்படுத்தவேண்டும்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : சார், ரெவின்யூ மானியத்தை ஆதரிக்கும் முகத்தான் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வெள்ளைக்காரர்காலத்தில் உள்ள நல்ல நிர்வாக இலாக்காக்களில் இது ஒன்று என்பதில் சந்தேகமில்லை. சில்லறை விஷயங்கள் சில இருக்கலாம் ; டிலே இருக்கலாம், லஞ்சம் அதிகமாகி விட்டது என்று சொல்லலாம். இது எப்பொழுதும் பாடும் பஞ்சப்பாட்டு. லஞ்சம் லஞ்சம் என்று பேசுகிறார்கள், கொஞ்சம் இருக்கத்தான் செய்யும். என்னன்றால் விலைவாசிகள் ரொம்பத் தாறுமாறாக ஏறி வாழ்க்கை நடத்த முடியவில்லை. தன்னாலே, நாளடைவில், சமுதாயம் வளர்ச்சியடைய அடைய தானாகப் போய்விடுமே தவிர, நடவடிக்கை எடுத்த நீக்கலாம் என்பது நடக்க முடியாத காரியம். அதை விட்டுவிட வேண்டும்.

இப்போது ரெவின்யூ இலாக்காவில் நல்ல முறையில் ஜில்லா நிர்வாகங்கள் நடந்தாலும், நான் வந்து ஆயிரத்தைக் குறைக்க முடியாது என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது ஒரு விஷயம் சொல்ல வேண்டிய நிர்வாகம் வந்துவிட்டது. உலகத்தில் எத்தனையோ அதிசயங்கள், 7 8, அதிசயங்கள் நடந்திருக்கின்றன என்கிறார்கள். இப்பொழுது 11-வது அதிசயம் எங்கள் ஜில்லாவில் நடந்து இருக்கிறது. அதாவது ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு கட்டிடம் கட்ட திருமலையப்பபுரம் பஞ்சாயத்து போர்டு என்று அதற்குப் பெயர். அதற்கு வேண்டிய பத்து செண்ட் இடத்தை ஜில்லா கலெக்டர் அளவிலே போய், பள்ளிக் ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்ட்டு பர்மிஷன்

1967 ஜூலை 12] [திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

வாங்கி, அவர்கள் “சூட்பிள் சைட்” என்று சர்ட்டிபிகேட் செய்து, ஜில்லா கலெக்டரும் 10 செண்ட் இடத்திலே பஞ்சாயத்து போர்டு கட்டிடம் கட்டிக்கொள்ளலாம் என்று உத்தரவு கொடுத்துவிட்டார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டிலிருந்து 1,000 ரூபாய் வரை சாமான்களை யெல்லாம் சேகரித்து வேலை நடக்கக்கூடிய இரண்டு நாட்களுக்கு முன், பக்கத்திலேயுள்ள மேனேஜ்மெண்ட் பள்ளிக்கூட்காரர், பிரைவேட் மேனேஜ்மெண்டார் என்றால் வருஷத்திற்கு 10,000 ரூபாய் வருமான முள்ளவர்கள் என்று அர்த்தம்—“ரெகுலர் பிவினெஸ் மேன்”—உடனே சாமர்த்தியமாகப் போய் எஜுகேஷன் டிபார்ட்மெண்ட் முன்னாலே அப்ளி கேஷன் கொடுத்திருக்கிறது. ஆகையால் பஞ்சாயத்து போர்டு கட்டிடம் கட்ட உத்தரவு கொடுத்தது தப்பு. அதனாலே “ஸ்டே ஆர்டர்” போடவேண்டும் என்றார்கள். அதன்பேரிலே தாங்கள் கொடுத்த ஆர்டர் பேரிலேயே தாங்களே ஸ்டே போட்டுக் கொண்டார்கள். பஞ்சாயத்துப் போர்டுக்காரர்கள் ஆறு மாதங்களுக்கு ரோட்டிலே அலைகிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய் சாமான்கள் மழையிலும், வெய்யிலிலும் சிரழிந்து கொண்டிருக்கிறது. ரெவினியூ இலாக்கா நல்லதொரு இலாக்காவாக இருந்தாலும், பழைய காலத்திலே உள்ள சில முறைகளை இந்தக் காலத்திற்குத் தகுந்த படி, நவீனமான மாறுபாடுகளை, அட்மாஸ்பியரை அளிக்கவேண்டும். அது இல்லாமல் பழைய போக்கிலே கிளார்க்குகள் நோட்டுகளைச் சமர்ப்பித்து எழுதி வைப்பதும், கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஸ்டே ஆர்டரைப் போடுவதும் இருக்கக் கூடாது. பப்ளிக் இன்ஸ்பெக்டரிஷன்—பஞ்சாயத்து போர்டு என்று கூட கவனத்தில் இல்லை. நானும் இரண்டு மூன்று மாதமாக “I was moving Heaven and earth” என்று முதலமைச்சரவர்களும், எல்லா அமைச்சர்களும் வாய்ப்பாக இருக்கும் சமயத்தில் சொல்லிவிட்டேன். நிர்வாகத்தான் ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டு நிர்வாகத்திற்கே, ஜில்லா நிர்வாகத்தில் இந்த மாதிரி ஸ்டேயும், துன்பமும் இருந்தால், இன்னும் ஏழை எளிய மக்களின் அலைன்மெண்ட் ஆப் லேண்ட்ஸ் விவகாரம் எப்படியிருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சிலில் சூட் போடுவார்கள். டிக்கிரி வரும் காலத்தில் சூட் போட்டவர்கள் செத்து 20 வருஷங்களாயிருக்கும். அதேமாதிரி சூழ் நிலைகள் அலைன் மெண்ட் ஆப் லேண்ட்ஸ் நிலங்களில் வீட்டுக்கு பட்டா மனைகள், விவசாயத் திற்கு 50 சென்ட் ஏழை விவசாயிக்கு பட்டா கொடுப்பது ஆகியவை காலா காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. நிர்வாக முறையில் சிக்கல் இருக்கிறது. இதைக் கூட காங்கிரசார் 10, 15 வருஷ காலத்தில் கவனிக்காமல், நடவடிக்கை எடுக்காமல் விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டார்கள். அதனால் இதை விட்டு விட்டுப் போய்விட்டார்களோ என்னவோ? இந்த அரசாங்க மாவது நல்ல முறையில் கவனித்து சுவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய யோசனை என்ன வென்றால், டெபுடி கலெக்டர் அளவில் ஒரு ஜில்லாவிற்கு ஒரு அலைன்மெண்ட் ஸ்பெஷல் ஆபீஸர் போட்டு, வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து, அவர்களிடம் இந்த மாதம் இத்தனை ஏழைகளுக்கு வீடு கட்ட மனைகளுக்குப் பட்டா வழங்க வேண்டும் என்று ஒரு முறையைக் குறிப்பிட்டு அந்த வேலையை ஒப்படைத்து, புது மாதிரியான முன்னேற்றத்தை இந்த ராஜ்யத்தில் இந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சாதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

எனக்கு எப்போதும் ஒரு ப்ரிஃபெரன்ஸ் கொடுத்து, ஐந்து நிமிஷம் அதிகமாகக் கொடுப்பதுண்டு என்று கனம் சபாநாயக அவர்களுக்கு வணக்கத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

வீடு தீப்பிடித்தால் அல்லது வேறு ஏதாவது கஷ்டம் ஏற்பட்டால் உதவித்தொகையாக முப்பது ரூபாய் கொடுப்பதென்ற நிலையை மாற்றி, அந்தத் தொகையை உயர்த்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்ல நான் நினைத்தேன். அதை எதிரக் கட்சியின் உப தலைவர் மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள்

[திரு. டி. எஸ். ஆதிபுலம்]

[1967 ஜூலை 12]

சொல்லிவிட்டார்கள். இப்பொழுது சாமான்களின் விலை உயர்வைக் கருதி, முப்பது ரூபாய் என்று இருப்பதை நூறு ரூபாய் அளவிற்கு உயர்த்துவது நல்லது. நாம் என்ன சொன்னாலும், முதலமைச்சர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட காரியங்களுையெல்லாம் உடனடியாகக் கவனித்துச் செய்துவிடுவது வழக்கம். அநேக காரியங்கள்..... (திரு. கே. வியைகம் குறுக்கீடு) ஐ ஆம் நாட் கஜோலிங். அதைக் கட்டாயம் கவனித்து, 100 ரூபாய் அளவிற்கு உதவித் தொகையை உயர்த்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, வயோதிகர்களுக்கான பென்ஷன், இதிலும் ஒரு சின்ன விவரம் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. கொஞ்சம் வசதி படைத்தவர்கள் அதன் பலனைப் பெற்றுக் கொண்டுவிடுகிறார்கள். பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தில், முன்னேறிய ஜாதிக்காரர்கள். ஐ ஆம் நாட் அகெய்ன்ஸ்ட். முன்னேறிய ஜாதிக்காரர்கள். (சிரிப்பு.)— பொதுவாகச் சொல்லுகிறேன். பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தில், பெரிய நிலச்சுவான்தார்கள், பெரிய ஜமீந்தார்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்துகொண்டார்களே, அதுபோல, வயோதிகர்களுக்கான பென்ஷன் விஷயத்திலும், விவரம் தெரிந்த சமூகத்தவர்கள் வசதி படைத்த சமூகத்தினர்கள் தான்—அந்த சமூகத்திலுள்ள ஏழை வயாதனவர்கள் தான்—அதிசமான அளவிற்கு அந்தப் பென்ஷன் உதவியைப் பெற்றிருக்கிறார்களே தவிர, சாதாரண அரிசனங்கள், மத்திய தர வகுப்பைச் சேர்ந்த ஏழை மக்கள் நிறைந்த சமூகத்தினருக்கு, அந்தப் பென்ஷன் உதவித்தொகை ஜாஸ்தி கிடைக்கவில்லை. அதனால் என்னுடைய யோசனை என்ன வென்றால், கூடுமானவரையில் ஒரு தாலுக்கா அளவில், கம்ப்யூனல் கோட்டாவை அனுசரிக்கவேண்டும். கம்ப்யூனல் என்பது நம் இரத்தத் திலே ஊறிப் போன விஷயம். கம்ப்யூனல் கோட்டா முறையை அனுசரித்து, அரிசனங்களுக்கு இத்தனை சதவீதம், பாக்கவார்டு கம்ப்யூனிட்டிக்கு இத்தனை சதவீதம், பார்வார்டு கம்ப்யூனிட்டிக்கு இத்தனை சதவீதம் என்ற முறையில் வயோதிகம் பென்ஷன் வழங்கவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் புதிய உத்தரவு ஒன்றை சர்க்காரிலிருந்து பிறப்பிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், ஏழை சமூகத்தைச் சேர்ந்த வயோதிகர்களுக்குப் பென்ஷன் தொகை கிடைக்க வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

ஜில்லா டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் இருக்கிறது. அதில் ஏதோ கூடுவது, பேசுவது, மணி மூன்று ஆனவுடனே கொஞ்சம் டீ, முந்திரிக்கொட்டை என்று ஏதாவது வரும். அதைச் சாப்பிட்டு விட்டு, அப்படி அப்படியே, தாட்ஸ், வ்யூஸ் என்று சொல்லுகிற மாதிரி ஏதாவது சொல்லிவிட்டு வருவதாகத்தான் இருக்கிறது. அங்கே உருப்படியான முறையில் காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்றால், சட்டபூர்வமான ஸ்டாச்சூபரி பாடியாக ஆக்கி, ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சிலை நல்ல முறையில் இயங்குவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு சபாநாயகருக்குப் பயந்து, நான் என்னுடைய பேச்சை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : “பேரவைத்தலைவருக்குப் பயந்து” என்று சொல்லுவதற்குப் பதிலாகக் “கடிகாரத்திற்குப் பயந்து” என்று சொல்லுவது இன்னும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, ஏற்கனவே எல்லோரும் அதிகமாகப் பேசிவிட்ட காரணத்தினால், நான் சில குறிப்புகளை மட்டும் பேசி என் உரையை முடிக்க விரும்புகிறேன். எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கனம் உறுப்பினர் திரு. நல்லசாமி அவர்கள் கொண்டுவந்த வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

1967 ஜூலை 12]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

நமது தேசத்தில், ஜனநாயக முறைப்படி நடக்கும்படியான நம்முடைய திட்டங்கள், கொள்கைகள் எல்லாம் சரியான முறையில் மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் நிறைவேற்றப்படவேண்டுமானால், எல்லாம் ஜில்லா நிர்வாகத்தைத்தான் பொறுத்திருக்கிறது என்று சொன்னால் மிகையாகாது. மாவட்ட மட்டத்தில் இருக்கும் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் செய்யும்படியான வேலைகளைப் பொருத்துதான், அவர்கள் செய்யும்படியான பணிகளைப் பொருத்துத்தான் இங்கிருந்து சர்க்காருடைய கொள்கையையொட்டிப் போடும்படியான உத்தரவுகளை நிறைவேற்றும் படியான வகையிலே அது அமைந்திருக்கிறது.

கனம் உறுப்பினர் திரு. ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசும்போது, இருபது வருஷகாலமாகக் காங்கிரஸ்காரர்கள் சரியாகச் செய்யவில்லை என்று ஒப்பாரி வைத்தார்கள். அப்படி ஒப்பாரி வைக்க நான் தயாராக இல்லை. நான் மிகத் துறியமாகச் சொல்லுகிறேன்—யார் வந்தாலும் சரியே, இந்த நிர்வாகத்தை சீர்திருத்த முடியாது என்பது என்னுடைய அடிப்படைபான அபிப்பிராயம்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், “ஒப்பாரி” என்ற சொல்லை உபயோகித்திருக்கிறார்கள். அந்த வார்த்தை சட்டப் பேரவையின் உபயோகப்படுத்தக்கூடிய சொல்லாகுமா என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வேறு யாரோ சொன்னதாகச் சொல்லுகிறார் போலும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்கள் கூட்டணிக்காரர் சொன்னதைத் தான் சொல்லுகிறேன் என்று கனம் அங்கத்தினருக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். யார் வந்தாலும் சரியே, இதுதான் நிலைமை. மாவட்ட முறையிலே இருக்கும்படியான நிர்வாகம் பலப்பல கட்டங்களில் அவ்வளவு பெருத்துப் போயிருக்கிறது. ஒரு வேலை இரண்டு வேலை அல்ல; வேலைகள் மிக அதிகமாகப் பெருகிப் போயிருக்கின்றன. இப்பொழுது இருக்கும்படியான நிலையில், விண்ணப்பங்களை வாங்கிச் சேகரித்து விண்ணப்பங்களுக்குப் பதில் கொடுப்பதற்கென்றே ஒரு மாவட்ட அதிகாரி நியமித்தாலும்கூட போதாது என்ற நிலையில் போய்க் கொண்டு இருக்கிறது. (மாண்புமிகு திரு. சி. என் அண்ணாதுரை : ஒரு மந்திரியே கூட நியமிக்க வேண்டுமோ என்னவோ). பெட்டிஷன்களை வாங்க ஒரு மந்திரி. ஊரெல்லாம் சுற்றிக் கொண்டுவர ஒரு மந்திரி. இப்படி இரண்டு இலாக்காக்களை முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் சிபார்சு செய்கிறேன். எந்த இடத்திற்குச் சட்டசபை அங்கத்தினர் போனாலும் சரி, வேறு முக்கிய அதிகாரி யார் போனாலும் சரி, விண்ணப்பங்கள் வந்தவண்ணமாக இருக்கின்றன. சட்டசபை அங்கத்தினர் தன்னுடைய தொகுதியில் சுற்றுப் பயணம் செய்யும் போது, சம்பந்தம் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், எகப்பட்டு விண்ணப்பங்கள் வருகின்றன. அந்த விண்ணப்பங்களைப் பைசல் செய்ய முடியுமா, முடியாதா என்று முடிவு செய்வதே ஒரு பெரிய பிரச்சினை. அவ்வளவு கஷ்டமான காரியம். நியாமான விண்ணப்பங்களும் வரும், தகுதியில்லாத விண்ணப்பங்களும் வரும். ஆகவே, இம்மாதிரி நிலையிலே அந்த விண்ணப்பங்களை எடுத்துப் பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக் கொள்ளும்போது, அந்த விண்ணப்பங்களில் தகுதியுள்ளது எது, தகுதி இல்லாதது எது என்று பாகுபாடு செய்வதே ஒரு பெரிய காரியமாகப் போய் விடும் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்வது மாதிரி, இதற்கென்று ஒரு தனி ஏற்பாடு செய்து, பொதுமக்களுடைய குறைகளைத் தீர்ப்பதற்கென்றே ஒரு இலாக்காவை ஏற்படுத்திவிட்டால் கூட நல்லது என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1967 ஜூலை 12]

ஜில்லா நிர்வாகத்தில், பட்டா கொடுப்பது ஒரு முக்கியமான விஷயம். தாசில்தார், ரெவினியூ இன்ஸ்பெக்டர், மணியக்காரர், கணக்கப்பிள்ளை என்று இப்படிப் பல நிலையில் பட்டா வாங்குவதே ஒரு பெரிய பிரச்சினை. முப்பது வருஷம், நாற்பது வருஷம் ஆனாலுங்கூட பட்டா கொடுக்கப் படுவதில்லை. மக்களை நல்ல முறையில் ஜில்லா நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள் கவனிப்பது ஜூலை என்ற குற்றச்சாட்டை நான் சாட்டுகிறேன். அங்கே சரியாகக் கவனிக்காவிட்டால், அரசாங்கத்தைத்தான் குறை சொல்லுவார்கள். அங்கே மக்களுக்குச் சரியானபடி நியாயம். வழங்கப் படவில்லை யென்றால், அரசாங்கம் செய்தது தவறு என்று தான் மக்கள் சட்டிக்காட்டுவார்கள். சிவாஜிமா இருக்கிறது. மலைப் பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய இடத்தில் பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் பல தடவை யோசனை சொல்லியிருக்கிறோம். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையான காரணம், பழைய வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்த சிகப்பு நாடா முறை இன்னும் இருந்து கொண்டிருப்பதுதான். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில், இந்த விஷய மெல்லாம் தீர்மானமாகாமலேயே இருக்க வேண்டும். இது அப்படி அப்படியே இருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காக வைத்துக் கொண்டிருந்தது முறையையே பாரம்பரியமாக, நாடும் வைத்துக் கொண்டிருந்த குற்றந்தான். இப்பொழுது நமக்குப் பெரிய இடைஞ்சலாகவும், தடங்கலாகவும் இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கே குரப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய லேயர் பவானி பிரதேசத்தில், அனை கட்டுவதற்காக என்று, ஒரு ஆறேழு கிராமங்களில் இருந்த மக்களை வேறு இடத்திற்குக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆறாயிரம் காட்டிலாகாவிற்குச் சொந்தமான நிலத் திலிருந்து பிரித்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தார்கள். ஒரு அதிகாரி போட் டார்கள், பெட்டி கலெக்டர் லெவலில். அப்போதே அதை முடித்திருக்க லாம். ஆனால், வருஷங்கள் 12 ஆகியும், ஒரு சில பேர் பணம் கொடுத் தும், இன்னும் இதுவரைக்கும் பட்டா வராமல் இருக்கிறது. நானும் அநேக தடவை சம்பந்தப்பட்டவர்களைப் போய்ப் பார்த்தேன். நான் பல வருஷமாகச் சட்டசபை உறுப்பினராக இருந்து வருகிறேன். இன்னும் பட்டா வாங்கிக் கொடுக்க முடியவில்லை. தாசில்தாரைப் பார்க்கப்போனால், அவர் அப்பொழுது இருக்கமாட்டார். தாசில்தார் இருந்தாலும், ஆர்.டி.ஓ. இருக்க மாட்டார். ஆர்.டி.ஓ.வை விட்டு ஜில்லாக் கலெக்டரைப் பார்க்கலாம் என்று போனால், அவரைப் பார்ப்பது ரொம்ப ரொம்பச் சிரமமான காரி யாம். நம்மைப்போல் சட்டசபை உறுப்பினருக்கே இந்த நிலை. நம்மைப் பார்க்க வேண்டாம் என்ற எண்ணம் நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்களுக்கு இல்லை என்றாலும், அவர்களுக்கு உள்ள வேலை அப்படியிருக்கிறது. அவர்கள் பல இடங்களுக்குச் சுற்றுப்பயணம் போகும் நிலை இருப்பதால், நம்முடைய வேலைக்கும் அவர்களுடைய வேலைக்கும் எந்தவிதமான தொடர்பும் இல்லாமலிருக்கிறது. ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்களுக்கு என்னு டைய ஆலோசனை இதுதான். நிர்வாகத்தில் உள்ள அதிகாரிகள் குறிப் பாக கலெக்டர், ஒரு வாரத்திலாவது அவரவர்கள் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸில் நிச்சயமாக இருக்கவேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். பொதுவான ஒரு உத்தரவாகப் போட்டுவிட வேண்டும். மாதத்தில் 20-ந் தேதியிலிருந்து 30-ந் தேதி வரையிலுமோ, 1-ந் தேதியிலிருந்து 10-ந் தேதிவரையிலுமோ, அவர்கள் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸில் இருந்தாக வேண்டும் என்ற நிலை ஏற்பட்டால், சட்டசபை அங்கத்தினர்களானாலும் சரி, பாக்கி யிருப்பவர்களானாலும் சரி, நேராகப் போய் அவர்களிடத்தில் சொல்லும்படி யான நிலை இருக்கும் என்பதை நான் குரப்படுத்துகிறேன். என்னெ ன்றால், அவர்கள் இஷ்டப்படி சுற்றுப்பயணம் போய்விடுவதால், நாம் அவர் களை அங்கே பார்க்க முடியாத நிலையில், சட்டசபைக்கு வந்து சொல்லக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் ஒரு வாரமோ, பத்து நாளோ நிச்சயமாக கலெக்டர் ஹெட்க்வார்ட்டர்ஸில் இருக்க வேண்டும் என்ற நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும்.

1967 ஜூலை 12] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். திருப்பி பித் திருப்பிச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஏற்கெனவே தீர்மானம் செய்யப் பட்டு, டைப் பண்ணப்பட்டு வைக்கப்பட்டிருக்கும். அதில் எந்த மாறுதலும் கிடையாது. சரி, ஆமாம் என்று சொல்லும் நிலைதான் இருக்கிறது. இப்படி, இப்போதுள்ளபடி, டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் நடைபெறுவதை விட, அதைக் கலைத்துவிடுவது நல்லது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆக்க பூர்வமாகக் காரியங்களை நிறைவேற்ற, மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் படியான நிலையில் அது இருக்க வேண்டும்.

பூமி ஆர்ஜிதச் சட்டத்தைத் தீவிரமாக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரிலே கூட, அந்தச் சட்டத்தைச் சிறுத்த வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்த நல்ல காரியத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் சரி, பூமி ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமாகக் கொடுக்கக்கூடிய நோட்டீஸ்கள் எல்லாம் கோர்ட்டுக்குப் போகின்றன. பல தடங்கல்கள் ஏற்பட்டு, நல்ல காரியங்கள் நிறைவேற்ற முடியாமற் போகின்றன. நல்ல காரியங்கள் நிறைவேறுவதற்கான அளவிற்குத்தான் பூமி ஆர்ஜிதச் சட்டம் இருக்க வேண்டும். சில இடங்களில் பாசன வசதி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று முயற்சிக்கும்போது, நில ஆர்ஜிதச் சட்டத்தின் கீழ் கோர்ட்டுக்குப் போகக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எந்தப் பலனை அளிக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைக்கிறதோ, எந்தப் பூமியை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்று நாம் நினைக்கிறோமோ, அதற்கெல்லாம் குந்தகம் விளைவிக்கும் நிலை இருக்கக்கூடாது. பல பகுதிகளாசப் பிரித்துக் கொள்ளலாம். ஏழை அரிசனங்களுக்கு வீட்டு மனைக்கட்டு வசதி வேண்டுமென்று சொல்லுவோம். நிர்வாகத்தில் இருக்கும் அதிகாரிகள் இரண்டு பேருக்கும் சொல்லிக் கொடுத்து விடுவார்கள். ஒரு அமைச்சர் வரும்போது, சரி என்று சொல்லி விடலாம். ஆனால் பொதுவான நிலைமை வேறு விதமாகத்தான் இருக்கிறது. செல்வாக்கு உள்ளவர்கள், பப்ளிக் ஹெல்த் அதிகாரியைக் கூட்டிவந்தது எனக்குத் தெரியும். பப்ளிக் ஹெல்த் ஆபீசரைக் கூட்டிவந்து, சுகாதார வசதிக்குத் தகுதியற்றது என்று சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி, ஐம்பது அரிசனங்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க முடியாத அளவிற்கு, பூமியை ஆர்ஜிதம் செய்ய முடியாத நிலையில் விட்டுப்போன பூமிகள் பலப்பல. ஆகவே, நில ஆர்ஜிதம் மிகவும் கண்டிப்பாக நடைபெற வேண்டும். சமூகத்திற்கு நல்ல பயக்கக்கூடிய காரியங்கள், பாசன அபிவிருத்தித் திட்டங்கள், இப்படிப்பட்டவற்றைப் பொறுத்தவரையிலாவது, சீக்கிரமாக உடனடியாக நில ஆர்ஜித வேலை முடியத்தக்க அளவிற்கு, குறைந்த அவகாசமே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதிலே நோட்டீஸ் கொடுத்து 15 நாட்கள் என்று சொல்லி, கோர்ட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. மக்களுடைய ஜீவாதாரமான உரிமை எது என்பதை அறிந்து செயல்பட வேண்டும். மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய காரியங்களில் நமக்கும் பொறுப்பு உண்டு என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக பஞ்சாயத்துக்களை அமைக்கும்படியான முறை. சில இடங்களில் 2 சதுர மைலில் ஒரு பஞ்சாயத்து அமைந்திருக்கிறது. சில பஞ்சாயத்துக்கள் வருவாயை அடிப்படையாகக்கொண்டு—டிசை லாண்ட்—25 சதுர மைலுக்கு ஒரு பஞ்சாயத்தாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் இதைக் கவனித்து, வருவாயை அடிப்படையாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், ஒரு பரப்பை அடிப்படையாக வைத்து, ஐனத் தொகையை ஓரளவு கணக்கில் வைத்துக்கொண்டு 15 சதுர மைலுக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து என்று அமைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கல்பா போன்ற சிறிய சிறிய கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளை சிறு சிறு பஞ்சாயத்துக்களாக அமைக்க வேண்டும். என்னுடைய பகுதியிலே தாளவாடி பிர்க்கா இருக்கிறது. அது ஒரு பெரிய பிர்க்கா. அங்கு சப்-டிர்ஷரி கிடையாது. அங்கு ஒரு சப்-டிர்ஷரியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும், என் பகுதியில் குத்தியரத்தூர் என்ற கிராமம் உள்ளது. அது மலைப்பகுதியாக

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1967 ஜூலை 12]

இருக்கிறது. பாரஸ்டாக இருப்பதால் மக்களுக்குப் பலப்பல இடைஞ்சல்கள் இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கும் மக்களுக்குப்பட்டா வழங்குவதற்காக எழு, எட்டு அதிகாரிகளைப் போட்டும், இதுவரை பட்டா கொடுக்கும்படியான நிலைமை இல்லை. அதை உடனடியாகக் கவனித்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த மானியத்திலே எத்தனை வகையான குறைபாடுகள் இருந்தாலும், இதைச் சிறப்பாக நடத்த வேண்டுமென்றால், நாம் போடும்படியான திட்டங்களை மாற்றியமைத்து, ஜில்லா நிர்வாகத்தை உடம் பட்டத்திலிருந்து—வில்லேஜ் ஆபீசர்களை யெல்லாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். அடுத்த படியாக நான் ஜமாபந்தி முறையை பூரணமாக எதிர்க்கின்றேன். பழைய காலத்தில்தான், ஜனங்கள் தாசில்தாரை—கலெக்டரைப் பார்க்க முடியாது. தங்களுடைய குறைகளைச் சொல்ல முடியாது என்று அந்த முறையை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது மக்கள் முதலமைச்சர் என்ன—பிரதம மந்திரிக் கே விண்ணப்பம் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்களே! மக்கள் இப்போது அறியாமை உள்ளவர்களாக இல்லை. பழைய காலத்தில்தான் மக்களுடைய குறைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்காகத்தான் ஜமாபந்தி வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தற்போது அந்த முறை வேண்டாம் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். பொதுமக்களுடைய குறைகளை உடனடியாகத் தீர்ப்பதற்கு ஒரு வழி வகுக்க வேண்டும் என்று கூறி, இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப் பரிசேனையை ஆதரிக்கிறேன்.

*மாண்புமிகு திரு. சி. என். அண்ணாதுரை: சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கான மானியத்தின்மீது இன்றைய தினம் பேசிய பல உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபோது, நாம் இவைகளை நல்ல முறையிலே மாற்றியமைத்துச் செய்யலாமா என்றுதான் எனக்குத் தோன்றிற்று. பொதுவாக, உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் அரசியல் கட்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேசினால், உடனடியாகப் பதிலளித்துவிடலாம். அவர்கள், “நிர்வாகத்தில் சில திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டும், சில அமைப்புக்களை மாற்றியமைத்து உருவாக்க வேண்டும், சில குறிப்பிட்ட இடத்தில் உள்ள சீர்கேடுகளைத் திருத்த வேண்டும்” என்று கூறினார்கள். இப்படிப்பட்ட கருத்துக்களைக் கூறுகின்றபோது அமைச்சர்கள் அதற்கு உடனுக்குடன் பதில் அளிப்பதைவிட, உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வழி செய்து கொடுத்துவிட்டு, மறுநாள் அது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர், அதற்குத் தொடர்புடைய அதிகாரிகளிடத்தில் கலந்து பேசி, உறுப்பினர்கள் இன்னின்ன யோசனைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்று கூறி, மறுநாள் அதற்குப் பதிலளித்தால் இன்னும் நல்ல முறையிலே இந்த விவாதத்தின் பலன் கிடைக்குமென்ற எண்ணம், பல உறுப்பினர்கள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது எனக்குத் தோன்றியது. நண்பர் திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் அவர்கள் பேசியபோது, “கலெக்டர் தனக்குத்தானே ஒரு நோட்டீஸ் கொடுத்துக் கொண்டார்” என்று குறிப்பிட்டார். அது பற்றி உடனடியாக நான் பதில் சொல்வதென்றால், “அது வேடிக்கையாகச் சொல்லப்பட்டது; உண்மை அப்படி அல்ல” என்று சர்க்கார் பாணியில்தான் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கும். அந்தக் கேள்விக்கு இன்னொரு நாள் அமைச்சர் பதில் சொல்லலாம் என்ற முறை இருக்குமானால், நல்ல முறையிலே தகவல்களை அறிந்து பதில் சொல்ல முடியும். அதற்கு அதிகமான நாட்களில் சட்டமன்றங்களை நடத்த வேண்டி வரலாம்.

முதலிலே, பொது வரவு—செலவுத் திட்ட விவாதம் முடிந்தவுடன் இந்த மானியக் கோரிக்கைகளைக் குறிப்பிட்ட நாட்களுக்குள் முடித்துவிட வேண்டும். நிதி பெறுவதற்கான நாட்களை நாம் குறைத்தாக வேண்டும். அதை விரைவுபடுத்திக்கொண்டு, இரண்டு நாட்களில் வாக்கெடுப்பு நடத்தி, பொதுவாக கட்சிக்கு ஒருவர் என்று மட்டும் பேசி, மானியக் கோரிக்கைகளையெல்லாம் முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். அதற்குப் பிறகு, இந்தத் தலைப்புக்களின் மேல், பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் எல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, அதை அமைச்சர்கள் ஒவ்வொரு நாளும்

1967 ஜூலை 12]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

கேட்டு, மறுநாள் அந்தந்தத் துறையிலே தகவல்களைச் சேகரித்துப் பதிலளித்தால், இன்னும் இந்த விவாதம் நல்ல முறையிலே நடைபெறும் என்று கருதுகின்றேன். இல்லையென்றால், இப்போது “டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில்”—மாவட்ட வளர்ச்சிக் கவுன்சிலைப்பற்றிச் சொன்னதுபோல, “அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லி—அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொல்லி—மணி ஒன்றாகப் போகிறது, எப்பொழுது முடிக்கலாம்” என்று எல்லோரும் ஆவலுடன் இருக்கின்ற நிலைமையைப்போன்று—நாமும் அரசியல் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டிருக்கலாம். முக்கியமான பிரச்சினைகளில் ஒரு மாற்றம் ஏதாவது ஏற்பட வேண்டுமானால் அது, இவையாகத்தான் இருக்குமென்று இன்றைய தினம் உணர்ந்தேன். ஆகவே, பல துறைகளிலும் உள்ள விதி முறைகளை ஆராய்ந்து நல்ல முறையில், தேவையான விதி முறைகளையும் புடுத்தி நாம் எல்லாம் ஒழுக்க வேண்டுமென்பதில் நமது சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களும் கவனித்து, அதைப்பற்றியும் சில நல்ல திருத்தங்களை ஏற்படுத்தித் தருவார்கள் என்று நம்புகின்றேன். கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரும் நம்முடைய வரவு-செலவுத் திட்ட விவாத நேரத்தை மேலும் எப்படி பயனுள்ளதாகக்கலாம் என்று கூறவேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒரு முக்கியமான கருத்தைப்பற்றிக் கூறும் போது, “எந்தக் கட்சி ஆட்சி நடத்தினாலும்—யார் ஆட்சியில் இருந்தாலும், மக்களுக்குப் பலன் கிடைக்க வேண்டுமென்றால், கிராமத்தின் அடித்தளத்திலுள்ள நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும்” என்று குறிப்பிட்டார்கள். பொது மக்களுக்கும் நல்ல திருப்தியைக் கொடுத்தால்தான், இந்த சர்க்காருடைய திட்டங்கள் எல்லாம் செயல்படுத்தப்படும். சர்க்காருக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். எப்படி மனித உடலில் நரம்புகள், ரத்தக் குழாய்கள் சரியான முறையில் இருந்தால்தான், அந்த மனித உடல் செய்ய வேண்டிய காரியங்களைச் செல்வாக்கு செய்ய முடியுமோ அதுபோல கிராமப்புறங்கள்—பிரிக்காக்கள்—தாலுக்காக்கள்—மாவட்டங்கள் என்ற வரிசைக் கிராமமான முறையில் அமைந்திருக்கின்ற மாவட்ட நிர்வாகம், ரத்தக் குழாய்கள், நரம்புகளைப்போல சரியான முறையில் இயங்குவதற்கு வழி கண்டறியவேண்டும். மாவட்ட நிர்வாகம் சரியான முறையில் இயங்கினாலொழிய, சர்க்கார் சில திட்டங்களைப் போடுவதால் மட்டும் பலன் கிடைத்துவிட முடியாது என்பதை உறுப்பினர்கள் உணர்ந்திருப்பதை நான் மிகமிக முக்கியத்துவம் உள்ளதாகக் கருதுகிறேன். திருத்தியமைப்பதற்கு நாம் மேற்கொள்ளக்கூடிய காரியங்கள் ஆழ்ந்து சிந்தித்துச் செய்யப்பட வேண்டியவைகள் ஆகும்.

ஓர் இடத்திலே நமக்கு அதிருப்தி தோன்றியவுடன் இதை உடனடியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற அவசரமான முடிவை எடுத்து மாற்றிவிட்ட பிறகு அதற்குப் பிறகு முன்னாலே இருந்ததே பரவாயில்லை போலிருக்கிறதே என்று சொல்லக்கூடிய நிலைக்கு நாம் வந்துவிடக்கூடாது. ஆனால் அவசரப்பட்டுச் செய்யக்கூடிய திருத்தங்கள் இதில் இல்லை. கனம் உறுப்பினர்கள் சொன்னவற்றிலே ஒரு கருத்து வேறுபாடு எனக்கு உண்டு. கிராமங்கள், பிரிக்காக்கள், தாலுக்காக்கள், மாவட்டங்கள் என்று இருக்கிற இந்த அமைப்பு முறையே வெள்ளைக்காரன் ஏற்படுத்திவிட்டுப் போனது, ஆகையினால் இன்றைய தினம் சரியாக நடைபெறுது, அதை நாம் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லை, என்று சொல்வது உண்மையில்தான். இந்தியாவைப் பொறுத்த வரையில் தமிழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் சோழ மன்னர்களால் அமைக்கப்பட்டிருந்த அமைப்புத்தான் இப்பொழுதும் ஒரு வகையில் அமலில் இருப்பதாக நாம் கருதிக் கொள்ள வேண்டும். சோழ மன்னர்கள் நாட்டின் நிர்வாகத்திற்கு அடிப்படையாகப் பல ஊர்களை அமைத்துக்கொண்டு, அந்த ஊர்களுையெல்லாம் ஒருவாறு இணைத்து கூற்றங்களை அமைத்தார்கள். பல கூற்றங்களை இணைத்து கோட்டங்கள் அமைத்தார்கள். கோட்டங்களை ஒன்றுபடுத்திப் பல மண்டலங்களை ஏற்படுத்தி இருக்கள். அப்படிப்பட்ட மண்டலங்களையெல்லாம் இணைத்துத்தான் நாடு என்று அமைத்து நிர்வாகத்தை நடத்தினார்கள். அதனால்தான் தமிழகத்திலே தமிழ் மன்னர்களுடைய ஆட்சி பொதுவாக சிறப்புடையதாக

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1967, ஜூலை 12]

இருந்தாலும், சோழ மன்னர்களுடைய ஆட்சிதான் மிகச் சிறப்புடையதாக இருந்தது. என்று கூறப்படுகிறது. அவர்கள் நிர்வாகவசதிகளுக்கேற்ற முறையில் பல்வேறு கட்டங்களாகப் பிரித்து ஒரு கட்டத்திற்கும் இன்னொரு கட்டத்திற்கும் இணைப்பு ஏற்படுத்தி, அந்த இணைப்பு ஒழுங்காக இருக்கும்படி பார்த்து கொண்டதால், அவர்களுடைய ஆட்சி சிறந்த விளங்கியது என்று வரலாற்று ஆசிரியர்கள் எல்லாம் பாராட்டுகிறார்கள். நிர்வாகக் கோட்பாடுகளைப் பல்வேறு வகையாகப் பிரித்தது மட்டுமல்ல, பல்வேறு காரியங்களைச் செய்வதற்காகப் பல வாரியங்கள் அல்லது குழுக்கள் ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள். கழனி வாரியம், தோட்ட வாரியம், நீர் வாரியம், கலிங்கு வாரியம், பொன் வாரியம், கணக்கு வாரியம், பெருவழி வாரியம் என்ற வகையிலே பல வாரியங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தன.

இரிகேஷன், ஹைவேஸ் என்று இன்றையதினம் சொல்லுகிறபொழுது வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே கொண்டுவரப்பட்டது என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம், சோழ மன்னர்கள் காலத்திலேயே ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு குழு, வாரியம் எல்லாம் இருந்தன. அதேவிதமான நிர்வாக அமைப்புகள் இன்றையதினம் இருந்தாலும் அன்றையதினம் இருந்த உயிர் சக்தி இன்றையதினம் இல்லை. அந்த உயிர்ச் சக்தி இன்றையதினம் இல்லாததற்குக் காரணம், அன்றையதினம் ஒரு கிராமத்திலே கிராமமக்கள் நிர்வாகத்திலே காட்டிவந்த அக்கறை இன்றைய தினம் கிராமத்திலே காட்டப்படுவதில்லை. நண்பர் திரு. கருத்திருமன் அவர்களுக்குத் தெரியும், இருபது, முப்பது வருடத்திற்கு முன்னாலே எங்கேயாவது ஒரு மதகு பழுதாகிவிட்டதென்றால், கலெக்டர் போக வேண்டுமென்றோ அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் செல்ல வேண்டுமென்றோ இல்லாமல், இன்றைய தினம் கிராமத்து மக்களே குடிமராமத்து வேலைகளை எல்லோரும் கூடிச் செய்து வந்தார்கள். எதற்கும் சர்க்காருடைய மானியங்கள், சர்க்காருடைய உதவிகள், கடன்கள் இவற்றை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் எல்லாக் காரியங்களும் நடப்பது என்ற நிலை இன்று இருப்பது போல் அன்று இருந்ததில்லை. ஒரு மதகு சீர்படுத்தப் பட வேண்டுமென்றால், அதை யார் வந்து பார்ப்பது என்ற நிலையில்தான் இன்றையதினம் போக்கு இருக்கிறது. இவற்றிற்கெல்லாம் கிராமத்து மக்கள் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்ற உணர்ச்சியை ஊட்டவேண்டுமென்று நான் உறுப்பினர்களிடத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நான் நிதி நிலை அறிக்கையின்போது சீரணியைப் பற்றி குறிப்பிட்டுச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்பொழுது அதைப் பற்றிப் பேசியவர்களில் சிலர் அதை செங்காவலர் படையென்றோ அல்லது வேறு எந்த விதமான படை யென்றோ ஐயப்பாடுகளைத் தெரிவித்துக்கொண்டாலும், பொதுக்காரியங்களில் மக்களுக்கு அக்கறை உணர்ச்சியை செயல் முறையிலே தூண்டுவதற்குத்தான் சீரணிப்படை பயன்படும் என்ற கருத்தில்தான் நான் தெரிவித்தேன். இந்தப் படை மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் அமைவது மட்டுமல்ல, கிராமத்திற்குக் கிராமம் அமைக்கப்பட்டால் பல நல்ல காரியங்களை நிறைவேற்றும் என்று நான் கருதுகிறேன். சீரணிப் படையாலோ அல்லது கிராமத் தொண்டர்களாலோ நிறைவேற்றப்பட முடியாத கடினமான, நிர்வாக நிபுணத்துவம் தேவைப்படுகிற காரியங்கள் எல்லாம் சர்க்காருக்குத்தான் வந்தாக வேண்டும். சர்க்கார் அவற்றிலே தலையிடுவதிலே எந்த விதமான நியாயக் குறைவும் இல்லை. சில பணிகளில் கட்டாயமாகச் சர்க்கார் தலையிட்டே தீர வேண்டும். கனம் உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பொது உணர்ச்சியை, இருபது, முப்பது வருடங்களுக்கு முன்னாலே இருந்த உணர்ச்சியை மறுபடியும் மக்களிடத்திலே உண்டாக்க வேண்டும். அப்பட்ட உண்டாக்க வேண்டுமானால் எடுத்துக்காட்டாக, ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில், மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழு பற்றிப் பலர் பேசும் பொழுது சொன்னார்கள். நான் மிகுந்த கவனத்தோடு கேட்டுக் கொண்டு இருந்தேன். ஏனென்றால் இது நான் மிகுந்த அக்கறை கொண்டுள்ள பிரச்சினை. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து இருந்தே தீரவேண்டும். இதுதான் சர்க்கார் தருகிற பெரிய சலுகை; சுயராஜ்யத்தை அவரவர்கள் வீட்டு வாசலில் கொண்டுவரப் சேர்ப்பது, ஆகவே பஞ்சாயத்து

1967 ஜூலை 12] [திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

யத்துக்களை எல்லாக் கிராமங்களிலும் உண்டாக்க வேண்டும், என்று உள் டாக்கினார்கள். பல பஞ்சாயத்துக்கள் சிறிய கிராமங்களிலே இருப்பதாலே, அங்கே வருகின்ற வருவாயை வைத்துக் கொண்டு பஞ்சாயத்துக்குச் செய்யப் படவேண்டிய காரியங்களை எல்லாம் செய்வதற்கு வாய்ப்புகள் இல்லை, வசதிகள் இல்லை.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்பொழுது சொன்னார்கள், சிறிய கிராமங்களை டெல்லாம் வருவாய் அடிப்படையிலே திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படித் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று அரசு முன்வருகின்றபொழுது எல்லாக் கட்சிகளும் ஒன்று சேர்ந்து அது செய்யப்பட வேண்டியது என்று ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அரசை நடத்துகின்ற எந்தக் கட்சியும் அதைத் துணிந்து செய்யும். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இங்கே சொன்ன மாதிரி 5,000 பஞ்சாயத்துக்களைத் திருத்தியமைத்து 3,000 பஞ்சாயத்துக்களாகக் குறைத்தவுடன், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாலையிலே காங்கிரஸ் தலைவர் என்ற முறையில் மேடையிலே, 'எங்கள் காலத்திலே கிராமங்களுக்குச் சுயராஜ்யம் இருந்தது, இவர்கள் வந்தவுடன் பார்த்தீர்களா 5,000 பஞ்சாயத்துக்களை 3,000 பஞ்சாயத்துக்களாக ஆக்கிவிட்டார்கள், குறைக்கப்பட்ட 2,000 பஞ்சாயத்துக்களும் காங்கிரஸார் பஞ்சாயத்துக்கள்' என்று பேசுவார் என்ற நிலை இருக்கிறது. இல்லையென்றால் எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் சேர்ந்து, இதைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்பதிலே ஒன்றுபட்டு இருக்கிறோம். இதிலே கட்சிப் பிரச்சனையோ, கட்சி மாச்சரியத்திற்கோ இடமில்லை, அப்படிப் பட்ட முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ள மாட்டோம் என்று கூறி ஒருவருக் கொருவர் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு பின்னர் நிர்வாகம் சரியாக இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லாமல் ஒருமைப்பாட்டு உள்ளத்தோடு காரியங்களைச் செய்யலாம். அரசியல் கட்சிகளிலே இருக்கின்றவர்கள், சில சமயங்களிலே சில காரியங்களைச் செய்ய விட்டுவிட்டு, பின்னாலே குறை சொல்லுகிற பழக்கமும் உண்டு; சில காரியங்களைச் செய்ய விடாமல் தடுத்துப் பின்னாலே செய்யவில்லை என்று குறைசொல்லுகிற பழக்கமும் உண்டு. சர்க்காரை நடத்துகின்ற எந்தக் கட்சியும் அதிகமான அளவுக்கு இதனாலே எதிர்ப் புணர்ச்சிகள் வராமல் இருக்குமா என்பதையும் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பிலே இருக்கிறது.

நிர்வாகத்திலே திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று எல்லோரும் சொன்னபொழுது பல உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள், 15, 20 வருடங் களாகச் சொல்லி வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னது உடனுக்குடன் நடைபெறாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் இதுதான் என்று கருதுகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியும் இதைச் செய்யாததற்குக் காரணம், 'செய்தால் அதை நாங்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டு அவர்கள் சொல்வாக்கைக் குறைத்துவிடுவோமோ' என்ற அச்சம்தான். எங்களால் செய்ய முடிய வில்லையென்றால், அந்த அச்சம்தான் காரணமாக இருக்குமென்று நண்பர் கள் சொல்வார்கள். இந்த அச்சம் நிர்வாக விஷயத்திலே திருத்தங்கள் செய்யும்பொழுது ஏற்படக் கூடாது. அப்படி ஏற்படக் கூடாது என்றால், எல்லா அரசியல் கட்சிகளுக்குள்ளும் பெருந்தன்மையான அடிப்படையில் ஓர் ஒப்பந்தம் ஏற்பட வேண்டும். 'அரசியல் கட்சி விஷயங்களுக்கு இதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள மாட்டோம், இதைச் செய்யுங்கள்' என்ற ஒப்பந்த உணர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். அது போன்று ஏற்படுத்தினால்தான் இந்தக் காரியங்களைச் செய்ய முடியும். அப்படி ஒப்பந்த உணர்ச்சியை ஏற்படுத்தினால்தான் இதைச் செய்வார்களா, இல்லாவிட்டால் செய்ய மாட் டார்களா என்று உறுப்பினர்கள் கேட்கக்கூடும். நான் திட்டவட்டமாகச் சொல்வேன், ஒப்பந்தம் ஏற்படச் செய்தால் நல்லது, ஒப்பந்தம் ஏற்பட வழி இருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்கு நாங்கள் காத்துக்கொண்டிருப்ப தற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டால் செய்வோம்; இல்லையென்றால் செய்யவே மாட்டோம் என்று சொல்ல மாட்டேன். அதைச் செய்வதற்கு வேண்டிய முறைகளில் அரசு ஈடுபடும் என்று நான் வாக்களிக்க விரும்புகிறேன். வட்டார வளர்ச்சிக் குழுவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதிலே முன்னாலே நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்தபொழுது என்னுடைய செங்கல்பட்டு மாலட்ட வட்டார வளர்ச்சிக்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1967 ஜூலை 12]

குழுக் கூட்டத்திற்குப் போனேன். ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு அந்த ஒரு தடவைதான் போனேன். மாவட்ட கலெக்டர் தலைவராக இருந்து நடத்திய முறையையும், வந்திருந்தவர்கள் கலெக்டருடைய பார்வை நம் மீது விழுமா விழுமா என்று உட்கார்ந்த பாவனையையும், நான் பார்த்துவிட்டு நாம் இந்த ஒரு தடவை வந்ததுகூடத் தேவையில்லை என்று நினைத்தேன்.

கலெக்டர் கூட என்னைக் கேட்பார்கள். “You can say something” என்றார்கள். அந்த விதத்திலேதான் அது நடந்துகொண்டிருக்கிறது. “You can say something” என்றவுடன், ‘எனக்கு ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை’ என்று சொல்லி உட்கார்ந்துகொண்டிருந்தேன். அந்த டிஸ்ட்டிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலே உயிருள்ள அமைப்பாக மாற்றி அமைக்க வேண்டுமென்று உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்தை வெகுவாக வரவேற்கிறேன். எந்த முறையில் அமைப்பது என்பதற்கான விவரங்களைச் சேகரிக்க விரும்புகிறேன், எந்த விதமாக புதுரத்த ஓட்டம் அதிலே இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றியும் யோசித்துப் பார்த்து இருக்கிறேன், அதற்குக் கலெக்டர் தலைமை வகிக்காது உத்தியோகப் பற்றற்றவர் தலைமை வகித்துவிட்டால் மட்டும் நிலைமை மாறிவிடாது. கலெக்டர், அதிகாரிகள் எல்லாம் ஆளும் கட்சி என்ற முறையில் உட்கார்ந்து, வருகின்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாயிருப்பினும் எதிர்த் தரப்பில் உட்கார்ந்து, ஆட்சிமன்றத்தைப் போலவே நடத்தலாம். கேள்விகள் கேட்கலாம்; அதிகாரிகள் குழு தகவல்களைத் தரலாம்; யோசனைகளைச் சொல்லலாம்; பரிசீலிக்கலாம். ஆனால் உடனுக்குடன் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்ற கருத்து மட்டும் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்க கருத்து அல்ல. எந்த உத்தரவையும் சர்க்காரைக் கேட்டாமல் போட்டுவிட முடியாது. மதுகு கட்டிவிடுங்கள் என்று சொன்னால், கட்டுங்கள், என்று உத்தரவு போட்டுவிட முடியாது. பணத்திற்கு வரும்போது நிதி நிலையில் அதற்கு நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்பதை அறிந்த பிறகுதான் உத்தரவு போட முடியும். சென்ற அரசிலே இருந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் ‘பாகல்மேடு’ நடத்திப் பார்த்தார்கள். அவர்கள் பொதுஜனத் தலைவர் என்ற முறையிலே யார் எதைக் கேட்டாலும் அந்த இடத்திலேயே செய்யச் சொல்லி உத்தரவு கொடுத்தார்கள். ஹைஸ்கூல் வேண்டும்—கொடுத்தார்கள். பாலம் வேண்டும்—கட்டப்படும் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதிகாரிகள் அதையெல்லாம் குறித்து வைத்துக்கொண்டு இதற்கெல்லாம் நம்முடைய நிதி நிலைமை இடம் கொடுக்காது என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த வகையிலே பாகல்மேடு மாநாடுதான் முதல் மாநாடு; கடைசி மாநாடும் அதுதான். அதற்குப் பிறகு காங்கிரஸ் கட்சியினர் நாங்கள் நோடியாகவே குறைகளைக் கேட்டுக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லி, கால்நடைப் பயணம்.....பாத யாத்திரை—(திரு கே. வினாயகம்—குறுக்கீடு) நம்முடைய கனம் வினாயகம் அவர்கள் சென்னையிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாலே போகவில்லை யென்று கூறுகிறார்; அவருடைய கட்சிக்குத் தெரியும்; பாத யாத்திரைக்கு அவர் வரமாட்டார் என்று விட்டுவிட்டார்கள்—சென்றார்கள். அதனாலும் பலன் ஒன்றும் இல்லை. பாத யாத்திரை என்று போனவுடன் நிறைய மனுக்கள் தரப்படனவே; அவற்றைப் பரிசீலித்துப் பார்க்கக் கூட அமைச்சர்களுக்கு முடிந்திருக்காது என்பதை நான் உணர்கிறேன். நான் “கூலையில் வீட்டிலிருந்து அலுவலகத்திற்கு வருவதற்குள் தரப்பட்டிருக்கும் மனுக்கள் குவிகின்ற அளவைப் பார்க்கும்போது, அவைகளைப் படித்துப் பார்த்து எந்தெந்த இலாகாவைச் சேர்ந்த தலைவன்பதைக் கண்டறிவதற்கே நேரம் இல்லாத நிலை இருக்கிறது. (திரு டி. எஸ். ஆதிமூலம்: மெடிகல் காலேஜ் மனுக்கள்.....) மெடிகல் காலேஜ் விஷயத்தில் அதிகமான அளவுக்கு அனுகூலம். பொதுவான பிரச்சினைகளுக்குத்தான் வருகிறார்கள். இன்னும் சொல்லப் போனால், நியாயமான பிரச்சினைகளுக்காக வருகிறார்கள். நியாயமான அந்தப் பிரச்சினைகளைப் படித்து, அது செய்யப்படுகியதுதான் என்று கண்டறிந்து அந்தந்த இலாகாக்களுக்கு அனுப்பி, அனுப்பிய பிறகு அதைச் செய்து முடித்தார்களா என்று மறுபடியும் கேட்பதற்கு இடைவெளி இல்லை. ஆகையினாலேதான்—நமது நண்பர்கள், திரு. கருத் திருமன் என்று கருதுகிறேன், இதற்கென்று தனியாக ஒருவர் இருந்தால் கூட

1967 ஜூலை 12]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

நல்லது என்றார். அமைச்சர்களுக்கெல்லாம் துணை அமைச்சர்கள் போட வேண்டுமென்ற யோசனையை முன்னே சொல்லிக்கொண்டு வந்தது. டெபுடி மினிஸ்டர்கள் இருப்பார்களேயானால், இந்த மனுக்களை எல்லாம் அந்தந்த இலாகாக்களுக்கு அனுப்பி, தொடர்புகொண்டு அதையெல்லாம் சரிப்படுத்துவதற்கு நல்லபடியாக இருக்கும். அதை இப்போது சொல்லுவதற்குக் காரணம் டெபுடி மினிஸ்டர்கள் என்று சொல்லி ஏன் அதிகப்படுத்திக் கொண்டார்கள் என்று கேட்கவேண்டாமென்பதற்காகத்தான். அதற்குத் தேவை இருக்கிறது என்பதை இதனுடைய தொடர்பாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்களைப் பற்றிப் பல கருத்துக்கள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்டன. இரண்டு மாதத்திற்கு முன்னாலே கிராம அதிகாரி ஒருவர் என்னிடத்திலே வந்து பேசிக்கொண்டிருந்தார். என்னிடத்தில் உள்ளது உள்ளபடியே, உள்ளத்திலே ஒரு துளியும் வஞ்சகம் இல்லாமல் பேசினார். பாவனைக்காகப் பேசவில்லை. அவர் சொன்னார், 'நாங்கள் ஐந்து ரூபாய் வாங்குவதை, 10 ரூபாய் வாங்குவதைப் பற்றியெல்லாம் பெரிய லஞ்சம் என்று சட்ட சபையில் பேசுகிறார்கள்; பொதுக்கூட்டத்தில் பேசுகிறார்கள். இது எங்களுக்குச் சட்டப்படி, சம்பிரதாயப்படி இருக்கிற உரிமை; இதை ஏன் லஞ்சம் என்று கருதுகிறார்கள்?' என்று சொன்னார். என்ன ஐயா இது? என்று அதிர்ச்சி அடைந்து கேட்டேன். 'இவ்வளவு குறைவான சம்பளத்திலே வேலை பார்ப்பதிலே இருந்து, நெடுங் கால மாகவே நாங்கள் மேற்கொண்டுள்ள முறை இது; இது நியாயமானதுதான் என்று நாங்காரே விட்டுவைத்திருக்கிறார்கள் என்றுதான் பொருளைத் தவிர, இது லஞ்சம் என்ற பட்டியலில் வராது இதை வழக்கு மன்றத்திற்குக் கூட வந்து சொல்லத் தயார்' என்று சொன்னார். உள்ளபடியே, அவரை நெஞ்சமுத் தக்காரர் என்று கூடச் சொல்ல முடியாது; சின்சியரிடி என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். அசைன்மெண்டுக்கு ஒரு மனு எழுதிக்க் கொடுக்கிறார்; அதற்காக இரண்டு ரூபாய் வாங்குகிறார்; 'அந்த மனுவை எழுதி வாங்கிக் கொண்டு போனவனுக்கு நிலம் கிடைத்தால் ஆயிரம் ரூபாய் பெறுமானம் உள்ள நிலம் வரப்போகிறது. நான் எழுதிக் கொடுத்த மனுவுக்கு இரண்டு ரூபாய் கொடுத்தால் என்ன?' என்று நியாய வாதம் பேசுகிறார். அது நியாயமா இல்லையா என்று தீர்ப்பளிப்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அந்த மனப்பான்மையில் கிராமாதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தரப் படுகின்ற ஊதியம் மிகக் குறைவானது. அந்த ஊதியத்தை ஒரு கிராமஅதி காரிக்கு ஐந்து ரூபாய் அதிகப்படுத்துவதாக வைத்துக்கொண்டு இருக்கிற கிராமங்களைக் கணக்குப் பார்த்துப் பெருக்கல் வாய்ப்பாடு போட்டுப் பார்த்தால் இப்போது, இருக்கிற பட்ஜெட்டில் அதை எந்த இடத்திலும் சேர்க்க முடியாது. ஆகையினாலேதான் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒவ்வொரு கிராமாதிகாரி இருக்க வேண்டுமென்ற நிலையில் இருந்து மாறி, தாங்கக் கூடிய அளவுக்குச் சிறு சிறு அமைப்புகளாக மாற்றி, அவ்வளவு அமைப்புக்கும் சேர்த்து ஒரு கிராமாதிகாரி என்ற அளவுக்கு நல்ல ஊதியம் கொடுக்கத் தக்க அளவுக்கு அதிகாரிகளைப் போட்டுச் செய்யலாம் மானால், உள்ளபடியே வேலைகள் ஒழுங்காக நடக்கும்; ஊதியம் குறைவாக இருக்கிறது என்ற குறைபாடு இருக்காது; நிர்வாகம் திறமையாக இருக்கும். இப்போது இருக்கும் அமைப்பே புது உருக்காக வேண்டும். அதற்காகத்தான் எல்லாக் கட்சிகளும் சம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினை இது என்ற மனப்பான்மை ஏற்பட வேண்டும். அதற்காக நான் விரைவிலே எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூப்பிட்டுக் கேட்டு, அவர்களுடைய கருத்தை அறிந்து, எந்த அளவுக்குச் செய்யலாம் என்று யோசிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் கொண்டிருக்கிறேன். அவைகள் எல்லாம் செய்யப்பட்டால், நிச்சயமாக கிராமப்புறங்களில் காணப்படுகின்ற மந்த நிலைமை பெரு மனவுக்கு நீக்கப்படும்.

கலெக்டர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன்னால் மாவட்ட கலெக்டர்கள் எல்லாம் வேலை செய்ய முடியாத அளவுக்கு வயது அதிகமானவர்களா அல்லது நல்ல வேலை செய்யக் கூடிய வுடல் படைத்த இளைஞர்களா என்று பார்த்து வேண்டுமென்ற ஆவல் தென்படுவதால் இப்போதுள்ள கலெக்டர்களுடைய வயதைப் பற்றி விசாரித்

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

[1967 ஜூலை 12]

தேன். ஒருவர் இருவரைத் தவிர, மற்றவர்கள் எல்லாம் எதையாவது செய்தே தீர வேண்டுமென்ற ஆர்வத் துடிப்புள்ள வாலிப வயதினராகத் தான் நிரம்ப இருக்கிறார்கள். வாலிப வயதினர் என்ற காரணத்தால், அவர்களுக்கு அனுபவம் இருக்காது என்று சொல்வதற்கில்லை. அனுபவத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற வயது வாலிப வயது. அனுபவத்தைப் பெற்று அதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கக் கூடிய வயது அல்ல. வயதானவர்களுக்கு பெற்ற அனுபவத்தைச் செயல்படுத்துவதற்கு உடலிலோ, உள்ளத்திலோ, அதிகமான அளவுக்குத் தெம்பு இருக்க முடியாது. அந்த அனுபவத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு வருகின்ற பருவத்திலேயுள்ள 40, 45, 50 வயதுக்குள் இருக்கிறவர்கள் மாவட்டக் கலெக்டராக இருக்கிற இடங்களைப் பார்த்தால் சறுசறுப்பாக வேலை நடப்பதை உணர முடியும். முன்னாலே கலெக்டர்களைப் பார்ப்பதே கஷ்டம். அதற்காகத்தான் ஜமாபந்தி என்று வைத்திருந்தார்கள். இப்போது மாவட்டக் கலெக்டர்கள் பலரை மாவே நேரத்தில் பார்த்தால் கலெக்டர் என்றே தோன்றுது. பில்லை போட்ட சேவர்கள், 'வழி விடு கலெக்டர் வருகிறார்' என்று சொன்னால்தான் கலெக்டர் வருகிறார் என்று தெரியும். இல்லையென்றால், கல்லூரி மாணவர் அல்லது ஆசிரியரைப் போல் எளிய தோற்றத்தோடும், வாலிப முறுக்கோடும் பல கலெக்டர்கள் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள கலெக்டர்கள் சமுதாயத்தின் புதிய உணர்ச்சியின் வடிவங்களாக இருக்கிறார்கள். வெள்ளைக்கார அதிகாரத்தின் மறு பிறவிகள் அல்ல. 'நாம் இருந்த நேரத்தில் என்ன செய்தோம்? நம்முடைய நிர்வாகத்தில் இருந்த மாவட்டம் எந்த அளவுக்கு சீர் அடைந்தது?' என்பதிலே திருப்திப் படுகிறவர்கள் மாவட்ட கலெக்டர்களாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்களுக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் மேலும் ஊக்கத்தைத் தர வேண்டும்; உற்சாகத்தைத் தர வேண்டும். இந்த ஊக்கத்தையும், உற்சாகத்தையும் தருவதற்குச் செய்ய வேண்டிய முதல் பணி, அதிகமான அளவுக்கு அவர்களிடத்தில் தனிப்பட்ட மனுக்களைக் கொண்டு போகாமல் இருப்பதுதான்.

அதே நேரத்தில் பொதுப் பிரச்சினைகள் எந்த அளவிற்குக் கொண்டு செல்ல முடியுமோ, அந்த அளவிற்குக் கொண்டு செல்ல வேண்டும், விவர திட்ட வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் கூட்டம் இரண்டு நாட்கள் தேவை என்று—திரு சங்கரய்யா என்று நினைக்கிறேன்—சொன்னார்கள். இரண்டு நாள் என்பது பொதுமானது என்று கூடச் சொல்ல முடியாது. அவ்வளவு பிரச்சினைகள் வருகின்றன. அவ்வளவையும் நடத்தி, டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலே இன்னும் கொஞ்சம் உயிரோட்டமுள்ளதாக் கிபல பிரச்சினைகள் அங்கு பேசித் தீர்க்கப்பட வேண்டிய நிலையை ஏற்படுத்தினால், மாவட்ட கலெக்டர்கள் இப்போதுள்ளதை விட இன்னும் அதிகப் பலன் உள்ள காரியங்களைச் செய்வார்கள் என்று கருதுகிறேன். திரு. ஹாண்டே அவர்கள்தான் சொன்னார்கள், எந்த சர்க்காருக்கும் கெட்ட பெயர் வருவது பெட்டி ஆபீசர்ஸ், கீழ் மட்டத்திலுள்ள சில்லறை அதிகாரிகளால்தான் அது வரும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குக் காரணம் அவர்கள் பெட்டியாக இருப்பதினால்தான். அவர்கள் நிலைமை உயர, உயர அவர்களுக்குத் தங்கள் அதிகார வரம்பு தெரியும். கீழ் மட்டத்திலுள்ள அதிகாரிகளுக்குத் தங்கள் அதிகாரத்தை பயன்படுத்தினால்தான் மனதுக்கு ஒரு திருப்தி. அதை எல்லாம் நீக்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் எல்லாம்—அரசியல் கட்சிகள் சார்பில் அல்ல—நாட்டு மக்கள் சார்பில் கேட்டுக் கொள்கிறோம். ஏனெனில், பெட்டி ஆபீசர்களிலிருந்து ஜில்லா கலெக்டர் வரை அதிகாரிகள் யாராக இருந்தாலும், அவர்கள் அதிகாரத்தை நடத்துவதற்கு ஒரு இயந்திரத்தை அமைத்துக் கொடுத்திருக்கிறவர்கள். அந்த இயந்திரம் நடப்பதற்கான வசதியைத் தேடிக்கொடுத்திருக்கிறவர்கள் கிராமங்களிலுள்ள ரத்தத்தையும், வேர்வையையும் கீழே சொடுக்கிற ஏழை எளியவர்களே தவிர, வேறு யாரும் இல்லை. ஆகவே அவர்களுக்கு உரிய மரியாதையைக் கொடுப்பதற்கு எல்லா அதிகாரிகளும் முனைந்து நிற்க வேண்டுமென்று நமக்கும் உறுப்பினர்கள் கேட்டுக்கொண்டது போலவே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல தொரு மாறுதல் இன்றையதினம் பலவிடங்களில் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. அதை அங்கத்தினர்களே கூட அறிந்திருக்கிறார்கள். அப்படி

1967 ஜூலை 12]

[திரு. சி. என். அண்ணாதுரை]

அறிந்திருப்பதால்தான் எல்லோரும் சொன்னார்கள், இந்த ஜமாபந்தியே வேண்டாம் என்று. இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வரையில் ஜமாபந்தி என்றால்தான் அதிகாரிகளைப் பார்க்க முடியும் என்ற நிலைமை இருந்தது. இப்போது ஒவ்வொரு நாளும் அதிகாரிகளை நாமாவது போய்ப் பார்க்கிறோம் அல்லது அவர்களாக நம்மை வந்து பார்க்கிறார்கள். ஜமாபந்தி என்ற முறையை வைத்துக் கொண்டுதான் அதிகாரிகளைக் காண் முடியும் என்ற நிலை மூன்று வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் சிறுவகை இருந்தபோது ஜமாபந்தி பற்றிச் சொல்வார்கள் கிராமத்தில். அடுத்த மாதம் ஜமாபந்தி வரப் போகிறது, இந்த ஆடு அதற்குத்தான், அடுத்த மாதம் ஜமாபந்தி வரப்போகிறது இந்த ஆறு கோழிகளும் அதற்குக் காகத்தான் வாங்கி வைத்திருக்கிறேன் என்றெல்லாம் பேசிக்கொள்வார்கள். அந்த நினைப்பில் அங்கத்தினர்கள் பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இப்போது அந்த நிலைமை மாறிவிட்டிருக்கிறது. முன்னால் அதிகாரிகள் வருகிறார்கள் என்றால் ஆடு கூட நகர்ந்து போகும், 'என்னை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்' என்று. திரு கருத்திருமன் அவர்கள் சொன்னது போல், மக்கள் அவ்வளவு தெளிவற்றவர்கள் அல்ல. 'ஜமாபந்திக்கு கலெக்டர் வந்திருக்கிறார், நீங்கள் வருகிறீர்களா' என்று திரு. கருத்திருமனைக் கேட்டால் அவர்கள் என்ன சொல்வார்கள்? 'எனக்கொன்றும் அவரைப் போய்ப் பார்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை' என்பார். ஆனால் அப்படிக்கேட்டிருந்தால் அவர்கள் தகப்பனர் என்ன சொல்லியிருப்பார்? 'ஐயா என்னைக் கூப்பிட்டார், கலெக்டர் கூப்பிட்டார்' என்று முதலில் ஊரைச் சுற்றி கலெக்டர் கூப்பிட்டார், கலெக்டர் கூப்பிட்டார் என்று அதைச் சொல்லிப் பெருமையாகப் பேசிக்கொண்டிருந்திருப்பார். ஆனால் பழைய தலைமுறை மறைந்து இப்போது ஒரு புதிய தலைமுறை வருகிறது. ஆகவே இந்தத் தலைமுறைக்கேற்ற வகையில் அதிகாரிகளும் நடந்து கொள்கிறார்கள். மேலும் அவர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளித்தால், அவர்கள் இன்னும் நன்றாக நடந்துகொள்வார்கள். அதை அளிப்பதற்கு உடனடியான ஒரு வழி இந்த மானியத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுகளை எல்லாம் திரும்பப் பெற்றுக்கொண்டு உற்சாகப்படுத்துவீர்களானால், அந்த நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இயங்கும் என்று சொல்லி இந்த மானியத்தை நிறைவேற்றிக் கொடுக்கும்படி அவையினரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோரிக்கை எண் IX-க்கு முன் மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் IX—மாவட்ட நிர்வாகமும் பல்வகையும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 7,31,10,500-க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் XXXIII—பல்வகை என்ற தலைப்பின் கீழ் 5,13,55,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் XXXVI—எலியை பல்வகை இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் 5,48,84,900 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் XXXII-க்கு முன்மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

[1967 ஜூலை 12]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் XXXII—ஓய்வூதியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் 3,57,34,200 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்க வேண்டும்.”

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

கோரிக்கை எண் XLV-க்கு முன்மொழியப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன் உள்ள கேள்வி—

“கோரிக்கை எண் XLV—ஓய்வூதியங்களை மொத்தமாக்குதல் என்ற தலைப்பின் கீழ் 7,10,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத தொகையை அரசுக்கு வழங்கவேண்டும்.”

கோரிக்கை நிறைவேற்றப்பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, on a point of information. Now that the Hon. the Chief Minister has made it clear that he is going to appoint Deputy Ministers, may I know who are those fortunate young men who will find a place in the Cabinet ?

THE HON. THIRU C. N. ANNADURAI : It would be announced at the appropriate time and they will get the blessings of the hon. Member.

பித வகல். மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் நாளை காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

4. பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

*233. Notification issued with G.O. Ms. No. 3907, Agriculture, dated the 16th December 1966, making certain amendments to the rules for the regulation of hunting, shooting and fishing and to prohibit the poisoning of water and setting up of traps or snares within the limits of all reserved forests situated in the State of Madras published at pages 1709-1710 of Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 5th October 1937, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 64-A of the Madras Forest Act, 1882 (Madras Act V of 1882)].

*234. Notification issued with G.O. Ms. No. 1048, Agriculture, dated the 18th March 1967, in regard to the Madras Sandalwood Transit Rules, 1967. [Laid on the Table of the House under section 64-A of the Madras Forest Act, 1882 (Madras Act V of 1882)].

B. Reports, notifications and other papers.

†90. Labour in Madras State, 1966-67 (English).

†91. Madras Dairy and Milk Project (Tamil).

†92. A Policy note on the activities of the Government on the Food Front (Tamil).

†93. Statement on Labour Policy (English).

* Laid on the Table of the House on 11th July 1967.

† Despatched to all Members on 10th July 1967.